

וידעו כי מל' מוכיח ומדריש ויגלה וילמד לו וישי' אמו יהוה עז' דב' ויהי
אשר חלה מדרשו לאל' אחד זה ב' תורות וידעו כי

וְתִפְשׂוּ אֹתוֹ כִּכְהֻנַּת וְהִנֵּמְתֶּם
וְכִלְיָהֶם לֹא מִדְּמוֹת תִּמְנֹת
מִדְּמוֹת נִבְרִית בְּשֵׁם יְהוָה יי
לֹא מִדְּמוֹת כְּשֵׁל וְיִהְיֶה חֲבֹת
יְהוָה וְשֵׁר הַיָּאֵת תִּתְּרֵב
מֵאִו וְשֵׁב וְשֵׁל כֹּל
הָעַם אֶל יְהוָה וְכִבְרִית יי
יְהוָה יִשְׁמַע שִׁיר יְהוָה
אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְעַל
מִבֵּית הַמֶּלֶךְ בֵּית יְהוָה יי
וְשִׁבְיָהּ כִּפְתַּח שַׁעַר יְהוָה
הַחֲדָשׁ:

וַיֹּאמְרוּ חֲכָמִים וְחַנְּנִים
אֶל הַשָּׂרִים וְאֶל כָּל הָעָם
לֵאמֹר מִשְׁפָּט מִלֹּת לְאִישׁ
הַזֶּה כִּינָבִיא אֶל הָעֵד
הַזֹּאת בְּאֶשֶׁר שָׁמַעְתָּם
בְּאָזְנֵכֶם וַיֹּאמֶר יִרְמְיָהוּ
אֶל כָּל הַשָּׂרִים וְאֶל כָּל
הָעָם לֵאמֹר יְהוָה שְׁלַח
לְהַנְבִּיא אֶל חֲכָמֵי הָעִיר
הָעִיר הַזֹּאת אֵת כָּל כִּי
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּם
וְעַתָּה הִיטִיבוּ דְרֹכֵיכֶם
וּמַעַל לְרוּכֶם וְשַׁמְעוּ בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְנָחַם יְהוָה
אֶת הָעִיר אֲשֶׁר דִּבַּר עֲלֵיכֶם

וַיִּשְׁמַע יְהוָה הַחֲהֲקִים וַיִּדְבַּר אִם
וּבְלֹחַ עִם אֶתְרֵי מִלְחָה מִדָּבָר
אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּבֵית
יְהוָה וַיַּחֲזִק בְּלֹת יִרְמְיָהוּ
לִדְבַר אֶת־כָּל־אִשָּׁה צְנוּה
וַיְהִי לְדָבָר אֶל־כָּל־הָעָם

וְאֵנִי הֵנִי בְּדַכְסֵי עֲשׂוֹדִי
כְּטוֹב וּכְמִשְׁרַב עֵינֵיכֶם
אֶהְיֶה עִתְּדוֹבִי אִם
מִמֵּתִים אַתֶּם אֹתִי בְּדַכְסֵי
נָקִי אַתֶּם נִתְּמַם עַלְדֵּכֶם
וְאֵלֶּה עֵיר הַזֹּאת וְאֵל
יִשְׁבִּיחַ כִּי בִאֲמַת שְׁלֹחִי
יְהוָה עֲלֵיכֶם לְדַבֵּר לֵי
בְּאוֹנֵכֶם אֶת כָּל הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה וְיֵאמְרוּ
הַשְׂרִיס וְכֹל הָעָם אֵל
הַבְּתָנִים וְאֵל הַנְּבִיאִים אֹת
לֹא יִשְׁחָדוּ מִשְׁפָּטִים
כִּי בָשָׁם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְכִי
אֱלֹהֵינוּ נִקְרָא אֲנָשִׁים
מִקְנֵי תֶּאֱרָץ וְיֵאמְרוּ
אֵל כָּל קָהֵל הָעָם לֵאמֹר
מִי זֶה הַמֶּלֶךְ שֶׁנִּי הָיָה
נִבְא בִּימֵי חֹזֶקוֹ מִלֵּד
וְהִירָה וְיֵאמְרוּ אֵל כָּל הָעָם
וְהִירָה לֵאמֹר כֹּה אָמַר
יְהוָה עֲבֹאֹת צִוּוּ שְׂדֵה
תִּחַר שְׂוִירֵי שְׁלֹשׁ עָמִם
תִּהְיֶה וְיִחַר חֲכִמֵּי לְבָבוֹת
נִעַר הַחֲכָמִים מִתְּהוֹ
חֹקֵהוּ מִלִּי וְיִחַרְהוּ וְכֹל
וְיִחַרְהוּ חֵל אֲנִי אֶת

וַיִּקְחוּ אֲנָשִׁים ב' מִדֹּחַי וּדְאֹרָן וְעֵלְאִי בְנֵי אֲמֹרִים .

חולא ב' חס' בסיף וזילא אפוד וזילא חילא דזא אול
יחוד , המורשת ב' ומסוד מניח בטר' חס' ,

לְהַחֲדוֹתָם בְּאֵם לְהַחֲדוֹתָם וְיָצְאוּ לְהַחֲדוֹתָם
וְלֹא יִשְׁכְּבוּ וְלֹא יִשְׁכְּבוּ עַל הָאָרֶץ

אֵל וְיִשְׁכְּבוּ עַל הָאָרֶץ וְיִשְׁכְּבוּ עַל הָאָרֶץ
עַל הָאָרֶץ וְיִשְׁכְּבוּ עַל הָאָרֶץ

אֵל וְיִשְׁכְּבוּ עַל הָאָרֶץ וְיִשְׁכְּבוּ עַל הָאָרֶץ
עַל הָאָרֶץ וְיִשְׁכְּבוּ עַל הָאָרֶץ

הָעַם הַנִּבְיָאִים אֲשֶׁר הָיוּ
לְפָנֶיךָ מִיְּמֵי מֹשֶׁה
וְנִבְיָאֵי אֶרֶץ כְּנָעַן רַבּוֹת
וְעַל מַלְכוּת גִּלְדָּה וְיִשְׂרָאֵל
לְמַלְכָּהּ וְלִדְּעוּלָהּ וְלִדְּבָרָהּ
הַנִּבְיָאִים אֲשֶׁר יִנְבְּאוּ שְׁלוֹם
בְּבֹא דְבַר הַנִּבְיָאִים וְיִנְדָּע
הַנִּבְיָאִים אֲשֶׁר שְׁלַחוּ וְיִהְיוּ
בְּאֵמֶת וּבְחֶסֶד חֲנֻנִי הַנִּבְיָאִים
אֶת חֲמוּטָה מֵעַל צִיָּאָר
וְיִמְנֶה הַנִּבְיָאִים וְיִשְׁבְּרוּ
וְיִאֲמַר חֲנֻנִי לְעַנּוּ כָּל
הָעַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר
וְיִהְיוּ כֹכָבִים אֲשֶׁר אֶת
עַל נִבְכְּרָא צִיָּאָר מִלְּדִי
בְּכָל בְּעוֹר שְׁטֵטָה וְיִמְנֶה
מֵעַל צִיָּאָר כָּל הַגּוֹסֶס
וְיִלְךְ יִרְמְיָהּ הַנִּבְיָאִים לְדִרְכָּהּ

כֹּה אָמַר יְהוָה עֲבָדֹת אֱלֹהִים
יִשְׂרָאֵל עַל בְּרִזָּה נָתַתָּן
עַל צִיָּאָר כָּל הַגּוֹסֶס הָאֵלֶּה
לְעַבְדִּי אֶת נִבְכְּרָא צִיָּאָר מִלְּדִי
בְּכָל וְעַבְדִּי חֲנוּנִים אֶת חֲנוּת
הַיִּשְׂרָאֵל נָתַתָּ לְיְהוָה אָמַר
וְיִמְנֶה הַנִּבְיָאִים אֶל חֲנֻנִי
הַנִּבְיָאִים שְׁמֵעֵנִי בְּנָא חֲנֻנִי
לֹא שְׁלַחְךָ וְיִהְיוּ וְאֶתְּךָ
הַבְּטָחָת אֶתְּךָ עִם הַיִּהוּ
עַל שְׁקָר לִבּוֹ כֹּה אָמַר
וְיִהְיוּ חֲנֻנִי מִשְׁלַחְךָ מֵעַל
פֶּתַח הָאֶרֶץ חֲשֵׁנָה אֶתְּךָ
מִתְּפִסְרָה דְּבִרְתָּ אֶל יְיָ
וְיִהְיוּ חֲנֻנִי חֲנֻנִי הַנִּבְיָאִים
בְּשִׁנְיָהּ הַיִּהוּ בְּחֹדֶשׁ שְׁשִׁיעִי

מִיְּמֵי שְׁלֹם בְּרִדָּה אֶל עֲשָׂה
שְׁפֹן וְנִמְרָה בְּחֹלְקִינָה
אֲשֶׁר שְׁלַחְךָ צִיָּאָר מִלְּדִי
וְיִהְיוּ אֶל נִבְכְּרָא צִיָּאָר
מִלְּדִי בְּכָל בְּכָל לֵאמֹר
כֹּה אָמַר יְהוָה עֲבָדֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכָל חֲנֻנִי
אֲשֶׁר חֲנֻנִי מִיְּמֵי שְׁלֹם
בְּכָל בְּכָל בְּנֵי בְּתָרִים וְשִׁבּוֹ
וְנִטְעוּ נְעֻתָא וְאֶכְלוּ אֶת
פֶּרֶךְ קַחוּ נְשִׁים וְיִהְיוּ
בְּנֵים וּבָנוֹת וְיִקְחוּ לְבָנֵם
נְשִׁים וְאֶת בְּנֵי בְּתָרִים תִּנּוּ
לְאִנְשֵׁים וְיִהְיוּ בְּנֵים
וּבָנוֹת וְיִבְרָשׁוּ וְאֶת תַּמְעֻטָּה
וְיִרְשׁוּ אֶת שְׁלֹם חֲעוֹר
אֲשֶׁר חֲנֻנִי אֶתְּךָ שְׁמֵעֵנִי
וְיִהְיוּ כֹכָבִים אֲשֶׁר אֶתְּךָ
שְׁלֹם בְּכָל בְּכָל לֵאמֹר
עֲבָדֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲלֵי שְׁוֹא לְכֵם נְבִיאִים
אֲשֶׁר בְּקִרְבְּכֶם וּבְקִרְבֵּיכֶם
וְאֶת שְׁמֵעֵנִי אֶת חֲנֻנִי
אֲשֶׁר אֶתְּךָ מִחֲלָמוֹת בְּנֵי
בְּשִׁקָּר הֵם נְבִיאִים לְכֵם
בְּשִׁמְיָם לֹא שְׁלַחְתִּים נֹאֵם

וְיִהְיוּ דְּבַר יְהוָה אֶל יִרְמְיָהּ
אַחֲרֵי שְׁבוֹר חֲנֻנִי הַנִּבְיָאִים
אֶת חֲמוּטָה מֵעַל צִיָּאָר
וְיִמְנֶה הַנִּבְיָאִים לֵאמֹר
חֲלֹה וְאֶמְרָת אֶל חֲנֻנִי
לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה
מוֹטָת עֵץ שְׁבִרְתָּ וְעֵשׂוֹת
תַּחְתֵּיהֶם מוֹטוֹת בְּרִזָּה לִבּוֹ

וְאֵלֶּה דְּבַר הַסֵּפֶר אֲשֶׁר
שְׁלַח יִרְמְיָהּ הַנִּבְיָאִים לְ
מִיְּמֵי שְׁלֹם אֶלְתֵּר וְקִנְיָ
חֲגִילָה וְאֶל חֲכִינָה וְאֶל
הַנִּבְיָאִים וְאֶל כָּל הָעַם
אֲשֶׁר חֲנֻנִי נִבְכְּרָא צִיָּאָר
מִיְּמֵי שְׁלֹם בְּכָל לֵאמֹר
עֲבָדֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְיִהְיוּ חֲנֻנִי שְׁלֵחֵי יְהוָה
וְיִהְיוּ חֲנֻנִי שְׁלֵחֵי יְהוָה

וְיִהְיוּ חֲנֻנִי שְׁלֵחֵי יְהוָה וְיִהְיוּ חֲנֻנִי שְׁלֵחֵי יְהוָה
וְיִהְיוּ חֲנֻנִי שְׁלֵחֵי יְהוָה וְיִהְיוּ חֲנֻנִי שְׁלֵחֵי יְהוָה

וְיִהְיוּ חֲנֻנִי שְׁלֵחֵי יְהוָה וְיִהְיוּ חֲנֻנִי שְׁלֵחֵי יְהוָה
וְיִהְיוּ חֲנֻנִי שְׁלֵחֵי יְהוָה וְיִהְיוּ חֲנֻנִי שְׁלֵחֵי יְהוָה

כח יד ואלה הן המצוות אשר צוה
בשנת החדשה ללמד את ישראל על ארבע

שם של אור חכם חקת
ומפנים לאור לילה רגע
הם ויהי מן גלו ויהיה צבא
שמו אסמך שו החקיס
האלה מלפני נאס ויהיה
גסור עושר אל וישרתו
מהות עי לפני כל חקיס
פחאמר ויהיה אס
ומדו שמוס מלמ עליה
וחקרו מוס דור ארץ למטה
גסאמ אסאס בכל זרע
ישראל על כל אשר עשו
נאס ויהיה

הנה חקיס נאס ויהיה
ונבנתה עיר ליהוד ממנה
חננאל שער הפנה ויצא
שור קוח המרה נגדו על
גבעת גרב ונסכ געתה
ובלח עמק הפגרים ויהיה
ובלח שרמות עיר נחל
קדרו ערפנת שער הסוסים
מזרח קדש ליהודה לא
ונת שור אחרס עוד לעולם

הדבר אשר יהיה אלו ויהיה
מאת יהודה בשנת העשרית
לער קוחו מלך ויהיה חיא
חשנה שמנה עשרה שנה

בכ
יהוד
חכיש
בירמק
עספיו

תראינה ובה
ערקנהו ושם
פקדו אתו נאס
תחמו את חכישים לא
תצלוהו

והאמר יהודה ויהיה דבר
יהודה אל לאמר הנה
חננאל בושלם דרדבא
אליך לאמר קנה לך את
שרי אשר בענתות כי
לך משפט חננאל לקנות
וכא אלו חננאל בודו
בדבר יהודה אל חצר המטה
והאמר אלו קנה נא את

המקנה ל עמם ויהיה
חיש חים בחצרם
ואענה את ברוך ל
לאמר כדאמר יה
צבאת אלהי וישר
לקוח את ספרים האלה
את ספר המקנה הוא
ואת חתום ואת ספר
המלוכה ונתתם בכל
חיש למען עמדי וימים

יד ב יד מל וחד חס ובכל יולי כי עוף
שמים וילך

ונתתם י חס ואנפח בם והכנידו לחמם
על עמדי בכל חיש האעלה

ובכל י ואנפח משחור ובכל יחיד את ערקיחו
את מדי דבר ובכל יבוא אסיר וחדב

קריית דבנחל בל כן א וקריית

ערה זאת וזה צות את
הערה זאת באש ושרפה
ואת חבלים אשר קטרו
על גוונתם לב על וחסם
נקבים לא להים אחרים
למען חכעם מהו כע
ישראל ובען ויהודה אף
עשים חרע בעע מנע חסם
כי בני ישראל אף מכ עמים
אתו כמ עשה ויהס נאם
יהודה כי על אפיו על חמתו
היתה לו הערה ואת למן
היום אשר בני אותה וער
היום הזה לה סרה מעל
פני על כל רעת בני ישראל
ובני יהודה אשר עשו
להם כעסן זמה מלכותם
שרותם וזה העת ונביאום
ואישן ויהו וישבו כי
ורושלם ופני אף עקו
ולא פעם ולמד אתם חסם
ולפי ואנס שמעם לקחת
מוסר וישמו שר ציהם
כעת אשר נקרא שמו
עליו לטמ אנו את
במות חכ על אשר בעא
בוזנס לה עביר את בעזם
ואת בענתו זל למד אשר

ללכה
בשמים
מפני
והדבר
היה ויהו
האמרת אל
היה קנה לה חשרה
בכסוף וזה ער ערם וזה ער
נתעב ביד חפשים
והחבר ויהו אל
ורמיחו לאמר חנה אנ
יהו אל חו כל בשר
הנמען ופלא כל דבר לכו
בזה אמר יהוה חנני נתו
אתה ער הזאת ביד
חפשים וביד נבוכדראצר
מלך בבל ולכה וכל
חפשים חל חמוס על

פסוק
תת לאש נדרכו
וכי מעל לח אשר שמת
אות ונפתים בארץ
מיום עד היום הזה
ובישראל ובאדם ותעשו
לה שם ביום הזה והעא
את עמה את ישראל מארץ
מצרים באותות ומופתים
וביד חזקה ובאורוע טוה

אזכור ב מל בעם חסד וחסד אורח לו חסד
אשר בני אורח

וזה עתה ל יחל ונעשה ולי אלהים וכלי ונעשה
כדבר אלהים אשר נאמר ויהי ונעשה

את עמך את ישראל ב חסד וחסד וחסד
וזה את עמך

לא עשיתם ולא עשיתם
לפי לעשות חת עבד חזק
למען חסד את יהודה
ועתה לכו כד אמר
יהודה אל יהושפאט אל
העיר הזאת אשר אתם
אמרים נתנה ביד מלך בבל
בחרב וברעב וברעב חנו
מקצתם מכל הארצות
אשר הדיחתם שם באפי
ובחמתם וקצת גדול
והשבתים אל המקום הזה
והשבתים לבטח ויהיה
לעסואני אחיה להם
לא להם ונתתי להם לב
אחר ויהיה אחר לוראך
אנתי כל הימים לטוב להם
ולבניהם אחריתם וברתי
להם ברית עולם אשר לא
אשוב מאחריהם לחיטוב
אותם ואתר אתו אתו
בלבבם לבלתי סור מעל
וששתי עליהם לחיטוב
אותם ונעשיתם בארץ
הזאת באמת בכל לב
ובכל נפש
כי כח אמר יהודה באשר
הבאתי אל העם הזה את

כל היתה גדולה הזאת
כן אנכי מביא עליהם
את כל הטובה אשר אני
דבר עליהם ונקדתי שיהיה
בארץ הזאת אשר אתם
אמרים שממך היא מאן
אדם ובחמך נתנה ביד
הכשרים שיהיה בכסף
וקנו וכלוב בספר וחתום
והעיר עדים בארץ בעמון
ובסבבו וירושלם ובעיר
יהודה ובעיר חזק ובעיר
השפלה ובעיר חנוך
אשוב את שבותם נאם
יהודה
ויהי דבר יהודה אל רמיהו
שעת ודוא עד עיר
בחוץ המטרה לאמר
כה אמר יהודה עשה יהודה
ויער אתה להכניע יהודה
שמו קרא אתו ואענך
ואני רח לך לך ובעת
לאור עתם
ככה אמר יהודה אל
ישראל אל עמך העיר
הזאת עמך מלכו ויהיה
העלצות אל חסד לך ואל
החרב באים להלחם את

הכשרים ולמלאם את
פני הארץ אשר חבית
באפי ובחמתי ואשר חסד
חסדתי פני מה עיר הזאת
על כל עתם חנו מעלה
לה ארץ ומרפא ורפא אתם
וגלתי להם עתרת שלום
ואמת ודשכתי את שבות
יהודה ואת שבות ישראל
ובנתים כבר אשנה וטורחם
מכל עונם אשר חטאו
וסלחתי לכול עונותיהם
אשר חטאו ואשר
פשעו במוחיתם לך לשם
ששון לתת להם לתפארת
לכל גוי הארץ אשר
שמעו את כל הטובה
אשר אנכי עשה אותם
ופחדו ורגזו על כל הטובה
ועל כל חסד אשר אני
עשה להם
כח אמר יהודה עור
ושמעו במקום הזה אשר
אתם אמרים חרב הוא
מאן ארס ומאן בחמה
בעיר יהודה ובחצות
ירושלם הנשמות מאן
ארס ומאן חשב ומאן

וששתי עליהם ונלתי ביהושלם
והי בדרך עירי וטובי

השבתים ד' דגש ויהיה נאות השלום והחבה
לשם ונאמי מר השלום כד ידע השלום

ומפא ג' חנו מעלה לה ויהיה לשם ונלתי
אמרי נעמי

וּבְכֹכֵד נִאֲמַר בְּ חֹדֶשׁ אֶשֶׁר חִידָה אֵל וְדִמְיוֹ
וּבְכֹכֵד נִאֲמַר חֹכֵם שֶׁלֹּא

לפניהם: 1
בהאמר
יהוה אלהי ברוך היום
וזוה חקית שמסוארץ
לאשמת יצחק עקוב
ודוד עבדו אמר מקחת
מורע משלום אלהי
אברהם ישחק ועקב
בואשוב את שבותם

וְרַחֲמֵי־תֵם׃
 1
 דִּבֶּר אֲשֶׁר הָיָה אֵלֶיךָ מִאֵת יְהוָה וְנִבְרָאָה אֶת מִלְחַמְּכָם וְכָל חֵילוֹ וְכָל מַמְלֻכּוֹת אֶרֶץ מִמְּשֶׁלֶת יָדוֹ וְכָל הָעַמּוֹס גִּלְחִיִּים עָלֵיהֶם שָׁלַח וְעַד עַתָּה לֹא מָרָד כֹּדֶם וְיָחִיד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל חָלַק מְּוָאֲמֶרֶת אֶל עַרְקִיזֵי מִלְחָמָה וְיָחִידָהּ וְאִמְרַת אֱלֹהִים כֹּדֶם אָמַר יְהוָה הִנֵּנִי נָתַן אֶת הָעֵקֶב הַזֶּה אֶת בְּיַד יִשְׂרָאֵל כִּי אֲשֶׁר וְאֵתָּה לֹא תִמְלֹט מִיָּדוֹ מִן הַתֶּפֶשׁ תִּתֶּפֶשׁ וּבְיָדוֹ תִּנְתָּן וְעַתָּה אֶת עֵינֶיךָ מִלְחָמָה בְּלֹא תִרְאֶנָּה וּפִיָּהּ אֶתְּפֹרֶה וְיִמְרָה וְכָל תִּבְּרָא אֶת שְׁמִי דְבָר יְהוָה עַרְקִיזֵי מִלְחָמָה וְיָחִידָהּ כֹּדֶם

ב' קסדף וכל וכל כל ועל חמף ביה
חמכים חמכא אשח חמאל יחמח

אבותינו ג' מל שב אל ארץ ג' וכשרפנו
אבותינו אל תבט

בדחול מלך בבל ב' ואת עבדיו מלך יהודה
כח אמר יהודה הנזון תנחז

לא שמעתם ג' וקדוה לא שמעתם לכן כח
אמר יהודה אתם לכן כח שמעו

אמר יהודה עליו לא תמות
בחרב בשלום תמות
וכשרפנו אבותינו המלכות
הראשונים אשר חנו לפני
בן ישראל ויהו אלו וספר
לה מידבר את דברתו נאם
יהודה
ורמיהו הנביא אל עז קדוה
מלך יהודה את כל הדברים
האלה בירושלם וחל מלך
בכל לחמים על ירושלם
ועל כל ערי יהודה חטאות
אל כליו ואל עקה כו
הנה נשאר בערי יהודה
עז מבצר
הדבר אשר היה אליהם
מאת יהודה אחרי ברת
המלך עז קדוה ברת את
כל העם אשר בירושלם
לקרא להם דור לשרח
איש את עבדו ואיש את
שפחתו העבדו ויהי עבדו
חפשים לבלתי עבד בס
ביתו ויהיו אחיו איש שמעו
כל השנים וכל העם אשר
באו בברית לשלח איש
את עבדו ואיש את שפחתו
חפשים לבלתי עבד בס

עז שמעו שלח וישובו
אחרי כו וישובו את העבדים
ואת השפחות אשר שלחו
חפשים וכבדו שום לעבדים
ולשפחות
ויהי דבר יהודה אליהם
מאת יהודה לאמר כח
אמר יהודה אליו ישראל
אנכי ברתו ברית את כו
אבותיכם ביום היוצא אותם
מארץ מצרים מבית עבדים
לאמר מקץ שבע שנים
תשלחו איש את אחיו כו
העבדו אשר זכר לך עבדו
שש שנים ושלחתו חפשו
מעמך ולא שמעו אבותיכם
אלו לא חטו את אנכי
ותשבו אתם חיים ותעשו
את חשך בעוני לקרא
דור איש לרעהו ותברתו
ברית לפני ברת אשר
נקרא שמו עז ותשבו
ותחלו את שמו ותשבו
איש את עבדו ואיש את
שפחתו אשר שלחתם כו
חפשים לנפשם ותבששו
אתם לחיות לכם לעבדים
ולשפחות לכו

כח אמר ויהו אתם לא
שמעתם אל לקרא דור
איש לאחיו ואיש לרעהו
הנני קרא לכם דור נאם
יהודה אל חורב אל הדבר
ואל הרעב ותתת אתכם
לרעה לכל מלכות כו
הארץ ונתת את האנשים
העבדים את ברתו אשר
לא חקו את דברו חבבות
אשר ברתו לפני העגל
אשר ברתו לשנים ועבדו
בז בתר שרי ויהי וישר
ירושלם חסר סוס וחבנות
וכל עם הארץ העבדים
בז בתר העגל ונתתו
אותם ביד אבותיכם ויד
מבקש נפשם ויהיה
נבלתם למאכל לעוף
השמים ולבהמת הארץ
ואת עז קדוה מלך יהודה
ואת שרי אתו ביד אבותיכם
וביד מבקש נפשם ויד
חול לך בכל העלם כו
מלכות הנני מצוה נאם
יהודה ויהי שבתים אל העד
הוא אתו ויהי עז קדוה
וישרפה באש ואנשי יהודה

אחיו ד' ויבנהו ביהו איש את אחיו ויעז
וישלו אחיו איש בלחוד וידברו

שלח ד' ויהיו בני יהודה כל העם ותמצאות
אמר שלח חפשים וכל שלח

כל כשרפנו חפשים בד כו א חפשו ושלחו חפשו
וכל קדוה דכות ב כו א חפשים ושלח חפשים

למו כח אורח יי עבד אלהי ישראל ד מאבא
ג יסודת איש דנני שם דנני מקור 0

ויעשו כן ויגז אלנותם

חנניהו ויצחקו בן חנניהו איש שח עשר
עליו חנניהו משה

אשר שמעתם על מצות
והזנב אביכם ותשמרו את
כל מצותיו ותעשו בכל
אשר צוה אתכם לבנות
אמר וזה עב אות אלהי
ישראל לאפדת איש
לזנב בורכב עמד לפני
בדחימים

וְהוֹיֵב שָׁנָה חֲרִיבָה עֵת לִי
לְהוֹיֵב קוֹס בְּזֵי אֲשַׁחֲדִי
מֶלֶךְ וְחִזְקָה הָיָה חֲדָבָר
הַיָּה אֵל יִרְמְכוּמָא אֶת יְהוָה
לֵאמֹר קָח לְךָ מִגִּלְתֵּי סֵפֶר
וּבְתַכַּת אֱלֹהִים אֶת כָּל חֲרִיבֵי
אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי אֵלֶיךָ עַל
יִשְׂרָאֵל וְעַל יְהוּדָה וְעַל
כָּל תְּהוֹמֹת מַיִם הַדְּבָרִתִּי
אֵלֶיךָ מִימֵי אֲשַׁחֲדִי וְעַד
הַיּוֹם הַזֶּה אֵלֶי וּשְׁמַעוּ
בֵּית יְהוּדָה אֶת כָּל הַדְּרִיעָה
אֲשֶׁר אֲנִי חָשֵׁב לַעֲשׂוֹת
לְהֵם לְמַעַשׂ וּשְׁבוּ אִישׁ
מִדְּרָכֵי הַדְּרִיעָה וְסִלְּחִי
לַעֲנֹסֵי חַטָּאתֵם

וַיִּקְרָא וְהַמִּיחֹה

את פרוך בוער יה וכל
פרוץ מפי ורמיהו את כל
הבריות ויהי אשר יברך אלו

הואף כי ידועי מפני דאף צד חרי דאף
הדיוט כי ידועי דאף

על בגלת ספר ויצוה וימחה
את פרוק לאמר אני עזר
לא אביכל לבוא בית יחזק
וכאֵת אתה וקראת במגיד
אשר כתבת ממני אתדברי
ויהי באוני העם בית יחזק
ביום ציוס וגם באוני כל
יחזקיה הבאֵים מעיר יהם
תקראם אולי תפל
תחנתם לפני יהודה תשוב
איש מהרבו הרעה כי
גדול האף והחמה אשר
דבר יהודה אליהם עשׂה
ועשׂ פרוק בותריה בכל
אשר עמתי ורמתי העבֵא
לקרא בספר דברי יהודה
בית יהודה

וְחָזַר בַּשָּׁנָה הַחֲמִשִּׁית
לִיתְּתוֹקֹס בְּיָדָא שְׁחָדוּ
מִלָּה וְהוֹדִיָּה בַּחֲדָשׁ
חֵת שֶׁעֵקֶר אֲרָצוֹס לִפְנֵי
וְתוֹקָה כֹּל הָעָם בְּיַד שְׁלֹם
וְכָל הָעָם תִּבְאִים מֵעַתָּה
וְהוֹדִיָּה בְּיַד שְׁלֹם וְיִקְרָא
בְּיָד בְּסִפְרָא אֶת הַבְּרִי
וְרַמְיָהוּ בֵּית יִצְחָק כָּל שָׁלֹת
גַּמְרָהוּ בְּיָדוֹ חֲסִפֵּי

שמע ה' וידע חסדו כי לא בוזו ולא שחיתו עני
 ידאב צערו ויחזו שמעו

בְּחֵצֵי תְּלוּוֹתַי שָׁעַר
בֵּיתִי וְחֹד הַחֹדֶשׁ בְּאַזְנוֹי
כִּלְחָעֵם וְשִׁמְעֵם מִלְּחֹדוֹ
בְּזִמְרֹתוֹ בְּזִשְׁפוֹ אֶתְכֶּל
דְּבִרֵי וְחֹד מֵעַל חֶסֶד
וְרָר בֵּיתִי מִלֹּד עַל־שִׁבְתִּי
חֶסֶד וְחֵד שֶׁכֵּל שְׁרִים
וְשִׁבְתִּי אֶל־שִׁמְעֵם חֶסֶד
וְדִלְיוֹ בְּזִשְׁמֵעֻהוּ אֶלְעֻ
בְּזִעֲמִיר וּבְזִמְרֹתוֹ בְּזִשְׁפוֹ
וְעִדְקֹתוֹ בְּחֻנְנוֹ וּבְכֹל
חֲשִׁרִים וְנֶגֶד לֶחֶם מִבִּיחֹ
אֶתְכֶּל חֲרִבִּים אֲשֶׁר־
שָׁמַע בְּקֶרֶא אֲבִירֵךְ בְּסֶפֶר
בְּאַזְנוֹי חֵדֶם גִּישְׁלֹחַ כֹּל
חֲשִׁרִים אֶל־בְּרוּךְ אֵת־
יְהוָה בִּזְמַנְתִּי בְּזִשְׁמֵעֻהוּ
בְּזִכְשִׁי לֵאמֹר הַמְּגִלָּה
אֲשֶׁר קָרָאתָ בֵּחַ בְּאַזְנוֹי
חֵדֶם קָחֵה כִּדְהָ וְלֹד־
וְיִסַּח בְּרוּךְ בְּזִמְרֹתֵי־
הַמְּגִלָּה בִּיחֹ וְכֵא אֶל־חֶסֶד
וְיִאֲמְרוּ אֱלֹהֵי שִׁבְנָא
וְקִדְרָאֵה בְּאַזְנוֹי וְיִקְרָא
בְּרוּךְ בְּאַזְנוֹי חֵדֶם שִׁמְעֵם
אֶתְכֶּל חֲרִבִּים פְּחֻדֵּי־אֵשׁ
אֶל־עֲדֹתֵי וְיִאֲמְרוּ אֶל־בְּרוּךְ
הַמְּגִלָּה לְמַלְכֵּה אֶתְכֶּל

ב' ר"ה מלכות וישמע מלכות ויגד יחזק
מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות

ושרפה ב' חס' דונע מצוד ושבו חכמים
ויעל ב' מעל משכו דודא מעל הושלם

ויעבדוך ג' לחני אעמיו לך איין מקדח חייא
ויאמר וימיהו אל המלך

שלמיהו ג' וישלחו כל חסדים וינחזו חמלך
וישמעו שפטיהו חסד עזראל ושלמיהו

והוא עבדו ועס הארץ אל
דבר ויהוה אשר דבר בוך
ויהוה הנביא ושלח חמלך
צדקיהו את יהובל בן
שלמיהו ואת צפניהו בן
מעשיהו דכחו אל ורמיהו
הנביא לאמר חתפל לנא
בערנו אלהיה ואל תזנו
ורמיהו בא ויצא בתוך
העסול אנתנו אותו בית
הכליא וחול פרעה וצא
ממצרים וישמעו חכמים
הצרים על ידו שלם אתו
שמעם ויעלו מעל ויהי שלם

לא ילכו בני אס חכמתם
כל חורב שרים חלחמים
אתכם ונש ארבעם אנשים
מך קרים איש באדלו
נקומיו שרפו את העיר
חזאת באש ויהוה בך עלות
חיל חכמים מעל ויהי שלם
מפני חול פרעה
והצא ורמיהו וימיהו שלם
ללכת ארץ בעמון לחלק
משם בתוך העם ויהי
הוא בשער בעמון וישם
בעל פקדתי וישמו ויהי אמה
בן שלמיהו בן חנניה
ויתפס את ורמיהו הנביא
לאמר אל חכמים אתה
נפל ויאמר ורמיהו שקד
אנני נפל על חכמים
ולא שמע אלה ויתפס
ורמיהו בירמיהו ויבאחו
אל השירים ויקצפו כי
השרים על ורמיהו וחקו
אתו ונתנו אותו בית
האסור בית ויהונתן חספר
פר אתו עשו לבית הכלא
בבא ורמיהו אל בית
הקבור ואל החנות וישב
שם ורמיהו נמים רבים

והוא עבדו ועס הארץ אל
דבר ויהוה אשר דבר בוך
ויהוה הנביא ושלח חמלך
צדקיהו את יהובל בן
שלמיהו ואת צפניהו בן
מעשיהו דכחו אל ורמיהו
הנביא לאמר חתפל לנא
בערנו אלהיה ואל תזנו
ורמיהו בא ויצא בתוך
העסול אנתנו אותו בית
הכליא וחול פרעה וצא
ממצרים וישמעו חכמים
הצרים על ידו שלם אתו
שמעם ויעלו מעל ויהי שלם
ויהוה דבר ויהוה אל ורמיהו
הנביא לאמר כד אמר ויהוה
אלהינו אשר אל כד תאמר
אל מלך יהודה ושלח
אתכם אל לדרשע העת
חול פרעה ויהי צא לכם
לעזרה שב לארץ מצרים
ושבו חכמים ונלחמו
על העיר וזאת ולכדה
וישרפה באש
כד אמר ויהוה אל תשאנו
נפשתיכם לאמר חלך
ולכו מעל ויהי חכמים כד

מזיקים ב' ונשארו בם אנשים שרים וזכו
וחזי ויחזיקו בחרטום

אמר ג' מל' בסיף להיטוב אורו ונתנו אורו
בית ה' ויחזקו אורו ויעלדו

על חכמים ב' ויהי צא ונפ' קדמיהו ויאמר
ורמיהו שקד

שר מלך בכל ונתתה הער
וזאת מלך חשדו ושרפיה
באש ואתה לא תמלט ד'
מסרם וואמר מלך
ער קמהו ארמיהו אני
דאג את חשדוים אשר
נפלו אלה חשדוים פוזתו
אתי מרס ודת עליו כי
ואמר רמיהו לא נתנו
שמענו אפקול ויהוה לאשר
אני דבר אלו ויטב לך
ותחנן פשדו וואס מאן אתה
לצאת זה הדבר אשר הראני
יהוה ויהנה כל חשדוים אשר
נשאו בבית מלך יהודה
מוצאות אל שר מלך בכל
והנה אמרת חסותו כי
וכלו לך אנשו שלמך
הטבע בבז רגל נסגו
אחור ואת כל נשך ואת
בניך מוצאים אל חשדוים
ואתה לא תמלט מסרם
מבזר מלך בכל תתפש
ואת הער וזאת תשרה
באש וואמר
ער קמהו ארמיהו איש
אלו עבר כרום האלה
ולא תמהו וכי שמעני

מנצחני ב' חס ומצאני ב' מל ואת כל
נשך גס טופלני ומצאני טופלני *

חשדוים מלך ברת אתה
וכאן אלו ואמרו אלו
הנה חסונו מה דברת
אל מלך אלהת כחד ממנו
ולא נמיתו ומח דבר ד'
אלו חסונו וואמר אתה
מפיל אני תחנתו לפע
המלך לבלתו חשדו
בית יהונתן למות שם

וכאן כל חשדוים אל
ורמיהו ויטב לך
ותחנן פשדו וואס מאן אתה
לצאת זה הדבר אשר הראני
יהוה ויהנה כל חשדוים אשר
נשאו בבית מלך יהודה
מוצאות אל שר מלך בכל
והנה אמרת חסותו כי
וכלו לך אנשו שלמך
הטבע בבז רגל נסגו
אחור ואת כל נשך ואת
בניך מוצאים אל חשדוים
ואתה לא תמלט מסרם
מבזר מלך בכל תתפש
ואת הער וזאת תשרה
באש וואמר
ער קמהו ארמיהו איש
אלו עבר כרום האלה
ולא תמהו וכי שמעני

ותחנן ג' שמע ותחנן נפסם ויטב לך ותחנן
נפסך ואלא מצער חס וחס וחס וחס *

וכאן כל שר מלך בכל
ותשכבו שער חסונו
שראער סמנונו שר
סמנונו סמנונו
שראער רכמונו וכל שאת
שר מלך בכל חסונו
ראם ער קמהו מלך יהודה
וכל אנשו חסונו ויכחו
ותצאו ללך מלך הער
הנה חסונו חסונו
חסונו ויטב לך
הערבך ויטב לך
אחור חסונו ויטב לך
ער קמהו בערבות ויטב לך
ותחנן אותו ויטב לך
נבזר מלך בכל
בלתו בארץ חסותו ויטב לך
אתו שפטו ויטב לך
מלך בכל את בני ער קמהו
ברכה לעמו ואת כל
חיו ויהיה שחט מלך
בכל את בני ער קמהו
ער ויטב לך ויטב לך
לביא אתו בכלך ואת
בית המלך ואת בית העם
שרפיה חשדוים באש
ואת חסותו ויטב לך
ואת יותר העם חשדוים

לביא ב' ואת עניו ויטב לך ויטב לך
וכל לשון ארץ ויטב לך *

והיה זה ב' וזהו ענין נפשו בגוף נל שור
מלך בכל חיותו נשאר

ואל תעש ב' אל תשליח ידך קחנו וענינו
ג' נניח וענינו אדני ונביא שוב ונניח

הלוכה שמה ג' ויניח מלך אשור אל טוב ואל
ויניח בענינו בשאול אשור אשור

בענין ואתה נפלים אשר י
נפלים עליו ואתה נתר העם
המשארים חזק נסור אדני
רבות כחוס בכל מוח העם
הדלום אשר אוז להם
מאמר זה השאר נבחר אדני
רבות כחוס בארץ ויהיה
ותנו להם כרמים ויגבס
במס החוא ויניח נבחר אדני
מלך בכל עליו מוח אדני
נבחר אדני רבות כחוס י
לאמר קחני ועניני שום
עליו ואל תעש לו מאמר
העם אם באשר ידבר
אליהו עשן עמה י
וישליח נבחר אדני רב
טבחים ונבחר שופו רב
סרים ונבחר שר אצור רב
מגזל רב מלך בכל
וישליח ויקח ואתה נבחר
מחצר המטרה ויתנו
אתו אל גר לוחו בן
אחיקם בושפו לחוצאחו
אל חפית השב בתוך
העם ואל
ורמחו חנה דבר ויהיה
בחינו ענין בחצר רב
המטרה לאמר חלוק

ואמרתי לעבד מלך חפיש
לאמר כח אדני ויהיה
עבא את אלהי ישראל
הנני מבי אתה בלוי אדני
הענין חזקת לך עת ולא
לטוב ויהיה לפני במוס
החוא ויהיה עתיד במוס
החוא נאס ויהיה ולא
תענו ביד החאשים אשר
אתה נבחר מפני חס בן
מלך אמלך ויבחר רב
לא תפלו ויהיה לך י
נפשו לשלל כי טחת
בן נאס ויהיה
הדבר אשר חנה אל
ורמחו ואתה ויהיה אחר
שלח אתו נבחר אדני רב
טבחים מוחרמה בקחתו
אתו ויהיה אסור באקס
בתוך כללות גרושם
ויהיה חפית חפית בכל
ויקח רבות כחוס לוחמיו
ואמר אליו ויהיה אלהיך
הבן אתה סר עת חזאת
אל חפית חנה ויבא
ועש ויהיה באשר דבר
כי חטאתם לו חנה ולא

שמעתם בקול ויהיה לכם
דבר חנה ועתה חנה
פתחת רב חוס מוח אדני
אשר על רב אס טוב
בענין לבוא אתו בכל
בא ואשים את עני עליו
ואסד עני עני לבי אדני
אתו בכל חל רב אדני
האדני לפני אל טוב
ואל חנה בענין ללכת
שמה לך עני לבי אדני
ושלח אל גר לוח בן
בושפו אשר חפית מוח אדני
בענין ויהיה ויבא אתו
בתוך חנה או אל כל
חנה בענין ללכת לך
ותולד רבות כחוס אדני
ומש אתו ויבא חנה ויבא
ורמחו אל גר לוח בן
אחיקם חפית חנה ויבא
אתו בתוך חנה חנה אדני
בארץ
וישמעו כל שרי החננים
אשר בשדה חנה י
ואנשי חס בן חפית מלך
בכל אתה לוח בן אחיקם
בארץ ובחפית חנה אתו
אנשים ונשים וטח חנה לך

וענינו ב' לא יבא וענינו מחזיק בנפשו
חנה מלך

וג' חל זה ברוש תבוב וקני אל טול גבוים על אחי שפכר ויקח אסא ויבא שר בשער בני עם
מחזיק אדני דבר חנה מלכות רשע כל עמור נ ויבא חנה ב' אבד בן נני ויבא חנה ב' חנה
ויתן לו רב טבחים

כבודם ב' ויהי כבודם שמואל ויהי כבודם
אל תוך העיר וידעוהו חס

מטמנים ב' מל' וחד חס ועשרה אנשים
והפרדו את תבשול כנסת

כדביבס ב' ויאמר ג' עמד ותשליחם וילכו
ויאמר אליהם ירמיהו

ויהי כבודם אל תוך העיר
והשחטם ושמעאל בן
נתניה אל תוך חמור הוא
והאנשים אשר אתו י
ועשרה אנשים נמצאו
בס' אמרו אל שמעאל
אל תמתנו כיוש לנו י
מטמנים בשדה חטום
ושערים ושמנו ורבים י
והחללו לאחמיתם בתוך
אחיהם והבור אשר י
השליך שם ושמעאל
את כל פגרי האנשים
אשר הכה ביד גד לחן
הוא אשר עשה חמור
אסא מפני בעשא מלך
ישראל אתו מלא י
ישמעאל בנתניה חלקם
והשבי שמעאל את כל
שארית העם אשר במצ
במצפה את פנות המלך
ואת כל העם הנשארם
במצפה אשר הפקיד י
גביר אדורבט בחים את
גד לחן בואחיקם וישפט
ישמעאל בנתניה וילך
לעבר אל בני עמון
והשמע ויחנן בוקר

ב'
חד
חד
חס

ל'
חס
י'
ל'

ב'
יד

י'
י'

י'

ל'

ה'

ב'
חס

וכל שרי החלום אשר
אתו את כל חרעה אשר
עשה ושמעאל בנתניה
ויקחו את כל האנשים
וילכו להחם עם י
ישמעאל בן נתניה י
והמצאו אתו אל מים
רבים אשר כגב עז ויחזו
כראות כל העם אשר
אתו שמעאל את ויחנן
בוקר ואת כל שרי
החלום אשר אתו י
וישמו חזקם בן כל העם
אשר שבה ושמעאל
מזה מצפה וישבו וילכו
אל ויחנן בוקר ושמעאל
בנתניה נמלט בשמנה
אנשים מפני ויחנן וילך
אל בני עמון
ויקח ויחנן בוקר
וכל שרי החלום אשר
אתו את כל שארית העם
אשר השנב מאת י
ישמעאל בנתניה מן
המצפה אחר הכה את
גד לחן בואחיקם גברים
אנשו חמלמה ונשים
וטאוסר סים אשר השנב

ל'
כנסת

ל'

י'

י'
י'
י'
פס

ל'

י'

י'

י'

מגבשו וילכו וישבו בגלות
פמיהם אשר אצל בית לחם
ללכת לכו אמצרום מפני
חכשונים כיוזאו מפעיהם
כיוזאו ושמעאל בן י
נתניה את גד לחן בן
אחיקם אשר הפקיד
מלך בכל בארץ
והגשו כל שרי החלום
ויחנן בוקר ונתניה בן
חושעיה וכל העם מקטן
ועד גדול ויאמרו אל
ירמיהו חזבי אתפלגא
תחנתנו לפניה וחתפלל
בעינו אליה ואלהיה
בעד כל שאריות היא
כנשאנו מעט מהרבה
כאשר עמד ראית אתנו
והגד לנו ויהיה אליה
אתה הרהר אשר מלך בך
ואתה הרבה אשר נעשה
והאמר אליהם וירמיהו
חזבי אשמעתו חזבי
מתפלל אליה ואלהיה
כדברכם ויהיה כל הדבר
אשר יענה ויהיה אתכם
אגיד לכם לא אמנעכם

י'

ואת הדבר ב' ואני חזבי חזבי ויחז
לנו ויחז אליהם

וישמחו ב' חזבי ויחזו לאנשי ויחזו בראות
כל העם ויחזו ביום החדש

ואת כל העם ב' ויחזו בראות ויחזו
ויחזו ביום החדש

דְּבָרֵי הַמִּלָּה אֲמַרְוּ אֶל־הַמִּלָּה
וְהַיְוִדוּת בְּנֵי־עַד אִמֶּת כִּי
וְנִאֲמָו אִם־לֹא בְּכָל־הַדְּבָר
אֲשֶׁר־יִשְׁלַח־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲדֹנָי בְּזִמְעֻשׁ אִם־טוֹב
וְאִם־עַבְדֵּי בְּקוֹל־יְהוָה אֲדֹנָי
אֲשֶׁר־אֲנִי־שֹׁלֵחַ חֵם אֶת־דִּי
אֶל־נִשְׁמַע לִמַּעַן אֲשֶׁר
חֵטֵב לְנִי־נִשְׁמַע בְּקוֹל
יְהוָה אֲדֹנָי

וְהוּמָקֵץ עֲשֵׂתָ וּמִסִּים
וְהוּלְכֵי בְרִיתְךָ אֶל יִרְמְיָהוּ
וְהָקֵר אֶל לִחְנֹן בֶּן קָדֵחַ
וְאֵל כָּל שְׂרֵי חֲזָקָה אֲשֶׁר
אֲתוּלָה לְךָ עֵם לְמַקְטֹחַ
וְעַד דָּוִד וְיֵאמֶר אֱלֹהִים
כִּי אִמַּר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר שָׁלַחְתָּ אֹתִי אֱלֹהֵי
לְחָפֹל תַּחֲנִתְכֶם לִפְנֵי אִם
שׁוֹבֶתֶם שְׁבוּ בָאָרֶץ הַזֹּאת
וּבְנֵיתִי אֶתְכֶם וְלֹא אֲחֶרֶם
וְנָטַעְתִּי אֶתְכֶם וְלֹא אֲתוּשׁ
כִּי נִחַמְתִּי אֶל חֲרִיעַת אֲשֶׁר
עָשִׂיתִי לָכֶם אֶל תִּירְאוּ
מִפְנֵי מִלָּה כִּי אֲשֶׁר אֲתֶם
יִרְאוּ מִפְּנֵי אֶל תִּירְאוּ
מִמֶּנִּי אֲסִיחֶנּוּ כִּי אֲתֶם
אֵנִי לְחֹשֶׁעַ אֶתְכֶם וְלֹא

אֶתְכֶם מִיָּד וְאֶתְנוּ לָכֶם
רִחְמוֹס וְרַחֵם אֶתְכֶם וְחִשֵּׁב
אֶתְכֶם אֶל אֲרַמְתְּכֶם וְאֶם
אֲמִירִים אֵתֶם לֹא נִשְׁבַּע
אֶרֶץ הַזֹּאת לְבִלְתִּי שְׁמַע
בְּקוֹל יְחִזְקָה אֱלֹהֵיכֶם
לֵאמֹר לֹא בִי אֶרֶץ מִצְרַיִם
נִבְּאָה אֲשֶׁר לֹא נִרְאָה
מִלְחָמָה וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא
נִשְׁמָע וְלִרְחֹם לֹא נִרְעַב
וְשֵׁשׁ נִשְׁבָּעוּ עִתָּה לָבוֹ
שָׁמַע וְרַחֲמוּהוּ שְׂאֵרֵית
וְחִזְקֵה בְּזֶדְאִמְרֵי וְחִזְקֵה
עַבְדְּךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אִם אֵתֶם שׁוֹסֵת שְׁמוֹת
פְּנִיָּם לָבוֹ אֲמִצְרַיִם וּבִאתֶם
לְגוֹר שָׁם וְיִזְכְּרֶה הַחֶרֶב
אֲשֶׁר אֵתֶם יִרְאִים מִפְּנֵי
שָׁם תִּשָּׁג אֶתְכֶם בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם וְדָרַעַב אֲשֶׁר
רִאגֹּם מִפְּנֵי שָׁם וְדָבַק
אֲחֵרֵיכֶם מִצְרַיִם וְשָׁם
תִּמְתֵּן וְהָיוּ כָּל הָאֲנָשִׁים
אֲשֶׁר שְׁמוֹ אֶת־פְּנֵיָהֶם
לְבוֹא מִצְרַיִם לְגוֹר שָׁם
נִמְוֹת בַּחֶרֶב בְּרַעַב וּבְדָבָר
וְלֹא יִזְכְּרֶה לָהֶם שְׂרִידֵי
וּפְלִיט מִפְּנֵי הָרַעַה אֲשֶׁר

אֶנֶּכִּי מְבֹאֵעַ לָהֶם בִּי כֹחַ
אֲמַר יְהוָה עֲבֹאתְ אֵלֶיךָ
יִשְׂרָאֵל כִּי אֲשֶׁר נָתַתָּ אֵפֶס
וְחֶמְתָּ עַל שְׂבִי יְיָ שֶׁלֶם
וְנָתַתָּ חֶמְתִּי עֲלֵיכֶם י
כִּבְיָאֲכֶם מִצָּרִים וְחַיִּיתֶם
לֵאלֹהֵי שְׂמֵחַ וְלִקְלִיל
וְלִחְרָפָה וְלֵאחֲרָאוּ עוֹד
אֶתְחַמֵּקֶם וְיִהְיֶה דָבָר י
וְיִהְיֶה עֲלֵיכֶם שְׂאִרִית
וְיִהְיֶה אֶלְתָּבָאוּ מִצָּרִים
וְיִדְעוּ עַמִּי כִּי יְיָ עֲדָתִי
בְּכֶם חַיִּים בִּי חַיִּים עֲתִידִים
בְּנַפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי אֲתֵם י
שְׂלַחְתֶּם אֹתִי אֶל יְהוָה
אֶל הַיָּם לֵאמֹר חֲתֹמֶל
בְּעַדְנוּ אֶל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְכָל אֲשֶׁר יֵאמֶר יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ כִּן הָיָה לָנוּ וְעָשִׂינוּ
וְאֵיךְ לָכֵן חַיִּים וְלֹא י
שְׂמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה י
אֶל הַיָּם וְכָל אֲשֶׁר
שָׁלַח אֱלֹהֵינוּ עֲתִידִים
תִּדְעוּ בִּי בְּחָרֵב בְּרַעַב
וּבְדִבְרֵי תַמּוּת בְּמִקֹּם
אֲשֶׁר חָפַצְתֶּם לָבוֹא לָנוּ
שָׁם וְיִהְיֶה כִּכְלִית
וְיִמְחָד דָּבָר אֶל כָּל

ישוע ב' ישוע ותישע עליך אם אתה שומע ותשמעו •
והוא ישוע שכל יצור •

קול שופר ה' ויחי ביום דשלישי האחד חג בני אדר
בחדש צדקת וקול שופר ה'

וואגד ב' חס וואגד לעס חידוש וואגד ל' ענין
ל' ר' חיים

אז ד' רא פל בסיף את ירושלם את פרעה
את אדום את חגרים

ואת וימחה ב' וינחם חמלה את חגרים
ואת ברוך ב' שאלו לאמר את חגרים

אל כל חגרים ג' הדבר אשר היה ויכיר
אמריו וישראל ספרים

העם את כל דברו ויהיה
אלהים אשר שלחו יהוה
אלהים אלהים את כל
הדברים האלה
והאמר ערנה כו
הושעיה ויחטע בוקר
וכל האנשים החיים
אמרים אל ירמיהו שקר
אתה מדבר לא שלח
יהוה אלינו לאמר לא
תבאו מצרים לגור שם
כי ברוך בונתה מקות
אתך בעל מעוזת אתה
בירח פשרים לחיות
אתנו ולהגלות אתנו
בכל אשם עינינו בן
קרח וכל שר חנלום
וכל העם בקול יהוה
לשבת בארץ יהודה ויחן
יחננו בוקרח וכל שר
חנלום את כל שאריות
יהודה אשר שבו מכל
הגוים אשר גזרו שם
לגור בארץ יהודה את
הגברים ואת הנשים ואת
הטף ואת בנות המלך
ואת כל הנפש אשר
הניח נבוכדנאצר רבטפחים

את גדל ויחן בן אחיקם
בזשפן ואת ירמיהו
הנביא ואת ברוך בן
נריהו וכל ארץ מצרים
כי לא שמע בקול יהוה
ובאו ערבת חפנחס
ויהויה ברוך יהוה אל
ירמיהו בת חפנחס לאמר
קח בידך אבנים גדולות
וטמנתם במלט במלכו
אשר בפתח בית פרעה
בת חפנחס לעזני אנשים
יהודים ואמרת אלהים
כזה אמר יהוה עבא את
אלהי ישראל הגנו
שלח ולקחת את
נבוכדנאצר מלך בבל
עבדו ושמתי כסא
ממלך לאבנים האלה
אשר טמנתו ונטה את
שפרו ויחן עליוס ובאה
והכה את ארץ מצרים
אשר למות למות ואשר
לשבו לשם ואשר לחרב
לחרב ויחן אש בבת
אלהי מצרים וישרפם
ושבסו ועטה את ארץ
מצרים באשר יעטה

הרעה את בנורו ויצא
משם בשלום ושפר את
מצבות בית שמש אשר
בארץ מצרים ואת בית
אלהי מצרים וישרף
באש
הדבר אשר חזק אל
ירמיהו אל כל חגרים
הישראלים בארץ מצרים
הישראלים במגדל ובת חפנחס
ובנף ובארץ פתרוס
לאמר כזה אמר יהוה
עבא את אלהי ישראל
אתם ראותם את כל
הרעה אשר עבא אתי ועל
יחן שלום ועל כל עמי
יהודה ויהם חרבה חזם
חזה ואיו בהם וישב ממנו
רעתם אשר עשו להם
ללכת לקטר לעבד
לאהים אחרים אשר לא
יחן עיני חמת אתם ואבותיכם
ואשלח אלובס את כל
עבדו הנביאים השבים
ושלח לאמר אל תעשו
את דבר דת עבד חזאת
אשר שנאתי ולא שמעו
ולא חטאו את אונם לשון

ואז בחר ב' כי גוי אבד ענינו חזם חרבה
חזם חזר

והאמר ב' ויחן ויחן ויחן ויחן ויחן ויחן ויחן ויחן
והאמר ב' ויחן ויחן ויחן ויחן ויחן ויחן ויחן ויחן

מרתם לבלתי קטר ד' ^ט
לא לחוס אחרים ותתחחי ^ח
חמתו ואפיו ותבער בערו
יחודה ובחצות ירושלים
ותחזקה לחרבה לשממה
ביום הזה:

ועתה כה אמר יהוה
אלהי עבא את אלהי ^ט
ישראל למה אתם יי
עשיתם רעה גדולה אל
נפשותכם להחיות לכם
איש ואשה על חונק
מתוך יחודה לבלתי ^ח
חיותו לכם שאריות ^ז
להכעס עליכם עשו ויהם
לקטר לא לחוס אחרים
בארץ מצרים אשר
אתם באים לגור שם
למען חכיות לכם ולמ
ולמען חיותכם לקללה
ולחרפה בכל גו הארץ
השבתם את רעות
אבותיכם ואת רעות
מלכי יחודה ואת רעות
נשי ואת רעותכם ואת
רעות נשיכם אשר עשו
בארץ יחודה ובחצות
ירושלים לא רפאו עד

היום הזה ולא ראו ולא
חלבו בתורתו ובחקותיו
אשר נתתי לפניכם ולפע
אבותיכם:

לכן כה אמר יהוה
עבא את אלהי וישראל
הנעו שם פע ככם לרעה
ולחכיות את כל יחודה
ולקחתי את שאריות ^ט
יחודה אשר שמו פע חס
לבו ארץ מצרים לגור
שם ותמו כל בארץ ^ח
מצרים ופלו בחרב ברעב
ותמו מקטן ועד גדול
בחרב וברעב מתו ויהיו
לאלה לשמה ולקללה
ולחרפה ופקדתי על
חושבים בארץ מצרים
כאשר פקדתי על ירושלים
בחרב ברעב ובדבר חלל
ויהיו פלוטו שרוד ^ז
לשאריות יחודה הבאים
לגור שם בארץ מצרים
ולשוב ארץ יחודה אשר
המח מנשאים את נפשם
לשוב לשבת שם כלא
ישו בנבי אספלטוס:

ויענו את ירמיהו כל
האנשים הזה עים ^ט
מקטרות נשיהם לא לחוס
אחרים וכל הנשים ^ח
העמידות קהל גדול וכל
העם הישבים בארץ
מצרים בפתחם לאמו
הדבר אשר דברת אלנו
בשם יהוה איננו שמעם
אלהי כי עשה נעשה
את כל הדבר אשר יצא
מפני לקטר למלכת ^ז
השמים וחסד נסכים
כאשר עשיתי אנחנו
ואבותינו מלכנו ושרינו
בעז יחודה ובחצות
ירושלים ונשבע לחס
ונהיה טובים ורעה לא
ראינו ונמאן חל לנו
לקטר למלכת השמים
וחסד לה נסכים חסדנו
כל ובחרב ברעב תמע
וכי אנחנו מקטרים למלכת
השמים וחסד לה נסכים
המבלעדי אנשינו עשוי
לה פועם להעצבה וחסד
לה נסכים
ואמר ירמיהו אל

כה אמר יהוה אלהי יבא את אלהי ישראל ג' חנני
מביא אל יחודה אם יבא ונא לא יבא עשית *

ולשוב ג' חללה לנו מלכנו ולא יחידה פלוט ושריף
מ' בשוכים על יחודה *

ולחנן ב' וכי אנחנו ידמיון ונמאן חסד
תקומה *

כל העם על הגבהים ועל
הנשים על כל העם *
הענים אתו דבר לאמר
הלא אתה קטר אשר
קטרתם בעיני יהודה *
ובחצות ירושלים אתם
ואבותיכם מלככם *
ושריכם ועם הארץ אתם
זכרו יהודה ונת עליה על כל
ולא חזק יהודה עוד לשאת
מפני רע מעל לובם מפני
חזק עבת אשר עשיתם
ותחאו ארעכם לחכמה *
ולשמה ולקללה מאז
ושב כחוס יהודה מפני
אשר קטרתם ואשר *
חטאתם ליהוה ולא *
שמעתם בקול יהוה ובתורתו
ובחוקותיו ובעצותיו לא
הלכתם על כל קראתי
אתכם חרעה ואת בנים
יהודה *
ורמיהו אל כל העם ואל
כל הנשים שמעו רבד
יהודה כל יהודה אשר *
בארץ מצרים בחד אמר
יהודה עבא אליו *
וישראל לאמר אתם *

ב

ל

ב
א
ב
ג
ד

ה
ו
ז
ח

ט
י
יא
יב

יג

ובתורתו ב' כל חזק חס מפני אשר קטרתם כי אם
בסודות יהודה לא שמעו *

ונשוכם ותדברנה בפיהם
ובדיתכם מלא אתם לאמר
עשה נעשה את נדבוננו
אשר נדדנו לקטר למלכת
השמים ולחסד לה נסבם
הקיסת קומנה את נדבוננו
ועשה תעשינו את *
נדבוננו
לכן שמעו דבר יהוה
כל יהודה חיי שבים בארץ
מצרים הננו נשבעתי *
בשמי הגדול אמר יהוה
אסיה יהודה עוד שמו נקרא
בפי כל איש ויהודת אמר
חוראנו יהודה בכל ארץ
מצרים הננו שקד עליהם
לרעה ולא לטובה ותמו
כל איש ויהודה אשר *
בארץ מצרים בחרב *
וברעב עד פליתם ופליתו
חרב ושכון מז *
ארץ
מצרים ארץ ויהודה מתו
מספר תדע כל שארות
יהודה הבאים לארץ
מצרים לגור שם דברמי
וקיס ממנו ומתם וזאת
לכם האותנאסיהוה כי
פקד אני עליכם במקום

א

ה
ב
ג

ד

ה

ו

ז

ח

ט

י

יא

יב

יג

יד

טו

טז

יז

יח

יט

כ

כא

כב

כג

כד

כה

כו

כז

כח

כט

ל

לא

לב

לג

לד

לה

לו

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

לס

לד

לז

לח

לט

לע

אֶת־כָּשָׁיוֹ הַנֶּעֱשִׂים
 רָעָה עֲלֵיכֶם כִּשְׁרָאֵם
 וְעַתָּה לֵךְ אֶת־נַפְשְׁךָ לִשְׁלָל
 עַל־כָּל־מִקְמוֹת אֲשֶׁר־י
 תֵּלֵךְ שָׁם
 אֲשֶׁר־הָיָה דְבַר יְהוָה אֵלֶיךָ
 וְרָמִיחוּ הַנֶּעֱשִׂים אֶת־הַגּוֹיִם
 לַמִּצְרִים עַל־חֹל פְּרִיעָה
 נְכוּמֵלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הָיָה
 עַל־הַר־פָּרָת בְּכַדְכָּמִשׁ
 אֲשֶׁר־הָיָה נְכוּמֵלֶךְ אֲצִירִי
 מֶלֶךְ בְּכָל־בִּשְׁעַת הַרְכִּיעֵת
 לַיְּהוּדִים בּוֹ אֲשֶׁנְּחָה מֶלֶךְ
 וְהָיָה עֲרֹכּוֹ מִגּוֹ וְעֵנָה
 וְגִשְׁוֹ לַמַּלְחָמָה אֲסִירִי
 הַסּוֹסִים וְעַל־הַפָּרָשִׁים
 וְהָיוּ עֲבוּרֵם בְּכּוֹכָבֵם מֶרְקָז
 הַרְמָחוֹם לְבָשׁוֹ הַסְּרִיגָה
 מְדוּעָרָאִיתוֹ הַמָּה חֲתִים
 נִסְגָּם אַחֲרֵי וְגִבּוֹרֵי הַסּוֹסִים
 וְנִסְגָּם נִסְגּוּ לֹא־הָפֵט מִגּוֹר
 מִסְבִּיב נִסְגָּם וְהָיָה אֶל־עֵס
 הַמֶּלֶךְ וְאֶל־מֶלֶט הַגִּבּוֹר
 עֲפֹטָן עַל־רֹדֶר פָּרָת
 בְּשָׁלוֹ וְנִפְלֹה מִיָּד בּוֹאֵר
 יַעֲלֶה בְּנֶחֱרוֹת וְתִגְעֶשׂוּ
 מִיָּמִיו מִצְרַיִם בּוֹאֵר וְעַל־הָ
 וּבְעִדְרוֹת וְתִגְעֶשׂוּ מִסֵּם

וְאָמַר אֵלֶיךָ אֶבְסֹד־אֶרֶץ
 אֲבוֹתֶיךָ עֲרֹכְכֵם בָּה
 עַל־חֲסוּסִים וְהָיָה לָךְ
 הַרְכָּב וְצֹאֵה גִבּוֹרִים מִשֵּׁשׁ
 וּפֹטֵת פִּשְׁוֹ מִגּוֹ וְלֹדִים
 תִּפְשִׁי וְהָיָה מִקְשֵׁת וְהָיָה
 הַיָּדֵיךָ לֹא־יִנְחָה עֲבָאוֹת
 מִסֵּם נִקְמָה לְהַנָּקֵם מִצְרַיִם
 וְאֶבְלֶה חֲרֹב וְשִׁבְעָה י'
 וְהָיָה מִדְּמַם מִיָּד וְכַח
 לֹא־יִנְחָה עֲבָאוֹת בְּאֶרֶץ
 צֶפֶן אֶל־הַר־פָּרָת עַל־הָ
 גִּלְעָד וְחִזְקִי וְחִזְקִי בְּתוֹלֵת
 בְּתֵמַרִּים לְשׂוֹאֵה הַרְכִּיעֵת
 רַפְּאוֹת תַּעֲלֶה אִין לָךְ י'
 שְׁמֵעֵי גּוֹיִם קְלוֹנֵי וְעִנְחָה
 מֶלֶךְ אֶרֶץ הָאֶרֶץ מִיָּד
 בְּגִבּוֹר בְּשָׁלוֹ וְחִזְקֵי נִפְלֹ
 שְׁנֵי חֲסִים
 הַדְּבָר אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְהוָה אֵלֶיךָ
 וְרָמִיחוּ הַנֶּעֱשִׂים לְבּוֹאֵר
 נְכוּמֵלֶךְ אֲצִירִי מֶלֶךְ בְּכָל
 לְחִיּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם
 הָיוּ בְּמִצְרַיִם וְהָיָה שְׁמִיעֵי
 בְּמִגְדוֹ לֹדֵי שְׁמִיעֵי בְּנֶחֱ
 וּבְתַחֲפֹנֶס אֲמִירֵי הַתִּנְעֵב
 וְהָיוּ לָךְ מִיָּד אֶבְלֶה חֲרֹבִי
 סְבִיבֶךָ מְדוּעָרָאִיתוֹ נִסְגָּם י'

אֲבוֹתֶיךָ לֹא־עָמַד כְּיָחֹד
 הַדְּבָר חֲרֹבֶה בּוֹשָׁל גִּם
 נִפְלֹ אִישׁ אֶל־עֵתוֹ וְאֲמַר
 קוֹמֵה וְנִשְׁכָּה אֶל־עַמִּי
 וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלֶדְתִּי מִפֶּטֶן
 חֲרֹבֶה חֲרֹבֶה קָרָא שֵׁם
 פְּרִיעָה מִלֶּךְ מִצְרַיִם שֹׁאֵה
 הַעֲבִיר הַמִּצְרִי חֲרָאֵה
 נִסְגָּם מֶלֶךְ יְהוָה עֲבָאוֹת
 שְׁמוֹ בְּכִתְבוֹר בְּחִירִים י'
 וְכִכְרָמֶל בֵּינֵם נְכוּמֵלֶךְ
 גִּלְעָד עֲשִׂי לָךְ וְשִׁבְעָה
 מִצְרַיִם מִיָּד לְשִׁמְיָה י'
 תִּהְיֶה וְנִצְתָּ מִיָּד וְשִׁבְ
 עַל־הָ יָפֶה פָּנֶה
 מִצְרַיִם קָרָא מִצְרַיִם בָּא
 בָּא גִם שְׁכִירֵיךָ בְּקָרְבָּה
 כְּעַל־מֶלֶךְ מִצְרַיִם חֲמָה
 חֲפֵט נִסְגּוּ וְחִזְקֵי לֹא־עָמַד
 מִיָּד אֶרֶץ בָּא עַל־הָ
 עַתָּה פִּקְדָּתִי קָרָא בְּנִשְׁ
 וְלֹדֵי בְּחִיל וְלִכּוֹ י'
 וּבְקָרְבָּה מוֹת בָּא לְהַכְחֵט
 עֲשִׂים בְּרִיתוֹ וְעֵרָה נִסְגָּם
 וְיָחֹד מִיָּד לֹא־יָחֹד בְּרִיתוֹ
 מִיָּד אֶרֶץ וְאִין לְחֵם מִסְפָּר
 חֲבִישָׁה בְּתֵמַרִּים נִתְנָה
 בִּידֵי עַם צֶפֶן אֲמִירֵי יְהוָה

אל יחזק י' ואלהם עליונים עליונים

יבנה י' ואלהם עליונים עליונים

ואל יחזק י' ואלהם עליונים עליונים

חורונים דבת חורונים ב מעלה מעלה

לא ומבר

כל לשון פקדון על ידי ד' חנני פקדון אל אמו חנני פקדון אל מלך בבל שנים בן פקדון אל שער חבית
כל קריית חורון שם בר מן ג' שנה ודשכאל לרבה כי אם חורון קדמית איתר אל תורא

קדש ליהוד

בכשפון חשבון עליו רעה
לכיוונתנה מנה גס
מחמו תרמו אחרת תלה
חרב קור צעקה מחורג
שורש בר גול נשברה
מואב השמיען יעקה
צערותיו מיעלה חלחל
בכיועלה בכו במור
חורגם צרו צעקת שבר
שמע גסו מלכו נפשם
ותהוה כערוש במדבר
ביועו בטח במעשיה
ובאו צרותיה גס את תלכו
ויצא כמוש בעלה כהנ
ושריו נחל מוא שר
אלכל עור ועל לא
תפלטו אבר העמק
ונשמד המושר אשר
אמרו יהודה תעצין
למואב כי נצא תצאו עליה
לשמה תהוה מאחורש
בחו ארור עשה מלאכת
יהודה רמיה וארור מנע
חרבו מהם שאט מואב
מנעו ויסקט חוא אר
שמריו לא הורק מכל
אלכלו ובעלה לא חר
עליו עמד טעמו ב

לנחל שוטר ויטפון ארץ
ומלואה שר ויטפון בנה
ויעקוה אדם ויחלל כל
וישכח ארץ מקול שעת
פרסות אפיון מרעש
לרבה חמו גלגל לא
הפני אבות אל בנס
מרפון ירם על חום הבא
לשוד את כל פלשתיים
לחברת לצול צידו כל
שרה ער כי שרד יחיה
אתפל שמים שארית אר
כפתור באה קרחה אל
ענה נדמתה אשקלו
שארית עמקם ערמת
תתגדרו יהו חרב ליהוד
עראנה לא תשקטו
האספיו אל תערה חרע
ודמו און תשקטו ויהוד
ענה לה אל אשקלו ואל
חוף חום שם יערה
למואב כח אמר יהודה
עבאות אלהו ושראל
היו אל גבו כי שרדה
הבישה מלכה קרחתם
הבישה חמשגב וחמה
אז עול תחלת מואב

עבאות אלהו ושראל חנני
פוקר אל אמו מנא ועל
פרעו ועל מצרים ועל
אלהיה ועל מלכות ועל
פרעו ועל חבטחום בו
ותתים כיד מבקשונפש
ובדנבו כדראער מלך בבל
ובד עברו ואחריו תשקו
כימקדם נאם יהודה
ואתה אל תמלא עברך
ועקבואל תחת ושראל
כי חנני מושע מרחוק
ואתה ער מארץ שבם
ושבו עקבו ויסקטו שאט
ואז מחרדה אתה אל
תלא עברו ועקב נאם
יהודה מאתך אט מו
אעשה כלה בכל חגונם
אשר חרחתה שמח ואתך
לא אעשה כלה ויסרתך
למשפט ונקח לא אנקח
אשר חנה דבר ויהודה אל
ירמיהו חנני אל פלשתיים
בטרם יבכה פרעו את
ענה כח אמר ויהודה חנה
מוס עלום מצפון ויהודה

מנעויו ג ב חס כי יעלה חורונים ויהו איש
מלחמה שאט מואב

אל פלשתיים ב האלה דשמואל אשר חנה
דבר יהודה ו ירמיהו ב דפ שיהם ביהודה

יעודה ג אטורא יעודה ואל חוף חום שם חנני
אשר וי יעודה

השחות דים מאנ חשפת
את עשונ גלות את מסתור
ונקה לא יוכל שדר ורע
ואחור שכנו ואנו ענה
ותמר אנו אחיה ואמנות
על תבטחו
פסח אמר יהודה ויהודה
אשר אדם שפטם לשנות
הפוס שתי ישתו ואתה
הוא נקה תנקה לא תנקה
מי שתה תשתה: כי כי
נשבעתי נאם יהודה כי
לשמה להרפה לחרבי
ולקללה תהיה בערה
וכל עריות תהיה לחרבות
שלם: שמועה שמעתי
מאת יהודה וצור בגוים
שליח התקבצו ונאיו עליה
וקצמו למלחמה ביהודה
קטן נתתי בגוים בזה
בארם תפלצתך השוא
את יהודה לבד שכני
בחנו הסלע תפשו מחס
בעה בותגמיה בנשר
קנה משם אורידך נאם
יהודה ויהיה אדם לשמה
כל עבר עליה ושם השולק
על כל מפותח במחפזת

סדס עמדה ושכניה אמר
יחיה לאישב שם איש
לאגור ביה בוארם אנה
באלה ושלח מנאון חרדו
אלוה איתו כד ארבעה
ארבעה מלכות ומבחר
אלוה אפקדו כד מלכות
ומיועודו ומרדו רעה
אשר ועמד לפני לכו
שמעו עתה ויחיה אשר
ועץ אל אדום ומחשבותיו
אשר חשב אל ושמע תימן
אם לא וסככים צעור
הצאו אסל וישום עלהם
נהם מקור נפלים רעשה
הארץ צעקה ביום סוף
נשמע קולו ונהם כנשר
ועלה ויד אה ופרש כנפיו
על צעה ויחיה לב גבור
אדום ביום חיה כלב
אשה מצרה

לדמשק בישח חמת וארפר
כישמע רעה שמעני
נמנו ביום האנה השקטלא
ובל רפתה רמשק חפנתה
לעס נרטיטה חיוקה צרה
ומכלום אחותה כולדה

אך לא עכזה ענתה לה
קחת משושי לכו ופלו
בחרה ברחבתיה וכל
אנשיה מלחמה ודמו
ביום חיה נאם ויחיה
עבאות ודחתו אשר
בחומת רמשק ואכלה
ארמנות בוחרדי

לקחה למלכותם צור
אשר חכה נבוכדראצור
מלך בבל קח אמר ויחיה
קומו עליו אל קדרו ושלח
את בני קדם אחיהם
וצאנם וקחו ויחיה עתה
ובל בליתם וגמלתם
ישאל להם וקראו עליהם
מגור מסמך נסוגו מאד
העמיקו לשבת וישבו
חצור נאם ויחיה מי עץ
על כס נבוכדראצור מלך
בבל עצה וחשב עליו
מחשבת קומו עליו אל
גוי שלח וישב לבטח
נאם ויחיה לאדלתוסולא
במחלו בלד וישבנו ויחיה
גמלתם לבו ויחיה מקעחם
לשלח ויחיה לבלדו

קצו צפאח ומכל עברו
אביא את אדום נאם ויחיה
ודחתה צור למען תעס
שמחה ער עלם לאישב
שם איש ויאגור ביה
בוארם אשר
יחיה ויחיה ויחיה אל ויחיה
הנביא אל עלם בראשות
מלכות צד קנה מלך
ויחיה לאמר ביה אמר
יחיה עבאות הנגן שבר
את תקשת עלם ראשות
גבורתם ויחיה אל עלם
ארבעה ויחיה מארבעה
קצות השמים ויחיה לב
חרותה אלה ויא ויחיה
הגוי אשר לא יזכר שם
נחוק עלם ויחיה את
עולם לפני איביהם ולפני
מבקשי נפשם ויחיה את
עליוס רעה את חיו אפר
נאם ויחיה ושלחתי אחי
אחיהם אתה חרב ער
בלתי אותם ושמתי
כסא ב עלם ויחיה את
משם מלך ושרים נאם
ויחיה ויחיה באחרית חמס
אשוב את שכלית עלם

נבוכדראצור ב' כח ו יחיה ואלה כח המדינה
היחיה כח נבוכדראצור ויחיה כח
נבוכדראצור

חוסר ג' בסיפ ויחיה ביה ויחיה המדינה

ישבנו ב' לא יחיה ויחיה ביה
עבדתי ויחיה אשוב לבת אשכנז
ויחיה מאסר בעלם

באם ידוע:

הָיָה אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה אֶל
בָּל אֶל אֶרֶץ כְּשִׁדְיָם בְּכֹחַ
חַיִּימוֹת חֲסִי אֲתִירָה בְּיָמֵינוּ
וְדִשְׁמוּ עֲוֹן שְׂאוֹנִים יֵי
דִשְׁמוּ עֲוֹן תִּכְחֹחַ אִמְרוּ
מִכֹּהֶב בָּל הִם שִׁמְרֵי הַתּ
מִרְכָּה קִי שֵׁוּ עֲצָמֹתָ
חֲנוּכָה לְלוֹהֵם עֵלֶה עֲלֵיהֶם
גִּימְצָפֹן הוּא יִשְׁוֶת אֶת
אֶרֶץ לִשְׁמֵהּ וְלֹא יִחְחֹחַ
חֲשִׁבָה מֵאֵדָם וְעַד
מִתְּחִילָה חֲלָם בְּיָמֵינוּ
הַיָּמִים וְכֵעֵת הוּא אֵנָם
יִחְחֹחַ וְכֹאבֵי יִשְׂרָאֵל
הַקָּדוֹשׁ וְכֵעֵת יִחְחֹחַ וְחֲבוֹ
הַלֵּל וְכֹהֵל בְּרוּאֵי יִחְחֹחַ
אֶל הַיָּדִים יִכְבֹּשׁ עֲמוֹ
יִשְׂאֵל דָּרָךְ קִטְרֵפְנֵימָם
בְּאוֹתָן וְאֶל יִחְחֹחַ בְּרִית
שֶׁלֹם לֹא תִשְׁכַּח צִאֵן
אֲבוֹתָיִם יִחְחֹחַ עֲמוֹ רֵעֵהֶם
הַתֵּשֶׁת קִדְּשׁ שׁוֹבְבִים
מִיָּד אֶל גִּיעָה חֲלָמוֹ
שִׁכְחָה רֵבֶעֶם בְּלִי מִצִּיּוֹנָם
אֲכֹלֶם וְעֵרֵהֶם אִמְרוּ
לֹא נִשְׁאֵם תַּחַת אֲשֶׁר
חֲטָאוּ לַיהוָה עַד צִדִּיק

וּמִקֻּדָּה אֲבוֹתֵינוּ יִשְׂרָאֵל

נדו מתוך בבל
 ומארץ פשרים וצא
 ויהי בעתו דים לפט צאן
 מתוך אנבי מערומעל
 על בבל קהל גוסס מלס
 מארץ צפון וערכול
 משם תלך חצו כנבד
 משמל לאישת רוקס
 וזותה כשרים לשל
 כל של לוח ושבע נאס
 וזוח מת שמח מותעל
 שסו נחלת מ תפוש
 בעלה ר שותעת
 כאברים מ שח אפס
 מאד חפרה וילדתכם
 חנה אחרת גוס מדבר
 צה וערכה מקצץ וזוח
 לאת שב וזותה שממת
 בלה כל עבר על בבל
 ושסו שרק על כל
 ממותח ערם על בבל
 סמבכל דרכי קשת
 ודואלית אל תחמד
 אל חץ מ לוחה חטא
 חיו עו עליה סביב ענה
 מזה נפל אשותיה נדרס
 חומותיה כונקמת וזוח

חֵיָא הַנֶּקֶמָה בְּכָה פֶּאֶשֶׁר
 עֲשֵׂתָה עֲשֵׂתָה בְּרַתְּ
 זֹורַע בְּכָל יוֹתֶמֶשׁ מִלֵּךְ
 בִּיעַת קֶעֶר מִפֶּנִּי חֶרֶב
 חֲמִנָה אִישׁ אֶל עַמּוֹ וְפֶנֶּה
 וְאִישׁ לְאֶרֶץ וְנֶסֶח
 שֶׁחַ פְּזֹרַח יִשְׂרָאֵל
 אֲרוֹנֵת הַקֹּחַוֹת הָרֵאשׁוֹן
 אֶבֶל מִלֵּךְ אֲשׁוּר חֶח
 הָאֲחִירִי עֲמֹנִי בִּמְדָא
 מִלֵּךְ בִּבְרַ

לכן פדא מרי יחזק עבא
אל תימשכאל הניפקד
אל מלך בכל ואל ארץ
באשר פקדתי אל מלך
אשר יושב בתי את ישראל
אל עוהות עה חברה
והבשו ובהר אפרים
והבשרת שבע נפשו
במים חם ובעת הדין
נאם יחזק וכל שאת עה
ישראל ואנע ואת חטאת
יחזק ואת מצאתם
אסלח לאשר אשאר
על ארץ מיתום עלה
על יחזק וישיב פקד

פסוקי ב' מל על הארץ מדתים בני בבל
ומל כשמים כ

המספר 1000
המספר 1000

המאמר : כי יחזק חסדו ושמחו כל
העמיתים : כי יחזק חסדו ושמחו כל

ישראל ב' שלח ויחלל ג' אים בחרטות ויחלל
חלל • קימח חס •

נִפְלַח בְּבִלְיֹת שִׁבְרֵי חִלּוּלֵי
עֲלִית קִחוּצֵי לְמִכְאוּבָה
אוּלֵן תִּרְפֵּא רַפְאֵנוּ אֶת
בְּכָל לֹא עֲרִפְתָּה עֲבוּת
זִלְהָ אוֹשֵׁל אֶרְצוּ כִּתְנֵעַ
אֵלֶּה שְׁמוֹס מִשְׁפָּטָה לִי
וְנִשְׂא עֲרֵשׁ חֲקִים חֲרִיבָה
וְחֹדֶת אֶת עֲרֵקֵינוּ בָּאוּ
וְנִסְפְּרָה בְּצִוּוֹן אֶת מַעֲשֵׂה
וְחֹדֶת אֶלְהֵנוּ
קִבְּרוּ חֲחֵעִס מִלֵּא
חֲשִׁלְטוֹס חֲעֵר וְחֹדֶק אֶת
לִחַמֵּי מִדֵּי מִי עֲלֵבֵל
מִזְמֵת לִחֵשׁוֹתָה מִי
נִקְמֵת וְחֹדֶת חֵיָה נִקְמֵת
חִיכְלוּ אֶל חֹמֵת בְּבִל
שְׁאֵתֶס חֲחִי קֹדֶח מִשְׁמֵר
חֲקֹמוֹ שְׁמֵרוֹס חֲכֹנוּ
חֲאֵרְבִּים מִגִּסְזִמֵּס וְחֹדֶת
גִּסְ עֲשֵׂה אֶת אֲשֶׁר חֲכֵר
אֵלֵי שְׁבוּ בְּכָל שְׁכִנְתֵּי
עַל מִסֵּס רַבִּים רַבֵּת אוֹצֹת
בְּאֶקְצֵה אֶמֶת בִּעֲקֵר
נִשְׁבֵּעַ וְחֹדֶת עֲבֹאֹת לִי
בְּנִפְשׁוֹ כִּי אִסְמֵל אֶתְּךָ
אֶרֶס כִּי לִקְוֵעַ עֲלֵה
חֲחֵדִי
עֲשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחֵמֵךְ

אשר חשב ארץ בשמים
אסל אוסחבוס צערי חצא
אסל אוסוס עליהם נוח
מקור נתפשה בכל עשה
וארץ וצקה בנחוס נשמע
בה אמר ויהי חנו
מער על כל ואל ושב
לבקמו רוח משחותי
ושלחתי בכל ויהי חרום
ובקמו את ארץ צה ביה
עלית מסכת ביום רעה
אלה מה ידור חדר קשת
ואלית על בסרנו ואל
חמלו אל בחקיה חתמו
כל עבא ותפלו חלום
בארץ בשמים ומקדום
בחו צותיהם לא אלמו
ישאל ויהיה מאלהו
מיתוה צבאות כי ארעם
מלאה אשם מקדוש
וישראל נסומתו בכל
ומלטו אי שנסו אל
תמו בענה בו עת נקמה
והאלות והמול הוא
משלם לה בוס וזה בכל
פיה ויהיה משפרת כל
הארץ מיתוה שתי גוים
עליו ויהיה לה גוים פתאם

[illegible]

הכינו והכינו : וזמל הכינו לכם עידה והכינו לבבכם אל יחד לזנוג הכינו עוד הקימו שמים הכינו
לזנו מטעם והכינו לבב וכו' וכו' : כאלה : וסמכו ויחזקו יעקוב שמעתי :

אליה חרם שחית נאסיתו
חמשהות את כל הארץ
ונטית את מי עליה וקמית
מוחסל עסותתה לחר
שרפודל אקחוממלאבו
לפניה ואבו למסדות כר
שממות עלם תהיה נאם
וחוד שאונם בארץ תקעו
שופר בגוים קדשו עליה
גוים שמי עולות ממלכות
ארכטמ וואשבנו פקדו
עליו טפסר העליוסוס
כולק סמר קדשו עליה
גוים את מלכו מרו את
פחותיה ואת כל סגנות
ואת כל ארץ ממשרתו
ותרעש ארץ ותחל כו
קמה על בכל מחשבות
וחיה לשום את ארץ
בכל לשמה מאח ושב
חילו גבור בכל להלחם
ושבו במצודות נשתה
גבורתם חיו לנשים חיות
משפתייה נשפרו כריות
רץ לקראת רץ ורוץ
ומגיד לקראת מגיד להגיד
למלה בכל מתכרה עין
מקצה וחדם עפרות נתפשו

ואת האנשים שרפובאש
ואנשים מלחמה נבחרו
כו פה אמר וחות
עבאות אלה ושר אל
בת בכל כגרו עתה רוכה
עוד מעט וכאח עת
הקצור לה אכלו חממו
נבוכר ארץ מלה בכל
הצנעו כלי רוק בלעו
פתחו מלא כרשו מעדו
הדקתו חמסו ושארו על
בכל תאמר וישבת ציון
ודמו אל שבן בשמים
תאמר וירושלם
לכו פה אמר וחות
הנערב את רוקה ונקמתו
את נקמתך וחרבתו
אתומה ודבשתי את
מקננה ודיותה בכל
לגוים מעותתם שמה
ושרקה מאח ושב וחתו
כפפרים ושאנו נערו כנעו
ארוות בחמס אשות את
משתיהם נה שפרתם
למען עליו ושב שנת
עולם ול אקורע נאם וחות
אוריהם כפרים לטבוח
באלים עם עתידים אף

מלכה ששך ונתפשו
תחלת כל הארץ אף
חותה לשמה בכל בגוים
עלה על כל חס פחמו
גלו נבסותה חיו עליה
לשמה ארץ צה וערב
ארץ לאושב כחו כל
אשור ארעבר כחו כו
ארס ופקדו על כל
בכל ודצאתו את כל
מפיו ואתה ראו אלו
עוד גוים נחומת בכל
נפלה צאומתוכם עמו
ומלטו איש את נפשו
מחרו אף ודו ופוחה
לבבם וותור אב שמועה
חנשמעת בארץ
בשנה השמועה וחתו
בשנה השמועה וחמס
בארץ וזל משל
לכו חנה נקם באנס
ופקדתי על פסולו בכל
וכל ארץ ודבש וכל
חל ופלו בתומה ודנע
על כל שמים וארץ
וכל אשר בהם כמ צפון
ובאלה השוהים נאם
וחוד גם כל לנפל חלל

בריות ב' מל נשברו בריחה אבד ושר לבי
למאב בריחה כנב' הארץ בריחה כנב'

חיו ג' דאס פסו חיו עתה חיו שוה וחת
חיו ימיו דאש

לפל ד' חס' ולמה יחוד גב בכל דאס
דחיותו לנפל אשר חולל

כל לשון מקדש מקדש אל קדש בר מצו ג על מקדש בית יחזק
על חמולתו ועל חמולתו על מקדש השמים

שודד השודד + כל יגדו בן נחיה חזק שטח בו חזק שחיד ואחד ב כו
כי בא עליה על ככל בשלם שודד יבואנו יחזקס ב חס בראשית תינני
וינעש חזק

ישראל אל לבב נפלו
חללו כל הארץ פלטים
מחרב כל אל תעמוד
זכרו מרחוק את יחזק
ורושלם תעלה על לבבם
בשע מי שמעו חרפה
בסתה כלמה פגעו בי באו
זרים על מקדשו בית יחזק

לכו חזק ימים באום נאס
יחזק ופקדתי על פסילת
ובכל ארצה ואנק חלל
בית עליה בכל השמים
וכי תבצר מיום עזה כי
מאתו נבאו שידים לה
נאס יחזק

קול עקה מכל
ושבר גדול מארץ כשמים
מי שודד יחזק את כל
ואבד ממנו קול גדול
וחמו עליו חס פנים רבים
נתן שאון קולם כל בא
עליו על כל שודד
ונלכו גבוריו חתתה
קשתותם פאל גמלות
יחזק שלם ושלם דור
וחשבתו שריו וחכמות
פחותיה וסגולה גבוריו

כמים ד רפ וסמולתו נגידים גלחם וסנדר
אל ספר ג כתב וכתב חזקתו

ושקשנת עלם ולא
וקצו נאס חמלה יחזק
עבאות שמו

כד אמר יחזק עבאות
חמות בכל חרפה ערער
תת ערער ושריות מי
הגבורים בא שריות ונעש
עמים ברחוק ולא מוס
בדראש חזק

חדל אשר ענה
ירמיהו ונבוא את שריו
בגוריו בומחמה פלח
את ער קנחו מלך יחזק
בכל בשנת חרבעות מי
למכו ושריה שרמנות
וכתב יחזק את כל
חרעו אשר תבוא אל
בכל אל ספר אחר את
כל חרבים האלה מי
חפתים אל בבריו אמר
ירמיהו אל שריו כבא
בכל וראית וקר את את
כל חרבים האלה מי
ואמר יחזק אתה דברת
אל חמקום הנה לחכמות
לביתו חזקתו חשב
למאדם ועבדותה קר
שממות עלם תחיה ויחזק

שנת ה בשנת חמס ודברתי אס אס שנת
לעני מעתה בלוח חזק

ככלתך לקרא אתה ספר
חזקתך שרעלו אבו
חדלכתו אל תה פרט
ואמרת ככה תשקע בכל
ולאת קום מפני חרעה
אשר אנכי מבוא עליו
ועפו ער חנה דברי יחזק

בועשרים ואחת שנה
ער קנחו במלך ואחת
עשרה שנה מלך בוחש
ושם אמו חמול בת
ירמיהו מלכה ונעש חרע
בעני יחזק בכל אשר
עשה יחזקס פיו על אף
יחזק חיתה מרושלים
ויחזק ער חשלו ואתם
מעל פניו וחרר ער קנחו
במלך בכל יחזק בשנה
חת שעות למלכו בחזק
העשור בעשור לחזק
בא נבוכדראצר מלך בבל
הוא וכל חזק על וירושלם
וחזק עליו חזק ועבני עליו
דוק סבוב ותבא חזק
במצור ער עשתי עשרה
שנה למלך ער קנחו בחזק
חרב על פת שעה לחזק

כבאך ב חס ויהי כבאך שם חזק ואמר
ירמיהו אל שריו

מחשבו ג' וילך האיש מחשבו ואשר הסתיר
פניו ויבקר העיר דורמחיו

הים אחד ב' הים אחד וחבקה דורמחיו את
הים אחד דורמחיו חממה

העמד ובעמד ב' חס ובעמד עני אתה חליף
לפניהם קודם העמד

והחזק חרעב בערור לאחיה
לחם לעם הארץ ותפקע
העור וכל אנשי המלחמה
וברחו וצאומה עיר לילה
ידה שער פוחח חמלים
אשר עליו המלך וכל שדים
על העיר סביב וכל בן יורה
העריבה ויחרפו חיל בשדים
אחריו המלך וישוג את
עד קנהו בערבת ורחו וכל
חילו נפגמו עליו ותפשו
את המלך ויעלו אותו אל
מלך בכל רב ליה בארץ
חמת ודבר אתו משפטוס
ושחט מלך בכל אתפני
ערק ויחול עינו וגם את
כל שרי ויחידה שחט
ברב ליה ואת עני ער קנהו
ערו ואסרו ובעני שותם
ובאחיו מלך בכל ליה
ותעורו בבית הפקדת ער
חס מותו ויחיש החמושו
בעשור לחודש הוא שנת
תשע עשרה שנה למלך
נבוכדראצר מלך בבבל בא
נבוכדראצר רב טבחוס
עמר לפני מלך בכל
בירושלם וישרף את בית

ויהנה ואת בית המלך ואת
כל בית ירושלם ואת כל
בית העיר וכל שרי באש
ואת כל חממות ירושלם
סביב נתעורר חיל בשדים
אשר את רב טבחוס
ומלכות העם ואת יתרי
העם חמש ארס בערור ואת
הנפלים אשר נפלו אלמך
בכל ואת יתרי האמוז
העיר נבוכדראצר רב טבחוס
ומלכות הארץ השאר
נבוכדראצר רב טבחוס
לבר מוסר לגבוס ואת
עמוריו חנחשת אשר לבית
ויהנה ואת חממות ואת
נס חנחשת אשר בבית
ויהנה שפרו בשדים וישאו
את כל נחשתם בכל ליה
ואת הסירות ואת החינים
ואת חממות ואת
חמורות ואת חפפות ואת
כל כל חנחשת אשר
ישרתו בהם לקחו ואת
חספים ואת חממות
ואת חמורות ואת
חמורות ואת חממות ואת
חפפות ואת חממות

אשר ויהנה ואת רב
בסר לקחו רב טבחוס
העמוריו שנים חס אחד
והבקר שנים עשר נחשת
אשר תחת חממות אשר
עשה המלך שלמה לבית
ויהנה לאחיה משקל
לנחשתם כל הכלים האלה
והעמוריו שנים עשר
אמה קומה העמד האחד
וחוט שתיים עשרה אמה
וסכנו ועבדו ארבע
אצבעות נכבד וכתרת
עליו נחשת וקומת חפפת
האחת חמש אמות ושכבה
ורמונים על חפפת סביב
הכל נחשת וכל ליה לעמוד
השני ורמונים ויחיד
חממות ושנים וששה
רוקה כל חממות מאה
על שכבה סביב
ויקחו רב טבחוס את
שריה לביתו וראש ואת
צפניה בן חמש עשר ואת
שלשת שמרי חסר וכל
העור לקחו סרס אחד
אשר היה פקוד על אנשי
המלחמה ושבעה אנשים

חמורות ב' חס כל אדומה ודומה ודומה
מקדח ב' חס וישם הכחז בית חמורות

רוחה ב' וישע וישע וישע וישע
רוחה ב' וישע וישע וישע וישע

מלכים אשר חסר פקוד ודומה אשר חסר פקוד
סממנים ויהי חסר וכל חסר

בין החיות ונגה לאשומהאש
יצא כרק וחיות רצוא
ושוב כמראה חבוק וארא
חיות ונגה אופן אחד
בארץ אצל החיות לארבעת
פניו מראה האופנים
ומעשיהם כענין תרשוש
ודמות אחד לארבעתו
ומראהו ומעשיהם כמראה
החיה האופן פתוח האופן
על ארבעת רבועות בלכתם
ולכו לאספסוף בלכתו ונגהו
ונגה להם וזאת להם
ונפתם מל את ענינם סביב
לארבעתו ובלכת החיות
ולכו האופנים אצלם וסחנשא
החיות מעל הארץ ונשא
האופנים על אשר ונגה
שם הרקת ללכת ולכו שמה
הרוח ללכת והאופנים
ונשא אצל עמיתם כי רוח
החיה באופנים בלכתם
ולכו ובעמיתם נעמדו
ובחנשא מעל הארץ
ונשא והאופנים לעמיתם
כי רוח החיה באופנים
ודמות על ראשו החיה
רקיע בענין חקרה העורא

נטו על ראשיהם מלמעלה
ותחת הרקיע כנפיהם
ישירות אשה אל אחותה
לאיש שתים מכסות להנה
ולאיש שתים מכסות להנה
את גותיהם ואשמע את
קול כנפיהם בקול מים
רבים בקול שרי בלכתם
קול חמלה בקול מחנה
בעמדם תרפינה כנפיהו
והיו קול מעל לרקיע
אשר על ראשם בעמדם
תרפינה כנפיהו ומעל
לרקיע אשר על ראשם
כמראה אבוס פיר דמות
כסאו על דמות הכסא
דמות כמראה אדם על
מלמעלה וארא בענין
חשמל כמראה אש בות
לח סביב כמראה מתניו
ולמעלה וכמראה מתניו
ולמטה ראיתו כמראה
אש ונגה לו סביב כמראה
חלשת אשר ונגה בענין
בנים חנשא כן מראה חנה
סביב הוא מראה דמות
כנפיהו וארא ואפל
על פני ואשמע קול מרבר

ואמר אל בוא אדם עמי
על גלגל ואבר אתה ותבא
כירוח פאשר רבר אל
ותעמדני על גלגל ואשמע
את מרבר אל
ואמר אל בוא אדם שולח
אני אותך אל בני ישראל
אלהם חמוררים אשר מרדו
בן חמה ואבותם פשעו
על ענין חמור ונגה
קשופנים וחוקל לב אני
שולח אותך אליהם ואמרת
אליהם כה אמר אדני
היה ונחמה אסי שמעו ואם
יחדלו כי בית מרד חמה
והי ענין נביא היה בלכתם
ואתה בוא אדם אל תירא
מחם ומרבריהם אל תירא
כי סביבם וסביבם אותך
ואל עקרבם אתה חשב
מבריהם אל תירא
ומפניהם אל תחת כי בית
מרד חמה ורפרת אתה חיה
אליהם אסי שמעו ואם
יחדלו כי מרד חמה
ואתה בוא אדם שמע את

כחל ה ואמנה ג בו הסובבים וחמוררים כחל
חמוררים בו ונגה חמוררים ונגה

ומראה ג ומראה ענין אשר תראה ומראה
מתניו ומטה ג ומטה ג לרקיע מתחת שמי

תחת ג זכר חמי ג וסביב חמי עקרביו ונגה
ותחת ג רא פסוק כי אתה ונגה חמי

שלושה י ב מל וחד חס מנח חיא שלוחה
נפולא אילת שלוחה ואראח

וחד יד ב ואראח וחד יד וחד יד נגעה ב
ובית ישראל ב לא יאבו וחד כאשר הייתם

וחד ב בור לשן חס וחד וחד ענה
יחד וחד וחד

אשר אעמדבר אליך אל
תחמרי כמית חמרי פעה
פיה ואכל את אשר אע
נתן אליך ואראח וחד
שלוחה אלו וחד כן מגלת
ספר וחד ש אותה לפע
וחד כתיבה פנים ואחד
וכתיב אליה קנים וחד
וחד ואמר
אלו כן אדם את אשר תמצא
אמר אכול את חמגלה
חואתו לך דבר אל בית
ישראל ואפתח את פו
וחד בלני את חמגלה
חואתו ואמר אלו בואדם
בטנה תאכלו מעד תמלא
את חמגלה חואת אשר
אני נתן אליך ואכלה ותח
בפי כדבש למתוק

וחד אלו בואדם להבא
אל בית ישראל ודברת
בדבר וחד חס ב לא אל
עם עמקן שפה וכדו לשון
אתה שלוחה אל בית ישראל
לא אל עמים רבים עמקן
שפה וכדו לשון אשר
לא תשמע בדבר חס אסלא

אליהם שלוחה חמה
ישמעו אלו וחד וחד
לא יאבו לשמע אליך כי
אנכם אכנים לשמע אל
בכל בית ישראל חוקך
מחוק שורב חמה חמה
נתתי את פנה חוקים י
לעמית פניהם ואת מחנה
חוק לעמית מחנה כשמן
חוק מצר נתתי מחנה לא
תורא אותם ולא תחת
מפניהם כי בית מרי חמה

וחד אלו בואדם את
כל דבר אשר אדבר
אליך קח כל כדו וחד
שמעו לך בא אל חמגלה
אלבני עמק ודברת אליהם
ואמרת אליהם כח אמר
אדני וחד אס ישמעו
ואס חמגלה וחד ש אע רוח
ואשמע אחרי קול רעש
גדול כדו כדו וחד
מקומי וקול כדו וחד
משוקות אשר אל אחותה
וקול האופנים לעמיתם
וקול רעש גדול וחד
נשאתנו ותקחנו ואליך

מל כחמת רוחו וחד וחד
על חוקה וחד אלו אל
חמגלה תל אכני חישמים
אל נהר כדו ואשר חמה
חשכים שם ואשכ שם
שבעת ממים משמים
בתוכם וחד מקצה שבעת
ימים

וחד וחד וחד וחד וחד
בואדם עפה עתה לבית
ישראל וחד מעת מפר
דבר וחד וחד וחד וחד
באמר לך שעת ממות
ולא וחד וחד וחד וחד
לחוקיך רשע מדרבו
חד שעה לחיתו וחד וחד
בעני ומות וחד מחד
אכס וחד וחד מחד וחד
רשע ולא שם מרשעו
ומדרבו וחד שעה הוא
בעני ומות וחד וחד את
נפשך חמגלה וכשוב
צדיק מצד קול רעש עול
ונתתי מכשול לפני וחד
ממות כי לא וחד וחד
בחסא וחד וחד וחד וחד
צדקתו אשר עשה וחד
מחד אכס וחד וחד וחד

לא ח רמס מכו לא אל עמים לא חסד עליך
לא עזיתם לא למענכם לא וחד וחד

חוקים י וחד וחד כי חוקים חסד וחד את
מחד וחד וחד

וחד וחד וחד וחד וחד
שנים עשרים שנה וחד וחד שבע ימים

תחפך ב' ולא תחפך מידך תחפך לאכזה לו .
תאכלה ב' בענינו ועל שערות .

על־הַיְּהוָה נִתְּנָה עֲלֶיךָ
עֲבֹתֶיךָ וְלֹא תִקַּף מִצִּדְךָ
אֶל צִדְךָ עַד כִּלּוֹתֶנּוּ
מִצִּדְךָ וְאַתָּה קִחְלֶנּוּ
הַטָּטוּשׁ שְׁעָרֵם וּפֹלֶה
עַרְשֵׁי שֵׁם וְדָחֵן וְכַסְמִים
נִתְּתָה אוֹתָם בְּכִלּוֹ אֶתְךָ
עֲשִׂיתָ אוֹתָם לֵב לִלְחֵם
מִסֵּפֶר הַחַיִּים אֲשֶׁר אֵתְךָ
שׁוֹכֵב עַל צִדְךָ שֶׁל שְׁמֵאֵת
תִּשְׁעֶקֶס חֵם תִּאֲכִלְנָה
מֵאֲכִלְךָ אֲשֶׁר תִּאֲכִלְנָה
בְּמִשְׁקֶל עֲשִׂים שֶׁקֶל
חֵם מֵעַתָּה עַד עַתָּה אֲכִלְנָה
חֵם בְּמִשְׁוֹרָה תִּשְׁתָּה
שְׁשִׁיתֶנּוּ חֵם מֵעַתָּה עַד עַתָּה
נִשְׁתָּהוּ עֲגַת שְׁעָרֵם
נִאֲכִלְנָה וְחֵם בְּכִלְכֵּל
אֵת הָאֵדָם תַּעֲנֶנָּה
עֲנִיָּה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה בְּכֹחַ
אֱכֹל בְּמִשְׁרָאֵל אֶת
לֶחֶם טָמֵא בְּעֵינֵי אִשׁוּר
אֲרוּחָם שָׁם וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי
אֲרַם יְהוָה הֵנָּה נִפְשׁוּ לָא
מִטָּמֵא אֶת וּבְלִדָּה וְטִרְפָּה
לֹא אֲכֹלְתֶּם מִמֶּעִירָו וְעַד
עֲתֵדוֹל אֲבָא בְּפִי בִשְׂר

דיימני ב' כח דיימני ובלחל אה ויחידא
שם דיימני יבין *

אל כל בית ישראל ב ויאמר שמואל ממנו
הנצא אש

אשלח ט אשלח גדי עזים אנכי אשלח אתכם יהוה בו יהודי עמכם את אמוני מני רעב ודברתי את ישראל
אוי דבר אשלח אשה אשלח ארבעה חז אעזר השמים ויהי ואשלח את כל האדם

פגל ויאמר אל
ראחנתו לך את צפוע
חבקר תחת גללו האדם
ועשית את לחמך עליהם
והאמר אלובואדם
הנני שוכר מטח לחם כי
מרושלק ואכלו לחם
במשקל ובכאנה ומים
במשורה ובשמן ושתי
למעוז חסרו לחם ומים
תשמו איש ואחותו מקו
בעונם

ואת בואדם קח לה חרב
היה תער חבקרם תקח
לך ותעברת על ראשך
ועל קנה ולקחת לך
מאצמך שקל וכלקתם
שלשית באר תבער
בתוך העד כמלאתו
חמור ולקחת את כי
השלשית תפח בחרב
סביבותיה ושלשית
תורה לרועה חרב ארז
אחריהם ולקחת משם
מעטב מספר וצרת אותם
בכנף ומהם עוד תקח
ודשלכת אותם אל תוף
חאש ושרפת אתם באש

ממנות צאאש אל כל בית
ישראל

כח אמר ארע יהודי ואת
יהושלם בתוך חגיוס
שמתי וסביבותיה כי
ארצות ותמר את משפט
לרשעה מוחצו ואת
חקותיה מוח ארצות אשר
סביבותיה כי כמשפט
מאסו וחקותיה לא חלכו
בהם

אמר ארע יהודי ועי
המבט מוחצו אשר
סביבותיהם בחקותיה לא
חלכתם ואת משפט לא
עשיתם וכמשפט חגיוס
אשר סביבותיהם לא
עשיתם לכו כח אמר
ארע יהודי חגיוס עלהגס
אנו ועשיתם בתוכך כי
משפטים לעמ חגיוס
ועשיתם כך את אשר לא
עשיתם ואת אשר לא
אעשה כמחצו עדי ועי
כלתו עבתיה

לכו אבות ואכלו בעמ
בתוכך ובעמם יאכלו אבותם

ועשיתם כך משפטים חרות
את כל שאריותה לכל
רוח לכו חר
אנו נאם ארע יהודי אם
לאנו את מקדש שומא
בכל שקוציה ובכל תועבתה
וגם אננו ארע ולא תחוס
עונות אננו לא אחמול
שלשית ברבר ומות
וכרעוב כלו בתוכך כי
ודשלשית בחרב ופל
סביבותיה ודשלשית
לכל רוח ארית וחרב ארז
אחריהם וכלה אפוחות
חמיתים ודחמית ודע
כיאנו יהודי דברתי כי
בקטאתי בכלתו חמתי
בס ואתנן לחרבה ולחרפה
בגיוס אשר סביבותיה
לעמ כל עבר ודחמה
חרפה וחרפה מוסר ומשמה
לגיוס אשר סביבותיה
בעשיותי כך משפטים בא
ובחמה ובתבחות חמתי
אנו יהודי דברתי בשלחו
את חצו חרעב חרעס
בהם אשר חיו למשחות
אשר אשלח אותם לשחתם

ואם ג בעט בלש וסמטיון חרשיו נמקו
ועשיתי

תקח ב יחפ חמיו וסמטיון חרשיו נמקו
כחלאת ג דברים שבעים חמיון ויחל

תקח ומוח לרועה לרועה משהל
דון דן שמואל

והיה אלהים ייחודי בן יחיד ויחיד אלהים ייחודי
לכם מטח לחם ושלחתי
עליכם רעב וחסד רעה
ושפלה ודבר ודס ועבר
בה וחרב אביא עליה אנ
יחודי דברתי
והיה דבר ויחודי אלו לאמר
בוארס שיוספד אל חר
ושר אל וזנב אל וחסד
ואמרתי חר וישראל שמע
דבר אדני ויחודי כח אמר
אדני ויחודי לקרס ולגבעות
לאפיקוס ולנאות חגו
אנמי אביא עליכם חרב
ואברתי במותיכם ונשמו
מזבחתיכם ונשבו חממכם
והפלתו חלליכם לפנ
גדוליכם ונתתו את פגול
בני ישראל לפנ גדוליכם
והרתו את עצמותיכם
סביבות מזבחתיכם בכל
מושבותיכם הערים תחרבנה
והבמות תישמענה למע
וחרבו ואשמו מזבחתיכם
ונשפרו ונשבתו גדוליכם
ונגדעו חממכם ונמחו
מעשיכם ונפל חלל בתיכם
וידעתם כי אני ייחודי ויחודי דברתי

בחות לכם פלטי חרב
בעים בחותיכם בארצות
חברו פלטיכם אותי בעים
אשר נשבורשם אשר
נשפרתי את לכם חוננו
אשר סר מעל ואת עצמות
חוננו אחרי גלוי לכם
ונקטו בפעיתם אל חרעת
אשר עשו לכל תועבותיכם
וידעו כי אני ייחודי לא
אל חנם דברתי לעשות
לכם חרעה וזאת
כח אמר אדני ויחודי חפה
בכפרתי קע ברעלו אמר
אח אל כל תועבות ריעות
בית ישראל אשר בחרב
ברעבו בדבר ופלח חריוק
בדבר ומות וזקרו
בחרב ופול וחנש אלו חננו
ברעב ומות וכלית חמות
בס וידעתם כי אני ייחודי
בחות חלליכם בתוך
גדוליכם סביבות
מזבחתיכם אל כל גבעה
רמה בכל ראשי ההרים
ותחת כל עץ רענ ותחת
כל אלה עבתה מקום

אשר נתן שם רוחני חח
לכל גדוליכם ונתתי את
ידו עליהם ונתתי את הארץ
שממחה ושמחה ממדבר
דבלתה בכל מושבותיהם
וידעו כי אני ייחודי
והיה דבר ויחודי אלו לאמר
ואתה בוארס כח אמר
אדני ויחודי לאדמת ישראל
קץ בא הקץ על ארבעת
פנות הארץ עתה הקץ
עלך וישראל חננו אפי
ושפטתם כדרכי ונתת
עלך את כל תועבותיך
ולאתחנם עני עליך ולא
אחמול כדרכי עליך
אתו ותועבותיך בתוכך
תחיות וירעתם כי אני ייחודי
כח אמר אדני ויחודי רעה
אחת רעה חנה באה קץ
בא בא הקץ הקץ אלה
חנה באה באה חצפיה
אלה מושב הארץ בא
חנה קרוב חנם מהימה
ולא אלה חרס עתה מקרוב
אשפוד חמת עליך וכלית

ויהיה אלהים ייחודי בן יחיד ויחיד אלהים ייחודי
ויהיה אלהים ייחודי בן יחיד ויחיד אלהים ייחודי

כח אמר ה בועי חיים ומה שפך וזאבדו חיו
חננו האתה רב ימים חננו

ויהיה אלהים ייחודי בן יחיד ויחיד אלהים ייחודי
ויהיה אלהים ייחודי בן יחיד ויחיד אלהים ייחודי

קדש ליהוה

לא ומכר

כלה אשר אמרו להם ישבי
יהוה שלם רחוק מעל יהוה
לנו היא נתנה הארץ
למורשה
אמר כה אמר יהוה
כי הרחקתם בעומם וכי
חפריתם בארצות ואחי
להם למקדש שמעתי
בארצות אשר באו שם
לכן אמר כה אמר
אדני יהוה וקבעתי אתכם
מזה עמים ואספתי אתכם
מזה ארצות אשר נפצותם
פזם ונתתם לכם את ארמית
ישראל ובראשמה
והסירתי את כל שקדיות
ואת כל תועבותיה ממנה
ונתתי להם לב אחרי הרוח
חרישה אתן בקרבכם
והסירתי לבבכם מבשרם
ונתתי להם לב בשר
למען בחקתי ילכו ואת
משפטיו ישמרו ועשו
אתם ויהיו לי לעם ואני
איהיה להם לא הסירתי
ואל לב שקדיות
ותועבותיהם לבם חלל
דרכם בראשם נתתי נאם

אדני יהוה וישאו הכתובים
אתנפיהם ודאופנים
לעמיתם וכבוד אל יהוה
ישראל עליהם מלמעלה
ועל כבוד יהוה מעל
תוך הערוב ועמד על
החר אשר מקדם לער
ורחנש אתנ ונתבאט
כשרומה אלהיהם
במראה ברוח אלהים
ועל גלגל המראה
אשר ראיתי ואתה
אלהיה את כל דברי
יהוה אשר הראוני

ויהי דברי יהוה אלי לאמר
בואלם בתוך בית חמרי
אתה ושב אשר עינים
להם לראות ולראו
אניס להם לשמע ולא
שמעו כי בית חמרי הם
ואתה בואלם עשה להם
כליגלה וגלה יומם
לעיניהם וגלית ממקומם
אל מקום ללעיניהם
אולי יראו כי בית חמרי
תמך והוצאת כלך בכל
גלה יומם לעיניהם ואתה

תצא בערב לעיניהם
כמו צאגלה לעיניהם
חתך לבבך וותוצאת
בו לעיניהם על בתך
תשא בעלטה תוציא
פניך תבסה ולא תראה
את הארץ כי מיפת
נתתי לבית ישראל
ואעש כוואשר צויתו
כלו הוצאתי בכליגלה
יומם ובערב חתרתו
בבקר ביד בעלטה הוצאתי
עלבתך נשאתי לעיניהם

ויהי דברי יהוה אלי לאמר
בבקר לאמר בואלם חלל
אמרו אלך בית ישראל
בית חמרימה אתה עשה
אמר אליהם כה אמר
אדני יהוה הנשיא חמשי
היה ביתו שלם וכל בית
ישראל אשר חמד בתוכם
אמר אני מופתכם כאשר
עשיתי כוועשה להם
בגלה בשבי ולכונחנשיא
אשר בתוכם אל ביתו
ישא בעלטה והוצאתי
והתירו להוציא כווע

ש יהוה ה ובעבריו אנחאליהם ויהיו קליה
ברקים אשר העב לבית חמרי ויעמד כ

שועבתיך ב מל ויהי חס ובאו שמח בו אדם
חורע את ויוסף וחוריעתה

ויצא ג ותנשיא אשר בתוכם לפניו ויהי דבר
גרש לך ויצא מדין

יבסח יעז אשר לא ידעת
לעז הוא אתה ארץ ופרשתו
את שתי עליו ונתפשו
במעלותיו ובהבאתו בלח
ארץ כשרים ואותה לא
יראה ושם ימות וכל אשר
סבבתו ערה וכל אגפיו
אורה לכל דוח וחרב ארוק
אחריו וידע כי אני
יהוה בחרתי אתם בגוים
וזריתי אותם בארצות
והתירתי מחס אנשי מספר
מחרב מרע ומדבר לעז
יספרו את כל תועבותיהם
בגוים אשר באו שם וידע
כי אני יהוה

והי דבר יהוה אל לאמר
בואלם לחמד פר עשת אב
ומימיך ברגה וכד אנה
תשתה ואמרת אל עם
הארץ כה אמר אדני יהוה
לוי שבי דוי שלם אל
אדמת ישראל לחמם
בדאנה יאכלו ומימיהם
בשמי מווי שתי לעשות שם
ארץ חמל אח מחמם כל
חי שבים בה ודערים

תעם ב' וחד וחד וחד וחד
ידיע ב' פל וחד פל

הנ שבות תחרבנה ודארץ
שממה תהיה וידעתם כי
אני יהוה

והי דבר יהוה אל לאמר
בואלם מה חמל חנו
לכם על אדמת ישראל
לאמר ארכו חמלם ואבד
כל חווי לכו אמר אליהם
כה אמר אדני יהוה חשבת
אתה חמל חנו ודאמשה
אתו עזב ישראל כי אם
דבר אלוהם קרבו חמלם
והי דבר חנוני לא יהיה
עזב חנוני שווא ומקס
חל קבנתו בתי ישראל
כי אני יהוה אדבר את
אשר אדבר דבר ויעשה

לא תמשך עוד בימיכם
בית חמרי אדבר דבר
ועשיתם נאם אדני יהוה

והי דבר יהוה אל לאמר
בואלם חנה בתי ישראל
אמרים חנוני אשר הוא
חנוני לזמים בים ודעתם
רחוקות הוא נבא לכו
אמר אליהם כה אמר אדני
יהוה לא תמשך עוד כל

חלק ג' חמיג ואמני אש חלל ומקסם חלק וחד
חלק יעשה חלל ח' וחד וחלק משל ח'

דבר אשר אדבר דבר
ועשה נאם אדני יהוה

והי דבר יהוה אל לאמר
בואלם חנה בתי ישראל
אמרים חנוני אשר הוא
חנוני לזמים בים ודעתם
רחוקות הוא נבא לכו
אמר אליהם כה אמר אדני
יהוה לא תמשך עוד כל
אשר חללים אחר רחם
ולכלתי ראוי בשעלים
בחרבות נח אדני ישראל
חיו לא עזבתם בפרצות
ותגדו גדר עלביות ישראל
לעמד במלחמה ביום
יהוה חנוני שווא ומקס בים
האמרים נאם יהוה ויהוה
לא שלחם ויחלו לקים
דבר חלוא מחוז שווא
חיותם ומקסם בים אמתם
ואמרים נאם יהוה ואני
לא אברתי

לכו כה אמר אדני יהוה
יעז דברכם שווא וחיותם
בום לכו חנוני אליכם נאם
אדני יהוה וחד וחד ח' יעז
חנוני חנוני שווא
וחד חמלם בום בסוד עמי

רוחם ג' יא דמנד רוחם אשר חללים אית
מקס רוחם

ביתנו מידון ג' וזרענו שנים בן לכו ט.ג.
נענוני ג' ומל אנו ידונו עד מאד.

וְאֵין שְׁלֹם נָאֵם אֲדֹנֵי יְהוָה
וְאַתָּה כִּדְאָרְסִי שִׁים פְּנֶיךָ
אֶל־בְּנֵי עַמְּךָ חֲמִיתֵי־נֶפֶשׁ
לְדַבַּח וְהִנֵּב אֶעֱלֶיךָ
וְאִמְרָתְךָ כִּדְאָרְסִי
יְהוָה הָיָה לְמִפְרוֹת־כְּסוּמוֹת
עַל־כָּל־אֲנִי לִי וְיִדְוֵעֵשׂוֹת
חֲמִס־פְּחוֹת עַל־אֵשׁ כִּל
קוֹמָה לְעוֹדֵד גִּפְשׁוֹת
חֲנַפְשׁוֹתֶיךָ עוֹדֵדֵנִי לְעַמִּי
וּנְפִשׁוֹתֶיךָ לִכְנֵס תַּחֲמִנֶה
וְתַחֲלִלְנָה אֹתוֹ אֵלֵינוּ
כְּשֶׁעָרַשׁ עֲרִיס וּבִפְתִּיתִי
לְחֵם לְחִמִּית נִפְשׁוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
לֹא תִמְנִיעַ וְלִחְיוֹת נִפְשׁוֹת
אֲשֶׁר לֹא תַחֲמִנֶה בְּבוֹכֶנֶס
לְעַמִּי שֶׁמֶעַבְבִּיבִי
לִכְוֹן אִמְרָאֲדֹנֵי יְהוָה
הִנֵּנִי אֶל־כְּסוּתוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
אֵינֶנִּי מְעַלְלֹת שֵׁם אֱלֹהִים
חֲנַפְשׁוֹתֶיךָ חֲתוּן קִדְוָה
אֹתָם מֵעַל יְדוּעֵשׂוֹתֶיךָ
וְשִׁלְחוֹת אֶת־חֲנַפְשׁוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר אֵלֶיךָ מְעַלְלֹת אֶת־
נִפְשֵׁי לְפָרוֹחַת וְקִדְוָה
אֵינֶנֶסֶפֶסֶתֶיךָ כִּסֵּי מִלֵּחַ
אֲנִי מִכִּדְּכֹחַ אֲדִחוּ עוֹד

לא תהיה ובעת כבוד ישראל
לא תהיה ואל אדמת ישראל
לא תהיה וירד עמם כי אם
אדם יהיה וירד ויבוע
חטעו את עמך לאמר
שלונו אנו שלום וזה
בטח הווינו עמכם את
תפיל ארץ אל טחיתפל
הפס יהיה בשם שומך
ואתה אבנך אבנך טחיתפל
והיה טחיתפל וזה
נפלה קרדו לא אבנך
אליכם איהו טחיתפל
טחיתפל: לבובה
אבנך איהו וזה קעת
וזה טחיתפל וזה
שמן אבנך וזה אבנך
אבנך טחיתפל לכה
וזה טחיתפל קרדו אבנך
טחיתפל וזה טחיתפל
האבנך וזה יסוד וזה
וזה טחיתפל וזה
אבנך וזה וזה אבנך
בקרדו וזה אבנך
ואבנך לבס אבנך וזה
טחיתפל אבנך וזה
האבנך אבנך וזה
וזה טחיתפל וזה

[illegible]

יש וביעז ב' בלשמיטוי דייסי חטעז ארז יחזי •
חזי יעז ביעז שילוח ושאק •

והנה מן ה' חס אלה האלהים ונפטר באיש
והנה מן ה' חס אלה האלהים ונפטר באיש

מן האשה דסיפרא עד ודטק אל האגין בר מז חז על הארץ או חרב אביא כוזב ודטק עד סוף סיפרא
וכל תהי עשה וכל כתיב דמות על הארץ ב מ ג אל הארץ כסאותם יקרא ובנייהם חרבות

ושרא לכה אמר ארע ויהוה
שובות שובות מלך גלדלכם
ומעל כלתו עבתיכם השוב
פניכם כי איש איש מבית
ישראל ומחצר אשר עזר
בן ישראל ונמר מאחור ועל
גלדלו אל לבו ומכשול
עניו שיש נכח פניו ובה
אל העבא לרר שולו בו
אני ויהוה נעט לו ביועתי
פני באיש ההוא ושבתי ויהוה
לאות ולמשלם ויהוה
מתוך עמי וידעתם כי אני
יהוה והעבא כי
ופתח ודבר דבר אני ויהוה
פתח את העבא והוא
ונטות את חרבו עליו כי
ולשמה דתו מתוך עמי
וישראל ונשא עונם פועו
הדרש פועו חס א ויהוה
למען לאותו עזר בית
ישראל מאחור ולא וטמא
עזר בכל פשעיהם ויהוה
לעם נאני אחיה לחם
לא אלהים נאם ארע ויהוה
ויהוה דבר ויהוה אל לאמר
בואדם ארע מתחטא לו

למען על ונטותי ויהוה
עליו ושבתי לה מטח לחם
והי ש לחתובה רעב וחרב
ממנה אדם ובחמה וחס
שלשת האנשים האלה
בתוכה חראל ואוב
המה בער קתם ונעלו
נפשים נאם ארע ויהוה
חנה רעה אעמיר בארץ
ושכלתה ויהוה שממה
מכל עובר מפני חסיה
שלשת האנשים האלה
בתוכה חראל נאם ארע
ויהוה אס פנים ואס פנות
רע לו המה לבדם ונעלו
והארץ תהיה שממה או
חרב אביא על הארץ כי
היא ואמרתי חרב תעבר
בארץ והכרתי ממנה אדם
ובחמה ושלשת האנשים
האלה בתוכה חראל נאם
ארע ויהוה לא נעלו פנים
ובנות פנים לבדם ונעלו
או דבר אשר לא הארץ
היא וגשפכתי חמתי עלה
בדם לחכרית ממנה אדם
ובחמה חראל ואוב
בתוכה חראל נאם ארע

ויהוה אס פנים אס פנות
המה בער קתם ונעלו
כיה אמר ארע ויהוה אה
מארבעת שפטיו וחרעם
חרב ורעב וחס רעה ודבר
שלחתי אל ירושלים כי
לחכרית ממנה אדם ובחמה
ויהוה נערה כיה פלטה
חמוצאים פנים ובעת הנם
יוצאים אלכם ויראתם
אתה רכס ואת עלילותם
ונחמתם על דרש אשר
הבאתי על ירושלים את
כל אשר הבאתי עליה
ונחמו אתכם כי תראו את
הרכס ואת עלילותם כי
וידעתם כי לא חס עשותי
את כל אשר עשיתי כיה
נאם ארע ויהוה
ויהוה דבר ויהוה אל לאמר
בואדם מה יהיה עץ חפץ
מפלעץ חומלח אשר
היה בעץ חפץ חנקח
ממני עץ לעשות למלאכה
אס חנקח ממני ויהוה לתלות
עליו כל פלחמה לאשי

ג בת תעבתיכם וחס פליטתכם שוב ודטק
אמר ויהוה ביד

ויהוה ג מל חס חסיה חסיה חסיה
חמקחם דאג ויהוה חסיה

ויהוה חסיה ג את חס חסיה חסיה חסיה
ויהוה חסיה חסיה חסיה חסיה

וְתוֹלַדְתָּה אֶת־שֵׁשׁ בָּנִים וְתוֹ
 אֶבְרָהָם הָאֵשׁ וְתוֹכֵם וְתוֹ הַיּוֹצֵא
 לְמִלְאָכָה חֵנֶה בְּחַיֵּיתוֹ תָּמִיד
 לְאַיֶּשֶׁת לְמִלְאָכָה אֶפְרָיִם
 אֵשׁ אֶבְרָהָם וְחֵרֹנוֹ עֶשֶׂה
 יֶד לְמִלְאָכָה לְבָן
 כֹּד אֶמְלֹאדֶנּוּ וְיִחִיד פֶּאֶר
 עֶזְרָא פֶּן־יִשְׁעֵר אֵשׁ
 נִתְּנוּ לָאֵשׁ לְאֶבְרָהָם בְּנֵתוֹ
 אֶת־יִשְׁכָּרְיָא וְשָׁלֵם וְנִתְּנוּ אִם
 פֶּן־בְּחֵם מִדְּאֵשׁ יִצְאוּ וְדָאֵשׁ
 תֹּאכְלֵם וְיִדְעֻם מִיֵּאֵן וְיִחִיד
 בְּשִׁמּוֹ אֶת־פֶּן־בְּחֵם וְנִתְּנוּ אֵת
 חֶאֱרָץ שְׂמִיחָה יֵצֵא מִעַל
 מִעַל נֹאֵם אֲדֵנּוּ וְיִחִיד

וַיְהִי וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים לְאַמֵּר
בְּאָדָם חַדֵּשׁ אֶת־יְהוָה שְׁלֹם
אֶתְּךָ עֲבֹתֶיךָ וְאַמְרֶתְךָ כֹּד
אֶמְרָ אֲדָמָה וַיְהִי לְיְהוָה שְׁלֹם
מִבְרִיתְךָ וּמִלִּדְתֶּךָ מֵאֲרִץ
חֲבֹנָע וְאַבְרָם חָאמֵר וְאַמֵּר
חֲתִינִי וּמִלְדִּיתְךָ בְּיוֹם
חִלְדִּית אֹתְךָ לֹא־כִית שְׁנֶה
וּבְמִסַּל אֲרַחֵשׁ לְמִשְׁעֵי
וְחִלְחִלֵּךְ לֹא־תִמְלֹחַת וְחִתִּי
לֹא־חֲתִינִי לֹא־חֲסֶה עֲלֶיךָ
עַוְלָה עֲשׂוֹת לָךְ אַחֲתִי

מֵאֵלֶּה לַחֲמִלָה עָלֶיךָ יְהוָה שְׁלֹם
אֲדַפְנֶה חֲשֹׁדֶה בְּגַעַל נִפְשֶׁךָ
בְּיוֹסֵף דִּלְתָּ אֶתְּךָ וְאֶעֱבֹר
עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת
בְּדַמְּךָ וְאֶמַּר לְךָ בְּדַמְּךָ חַיִּי
וְאֶמַּר לְךָ בְּדַמְּךָ חַיִּי רַבָּה
בְּעִמְחָת שְׂדֵה נִתְּנוֹת וְתִרְבִּי
וְתִגְדְּלִי וְתִבְאֹר בְּעֵינֵי עַדִּים
שְׂדֵים נִבְנוּ וְשֶׁעָרָה צִמְחָה
וְאֶת עֵרְס וְעֵרִיָּה וְאֶעֱבֹר עָלֶיךָ
וְאֶרְאֶךָ וְחִפְּהָ עֵתְךָ עַתִּידִים
וְאֶפְרָשׁ בְּנִפְי עָלֶיךָ וְאֶכְסֶה
עֵרֹתֶיךָ וְאֶשְׁבַּע לְךָ וְאֶבְאֹר
בְּכֹרִית אֶתְּךָ נֶאֱמַר אֲדַע יְיָ
וְתִחְיִי לִי וְאֶרְחֶךָ בְּמִסֵּס
וְאֶשְׁקֶךָ דַּמְּךָ מֵעֵד וְאֶסְכֶּה
בְּשִׁמּוֹן וְאֶלְפִישָׁךְ רִקְמָה
וְאֶנְעִלָה תַּחֲשׁ וְאֶחֱבִישָׁךְ
בִּשְׁשׁ וְאֶכְסֶךָ מִשִּׁי וְאֶעֱרֶךָ
עַד וְאֶתְּנֶה צִמְדִּים עַל רִיבֶךָ
וְרִבִּיד עַל גִּרְוֹנְךָ וְאֶתְּנֶנִּים
עַל אֶפְרָיִם וְעַל לֵוִי עַל אֹמֶן
וְעַטְרֹת תַּפְאֶרֶת בְּרֹאשְׁךָ
וְתַעֲרִי וְתִבְכִּי וְכִסְפִּי מִלְּבִישְׁךָ
שְׁשׁוֹמֵשׁ וְרִקְמָה סִלְתָּ
וְדִבְשׁוֹשֵׁמִי אֶכְלֵתִי וְתִנְפִּי
בְּמֵאֵד מֵאֵד וְתַעֲלֹחִי לְמִלְחָה
וְיִצְאֵלְךָ שֵׁם בְּנִים בְּמִפְּךָ מִי

כלל הוא בזה דבר אשר
שמתו עליה נאם ארני יחזק
ותבטחי ביפוד ותזע על שמך
ותשפכ את דמעתך על בן
עבר לזכר ותקחי מבגדך
ותעשור בקמות טל אור
ותזע עליהם לא באות לא
יחיה ותקחי כלו תפארתך
מחב ומכספי אשר נתתי
לה ותעשור עליו ובר
ותזע ותקחי את בגד
רקמת ותכסים ושמני
וקטרת נתתי לפניהם
ודחמי אשר נתתי לה סלת
ושמן ודבש האכלתיך
ותתיחיו לפניהם לרח
עחתי ויחיו נאם ארני יחזק
ותקחי אתבגדך ואתבנותיך
אשר גדרת לה ותביחם להם
לאכל חמט מתנותיך
ותשחטו אתבגד ותתנים
בה עביר אותם להם ואת
כלתו עביתך ותמנה לא
זכרתי אתימו נעורך בחיותך
עיר וצריח מתבוססת
ברך חיות ויחיו אחרי כל דעת
או או לו נאם ארני יחזק
ותבגדך גבות עשור דמה

תבואתי ותבואתי ב' מל' וחד חס' ותבואתי בעשרי אל'
תבואתי ויחס' אתי מלבשן תבואתי *

כמאד מאד ו' וזכרתי אותך ויהי שמעאל ובני ישראל
פירו ואיבזו ג' אותך עין ישראל ויחלדו ויחזקו :

ויהי ב' לרית גחון ויהי כי חזא אלה ויהי
וגתה יהי ומשכתי ולחמי גשרי נתיני :

וזהו ג' חס' ואת זהו ציור אצ"ך חס' חס' חס'
וזהו ציור אצ"ך חס' חס' חס'

קומה לפני כליוותיו אלו
ושר שני תחתיו וחדו ותחד
לגפו ותעש בדים ותשלח
פראות וחדו נשר אחד גדול
גדול כנפוס ורבני צה וחדו
הגפו וזאת כפנה שר שני
עליו וכליוותיו שלחה לו
להשקות אותה מערגת
מטעה אל שדה טוב אדמים
רבים היא שתוכל לעשות
עקול לשאת פרו לחיות לגפו
אדמת אמר כה אמר אדני
וחדו תצלה חלו אאת שרשי
נתקו אפרוח יקוסס ונבש
כל טרפו צמח תיבש ולא
קורע גדולה ובעס רב
למשאות אותה משר שני
וחדו שתולה התצלה חלא
בצעת פך רוח חקרים תיבש
נבש על ערגת צמח תיבש

11
וחדו רב וחדו אלו לאמר
אמרנא לבי תמר חלא
ידעתם מה אלה אמר חנה
בא מלך בבל וירושלם ויסקח
את מלכותא ואת שריות ונבא
אותם אלו בבלה ויסקח
מורע חמלכה ויכרת אתו

והטאת ה' לעשות עש והטאת ה' והטאת
עש חלוקה

והנה נתן ב' ועתה חנה חמלך ובזה אלה
ינדותי ב' וחס מראש ילמי ינדותי

כל עמוד כל כרך ב' דמדה וכל אחיד ושנוא אחיד
יחד ב' קמץ את בניכם בנשך לא יסד בשנה אפ"י
וכל אתם וסוף משו"ח דברות

ואל'אשח ב' בנדת טמאתה ואי'אשח עיד כ

ברית נבא אתו באלה ואת אלו
הארץ קח לה חית ממדבה
שפה לבלתי חתנשא לשמר
את בנותיו לעמדה וימרדו בו
שלחמל אבומצוסלתת
לסוסוסוסדבדח על חחחחח
חעשה אלה וחפר ברית
ונמלט חואנ נאם אדם
יהוד אסלא במקוסחמלך
חממלך אתו אשר בוח את
אתו ואשר חפר את בנותיו אתו
ביתו בכל וימתו לא בחולי
גור ובקחל רביעשה אותו
פרעד במלחמה בשן סלה
ובבעת ריח לזכרית נפשות
רבות וכוה אלה לחפר ברית
והפנתו טרובל אלה עשה
לאומלט
לכו סד
אמר אדם יהוד חואנ אס
לא אלת אשר בוח ובנות
אשר חפר ונתתו בר אשו
ופרשתו עלו רשת ונתפש
במצרתו וחמיאותו בבלה
ונשפטתו אתו שסמעו
אשר מעל בוח את כל מבחו
בכל אפוחחחח ופלו
וחנש ארוס לכ רוח ופרשו
חדעתס כי אמו יהוד רבדת

החפץ ב' ובריותי אשתי חפצי יחודי חפצי
עצמותי 0

יחזיק. בזהות נדירות יחזיק אם יחזיק איש.
וחד וישלכ בשל יחזיק.

על חזקתם ב' בעיף לא אכלתם וטעם יאמר
בשוקן וכל קריית דמות בר מז ב' *

פֶּחַ אֲבֵר אֲדָמָה וְחֹהֶל זֶלְקָתָהּ
אֶמֶץ מִצִּמְרֵת חֲאִירוֹ חֲרָמָה
וְעֵתִי מִרֹאשׁ וְנִקְוֹתֶיךָ קָדִי
אֶקְטֹף וְשִׁקְלֵתִי אֶעַל עַל חֵר
גְּבוּהוֹתֶיךָ בְּחֹרֵמוֹס יִשְׂרָאֵל
אֶשְׁתַּלְּטֵנוּ בְּנֹשָׂא עֵנֶךָ וְעֵשֶׂה
מִרְיֹודֶיהָ לֵאמֹר אֲדוֹר וְשִׁבְנוּ
תַּחֲתֵינוּ כֹּד צִפּוֹר כֹּד כֶּנֶף
בְּעַל כָּל מִיתוֹתֶיךָ שִׁבְנוֹת וְחֵשֶׁן
כֹּד עֵצִי חֲשִׁידָה כִּי אֶמֶץ וְחֹהֶל
חֲשִׁידָתִי עֵץ גְּבוּהָ חֲנֻכָּתִי
עֵץ שֶׁמֶל חֹבֵשׁתִּי עֵץ לֶחֶם
וְחִפְרֹתִי עֵץ וְבֶשֶׁת אֶמֶץ וְחֹהֶל
דִּבְרֹתִי וְעֵשֶׂתִּי 1 1

וַיְחִיד בְּרִי יְהוָה אֵל לְאֶמֶר
מִדְּלֶכֶס אֲתָם מִשְׁלֹם אֶת
הַמֶּלֶךְ הַזֶּה עַל אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל לְאֶמֶר אֲבוֹת נֶאֱמָרוּ
בְּסֹד וּשְׁנֵי חֲנָנִים תִּקְחֶינָה
חֲנָנִי נָאִם אֲרֵנִי יְהוָה אִם
יְהוָה לֶכֶס עוֹד מֶלֶךְ הַמֶּלֶךְ
הַזֶּה כִּי יִשְׂרָאֵל יִדּוּ כֹל הַנֶּפֶשׁ
לִלְהוֹד בְּנֶפֶשׁ הָאֵב וּבְנֶפֶשׁ
חִבּוֹל לְהַנֵּחַ הַנֶּפֶשׁ הַחַטָּאת
הִיא תָמוּת וְאִישׁ כִּי יִחַד
צָרָה וְעֵשָׂה מִשְׁפָּט וְצָרָה
אֶל הַחַרְסִים לְאֶמֶר וְעַמִּי

לֹא־נִשְׂאֵא אֶל־דָּל בֵּית
 יִשְׂרָאֵל וְאֵת אֲשֶׁת־רֵעֵהוּ לֹא
 טָמְאוּ אֹל אֲשֶׁר־נָחָה לֹא־כִי
 וְקָרְבָּו אִישׁ לֹא־יִנְעֹד חֲבֵלָתוֹ
 וְכִי־יִשְׁכַּב עִלָּה לֹא־יִגְדֹל
 לְחֵמוֹ לְרֵעֵיתוֹ וְיַעֲדֹם
 וּבִסְחָבָתוֹ בְּנֶשֶׁף לֹא־יִתֵּן
 וְתִרְפוֹת לֹא־יִקַּח מִעַל־רֵשֶׁת
 נָדָו מִשְׁפָּט אֱמֶת וְעֵשֶׂה
 בְּיוֹאֵשׁ לֹא־יֵשׁ בַּחֲקֹתָיו
 יִדְלֹק וּמִשְׁפָּטוֹ שֶׁמֶר־יַעֲשֶׂה
 אֱמֶת צְדִיק הוּא־אֲחִיהֶם וְחֹחַ
 נָאֵם אֲדָם וְחֹחַ וְחֹלֵד
 בּוֹרֵץ שֶׁפָּרֵס וְעֵשֶׂה
 אֶת־מֵאֲחֶר מֵאֲחֶה וְהוּא־אֵת
 כָּל־אֵלֶּה לֹא־עֹשֶׂה כִּי־גַם
 אֵל־חֲדָרִים אֲבָל וְאֵת אֲשֶׁת
 רֵעֵהוּ טָמֵא עֲוֹנוֹ כִּי־חֹחַ
 עֲלֵיתָ מִלִּבִּי לֹא־יִשְׁכַּב
 וְאֵל־חֲדָרִים נִשְׂא עֲוֹנוֹ
 תִּרְעֹבָה עֲשֹׂה בְּנֶשֶׁף יִתֵּן
 וְתִרְפוֹת לְקַח־חֹחַ לֹא־יִחְזֹק
 אֶת־כָּל־חַיֵּי עֲבוֹת וְהָאֵלֶּה
 עֲשֹׂה מוֹת וְחַיֵּי דְמוּיָ בִּי
 וְחֹחַ וְחֹחַ וְחֹחַ לֹדֶב בִּי וְרָא
 אֶת־כָּל־חֲסֹאֵת אֲבָם אֲשֶׁר
 עֲשֹׂה וְחֹחַ וְחֹחַ לֹא־יַעֲשֶׂה
 כִּי־יֵשׁ חֲדָרִים לֹא־אֲבָל

שם

יחזקאל יז — יח טו

כל לשון קינות על בר מזל ויחזק חזקתו
אבנני ואמרתי שאל קינות ונשגבו קידי דרס

מוֹת־רֹשַׁע נָא אֶרֶץ יְהוּדָה
 הִלָּא בְּשׁוֹנוֹ מִדְּרָכָו יְחִידָה
 וּבְשׁוֹבֵצֵיהֶם מִצַּדִּיקוֹתָי
 וְעָשָׂה עוֹל כָּל חֲתוּעֵיבּוֹת
 אֲשֶׁר עָשָׂה חֲרָשׁ עֵינֵי עָשָׂה
 וְחִפְלָה צַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה
 לֹא תִכְרַע בְּמַעַל אֲשֶׁר
 מַעַל וּבַחֲטֹאתָיו אֲשֶׁר חָטָא
 בָּם יָמוּת וְאִמְרָתָם לֹא יִתְּבוּ
 דֶּרֶךְ אֶרֶץ שְׂמֵעָנָא בֵּית
 יִשְׂרָאֵל הִדְרִיכּוּ לֹא יִתְּבוּ
 הִלָּא דֶּרֶכְכֶּם לֹא יִתְּבֹנוּ
 בְּשׁוֹבֵצֵיהֶם מִצַּדִּיקוֹתָי
 וְעָשָׂה עֲדוּמַת עֲדוּהָם
 בְּעוֹלֵי אֲשֶׁר עָשָׂה יָמוּת
 וּבְשׁוֹבֵרֵי עֵשׂ מִרְשַׁעָתָי
 אֲשֶׁר עָשָׂה וְעֵשׂ מִשְׁפָּטָי
 יִצְרָקָה הִיא אֶתְנַפְּשׁוּ יְחִידָה
 וְדָאחַ וְשׁוֹב מִכְּדַפְּשָׁעוֹ
 אֲשֶׁר עָשָׂה חֲמוּ יְחִידָה לֹא
 מוֹתוּ אִמְרוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹא
 תִכְבוּ דֶּרֶךְ אֶרֶץ הִדְרִיכּוּ לֹא
 תִכְנוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הִלָּא
 דֶּרֶכְכֶּם לֹא יִתְּבוּ לָכֵן אִישׁ
 בְּדֶרֶכְכֶּם אֲשַׁפֵּט אֶתְכֶּם
 בֵּית יִשְׂרָאֵל נָא אֶרֶץ יְהוּדָה
 שְׁנוֹנוֹת שְׁנוֹנוֹת מִכְּדַפְּשָׁעוֹ
 לֹא יִתְּבוּ לָכֵן לְמַכְשׁוֹל

עַן הַשְׁלִיכֵם עֲלֵיכֶם אֶת
כַּלְפֵּשׁ עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר פָּשַׁעְתֶּם
בְּסוֹעֲשׂוֹתֵיכֶם לֵב חַדְשׁ וְרוּחַ
חַדָּשׁ וּלְפִת תִּמְרֹתֵי בֵית
יִשְׂרָאֵל כִּי לֹא אֶחָפֵץ פְּמוֹת
חַמֵּת נָאִם אֲדֹנָי וְחוּד וְדִשְׁמֵ
וְחוּד

וְאֵת שְׂאֵי קִנְיָהּ אֶלְשָׁא
וְשֶׁר אֶל וְאַמְרַת מֶה אִמְרִי
לְבִיא בִּין אֲרֻזֹת רִבְעֵה סֶחֶק
כְּפֻרִים רִפְתָּה לְרִידִים וְתַעֲלִי
אֶחָד מֵעֲרִידִים כְּפִיד תַּחַת וְלִפְנֵי
לְטֹרֶה טֹרֶה אֶרֶס אֶבֶר
וְשֵׁם שְׂאֵל וְגִוִּים בְּשֹׁחַס
נִתְפָּשׁ וְבִאֲחֻז בְּחֻסִּים אֶל
אֶרֶץ מִעֲרִים וְתֵרָאֵם עֲחֻלָּה
אֶבְרָה תִּקְוָתָהּ וְתִשָּׁח אֶחָד
מֵעֲרִידִים כְּפִיד שְׂמִינִת וְתַעֲלִי
בְּתֹרֶה אֲרֻזֹת כְּפִיד חֶסֶד
וְלִמְד לְטֹרֶה טֹרֶה אֶרֶס אֶבֶר
עֲלֵמֶת וְשֵׁם שְׂמִינִת
וְחֲרִיבֹת שֵׁם אֶרֶץ וְלִמְד
מִקֹּדֶשׁ שְׂאֵל וְגִוִּים עֲלִי
גִוִּים סִבִּיב מִמִּדְּוָת וְחֲפִישׁ
עֲלִי רִשְׁתָּם בְּשֹׁחַס נִתְפָּשׁ
וְתַעֲלִי כְּפִיד בְּחֻסִּים וְבִאֲחֻז
אֶל מִלֵּךְ בְּכִלֵּב בִּאֲחֻז בְּמִדְּוָת
לְמַעַן לֹא שְׂמִינִת עֲלִי

גדליה של • מגדליה חס •

אלהינו שיהיה

אֶמְכַּר בְּכֶסֶד מִן עַל מַיִם י
שְׁתַּלְּחָה פְּרִיחוֹ עֵנֶף הַדִּיתָה
מִמֵּי־חַיִּים וְהִחַל לָהֶם מִטּוֹת
עַל אֲשֶׁבֶט מִשְׁלוֹס מִנְעֵבָה
קוֹמְתוֹ עַל בֶּח עֲבוֹתָם וְרָא
בְּבֹהוּ כִּרְבֵּי הַלִּיחוֹ וְתַתִּי
חֲמֵה לְאֶרֶץ שְׁלֹכָה וְיִיח
חֲקָדִים חֲדָשׁ פִּרְחָה חֲתֻמָּה
וְכִשׁוּמָה עֵד אֲשֶׁר אֲכַלְתוּ
וְעַתָּה שְׁתַּלְּחָה כְּמִדְּבַר בְּאֶרֶץ
עֲדוֹ וְעָמְא וְתֵצֵא אֲשֶׁר מִפְּטוֹ
סִיחַ פִּרְחָה אֲכַלְהָ וְלֹא חֲתוּהָ
בְּמִפְטוֹ עַל אֲשֶׁבֶט לְמִשּׁוֹל
קוֹנֵה הָאָרֶץ וְתִי לְקוֹנֵה

וְהוֹדִישְׁנָה דְּשִׁבְעֵי עֵת בְּחֻמְשָׁא
 בְּעֶשְׂרִי לְחֹדֶשׁ בְּאוֹרֵי אֲמָסִים
 מִמֶּקֶם יִשְׂרָאֵל לְדִרְשָׁא דְּ
 יְהוֹחָנָן שְׂכִיר לְפָנָי:

וְהוֹדִיבְרִיחוּהוּ אֶל־
 1 לֹא־מִדְּבַר אֶת־
 וְקִנְיֵי שְׂרָאֵל וְאִמְרַת אֱלֹהִים
 בְּדֹאמְרָאֵרֶץ וְהוּהוּ חֲדָשׁ
 אֶת־אֶתֶּם בְּאֵם חֲוָנֵי אֶם־
 אֲרִישׁ לְכֶם נָאִם אֲדֹנֵי יְהוָה
 חֲתַשְׁפֹּט אֶתֶם חֲתַשְׁפֹּט בְּדֹ־
 אֶם־אֶתֶם וְעַבְתִּי אֲבוֹתֶם

אליהוי ה' שיש פניו קדמ' וינשדו בסגד וזרעאיתם
במדינת טוב ואתחזו אדלם *

הוֹדִיעַ מִיָּמֵינוּ אֶל הוֹסֵפֶד

אמר ארע ויהיה ביום בחר
בשרא ואשארו לרע
בית יעקב וארע לחם
בארץ מצרים ואשארו לחם
לאמר אע ויהיה אל חובם
ביום יהיה בשאתי ויהיה לחם
לחוצאם מארץ מצרים
אל ארץ אשר תרתי לחם
וזת חלב חבש צמ הוא
לכל הארצות ואמר אלחס
איש שקרע עינו שילבו
ובגדו מצרים אל תטמאו
אני ויהיה אל חובם ומרד
בולא אכול שמע אל אש
את שקרע עינתם לא
השליכו את גיד מצרים
לא עבדו אמר לשפך חמת
עיהם לבלות אפר ביום
בחר ארץ מצרים ואעש
למען שמי לבלות חת
לענן חנים אשר חפד
ביום אשר נרדתי אלחס
לעננים לחוצאם מארץ
מצרים ואצאם מארץ מצרים
ואג אהמבדראתו להטאת
חיותו ואת שפטו ויהיה עמאתם
אשר יעשה אתם האדם

והנשמות הן חלק מהנשמות בן אדם את אלהים
והנשמות הן חלק מהנשמות בן אדם את אלהים

וְהוּא פֶּדֶס יוֹגֵם אֶת שְׂפָתַי וְעֵתִי

לְהִסָּדֵם לַחַיִּים לְאֹתֹת בְּנֵי
וַיִּבְרָאֵם לְעֵתָם אֶת יְחִזְקִי
מִקְדָּשׁ וַיִּמְדּוּ בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּר בַּחֲקֹתָיו
לְאֶחָיו וְאֶת מִשְׁפַּטֵּי מֵאֶסֶר
אֲשֶׁר לַעֲשֹׂה אֶתֵּם הָאָדָם
וַיְחַוֶּכֶם וְאֶת שִׁבְתֵּי חֵלְלֵם
מֵאֲדָמָר לִשְׁפָן חֲמֵת
עַל־הֵם בְּמִדְבָּר לְבִלְיָתָם
וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַשְׂי שְׂמוֹ לְבִית
חֵלְלֵם עַתָּה הַגִּידֵם אֲשֶׁר
הוֹצֵאתִים לַעֲשֹׂתֵם וְגַם
אֶת מִשְׁאֲלֹתֵי חֵלְלֵם בְּמִדְבָּר
לְבִית חַיִּים אֹתָם אֵל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי וְכֵת
חֵלְלֵם בְּשֵׁם יְיָ לְבִלְיָ
הָאָרֶץ וְלָעוּ בְּמִשְׁפַּטֵּי
מֵאֶסֶר וְאֶת חֲקֹתָיו לְאֶתֵם
כָּתֹם וְאֶת שִׁבְתֵּי חֵלְלֵם
כִּי אַחֲרֵי־כֵן לְהִסָּדֵם לְבֵם חֵלְלֵם
וְתָחַס עַתָּה עַל־הֵם מִשְׁחָתָם
וְלֹא־עֲשִׂיתִי אֹתָם כִּלְיָ
בְּמִדְבָּר וְאָמַר אֵל בְּנֵי־הֵם
בְּמִדְבָּר בַּחוּקֵי אֲבוֹתֵיכֶם
אֶתֵם כִּי וְאֶת מִשְׁפַּטֵּיכֶם
אֶתֵם שְׂמֹרוּ וְכִלְיָ חֵלְלֵם אֵל
תִּשְׁמְרוּ אֶת יְחִזְקִי אֶלְיָיִם

אפי' בחדש ב' ועתה' הניחור' ל' ל' פ' חסד' קדושה' :

לכך ג' ותאמר להם הנה הנה לפני נלכד נא עיני חוריו
אני יחיד אלמליץ

את שבתותי ב' בשב"ס וס' את שבתותי נתיי' ל'ס ויורה ב' חבנים וכל אריותא דכורחון בריח חד איש
אדון ואביוח' ואת שבתותי ג' ל'ס אמר ודועצתי בריח כ' ל'ס נפיעתם כל ודועצתי נפיעתם
בריח נפיעתם כ' *

פזקוהו לכו אתם שפטו
 שמרו עשר אותם ואת
 שפתות קר שווחו לאות
 במוכותם כל עת כי אם
 יהיה אליהם ומרד בו
 חבנים בזקות לא חלבו
 ואתם שפטו לא שמרו
 לעשות אותם אשר יעשו
 אותם האסור בהם את
 שבתותיהם ולאמר לשפד
 חמת עינים לבלות אפנים
 במדברות שבת את קר
 ואעש למען שמי לבלות
 חל לענן חבנים אשר
 חוצאת אותם לענניס
 אענשאתי אתהו להם
 במדבר חפץ אתם בנים
 לירות אתם בארצות ועו
 שפטו לא עשו חקות
 אסור את שבתותיהם
 אחר גלגל אבותם חזר
 עניס וגם אני נתתי להם
 חקים לא טובים שפטו
 לא חזרו בהם ואטמא אותם
 במעונותם פזעבור כל פטר
 חס למען אשמים למען
 אשר יעשו אשר אני יהודה
 לזכר אבותי אשר אל

בוא וסאמר את אלהים קח
אמר ארע יהודה עוד זאת
גדפו אותי אבותיכם ממעלה
ממקדשם אל הארץ
אשר נשאתי את ידי לתת
אותה לכם ויהא כל גבעה
רמה וכל עץ עבת ומבחו
שם את זבחיהם ותעו שם
בעם קרבנם וישבו שם
רחמי יהודה ויסיפו שם
את נסמיהם ואמר אלהים
מה חבמה אשר אתם חבאים
שם וקרא שמה במה ער
היום יהודה
לכו אמר אל בית ישראל
מה אמר ארע יהודה חבריה
אבותיכם אתם נטמאים
ואחרי שקדו צוהם אתם יועים
ובשאתם מתעיתים מה עמור
בעיניכם באש אתם נטמאים
לכל גדוליכם ער היום
ואנן אדרש לכם בית
ישראל חראני נאם אדני
יהודה אם אדרש לכם
יהודה עלתי יחכם חזן לא
תהיה אשר אתם אלהים
נהיה כעוים כמשפחות
הארצות לשרת עז ואבן

חַוָּאנֶנְאס אֲדֵנִי וַיְהוּד אֲסִי
לֹא בִיר חֻקָּה וּבִירוּעַ
נְטוּחָה וּבְחֻמָּה שְׁפוּכָה אֲמִלָּה
עֲלוּכֶם וַיְהוּצֵאנִי אֶתְכֶם
מִזֶּה עַמּוּס וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם
מִזֶּה אֲרֻצֹּת אֲשֶׁר נְפֻעַתֶם
בְּסִיחַ חֻקָּה וּבִירוּעַ נְטוּחָה
וּבְחֻמָּה שְׁפוּכָה וַיְהוּצֵאנִי
אֶתְכֶם אֶל מִדְבַּר חַעֲמִיס
וַיִּשְׁפָּטֵנִי אֶתְכֶם שֶׁסֶּפֶס
אֶלְפִּים בְּאֲשֶׁר נִשְׁפָּטֵנִי
אֶת אֲבֹתֵיכֶם בְּמִדְבַּר אֲרֻץ
מִצְרַיִם כִּי אִשְׁפָּט אֶתְכֶם
וְאִם אֲדֵנִי וַיְהוּד וַיְהוּצֵאנִי
אֶתְכֶם תַּחַת חֶשְׁבִּי וַיְהוּצֵאנִי
אֶתְכֶם בְּמִסְרֵת חִבְרִית
וַיְהוּצֵאנִי מִכֶּסֶּח מִצְרַיִם
וַיְהוּצֵאנִי מִמִּצְרַיִם
מִגִּירָה אֶלְפִּים אֶתְכֶם
אֶדְמַת יִשְׂרָאֵל וְכִי
וַיְהוּצֵאנִי מִכֶּסֶּח מִצְרַיִם
בֵּית יִשְׂרָאֵל כִּי אִשְׁפָּט אֶתְכֶם
וַיְהוּצֵאנִי מִכֶּסֶּח מִצְרַיִם
וְאַחֵר אִם אֶנְכֶם שְׁמִיעַס
אֶלְפִּים אֶתְכֶם קִדְשׁוֹ
תַּחֲלִיל עֹד בְּמִתְעַתִּיכֶם
וְכִי אֶתְכֶם מִכֶּסֶּח קִדְשׁוֹ
בְּחֻמָּה וּבִירוּעַ אֶתְכֶם

כמים ו' אשר ידווח מאג' היקטרו שם נחיד
כמים

זכרנו ה' וחיותם כלעזר ודעוים יחידים וזו
שמים ואביאם חזני מיתבך °

חוב'גים שם ב' כפוז יעשו לך ישראל ואחרי
לחצ'ם

יְהוָה שֵׁשׁ עֶבְדֶּךָ בְּלִמּוֹת ה'
יִשְׂרָאֵל כִּלְכָּה בְּאֶרֶץ שֵׁשׁ
אֲרָצוֹת שֵׁשׁ אֲדָרִישׁ אֶת
תְּרוֹמַתְכֶם וְאֶת־רִאשֹׁתֶיךָ
מִשְׁאֲנוֹתֶיךָ בְּכָל קִדְשֶׁיךָ
בְּרוּחֲךָ חָחָר אֲרִיצָה אֶתְכֶם
בְּחֻצֵי אֵי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים
וְקִבְעֵתִי אֶתְכֶם מִן־הָאֲרָצוֹת
אֲשֶׁר נִפְעַתְסָם בָּם וְנִקְדַּשְׁתִּי
בָּם לְעֵינֵי חֲגִוִּים וְיִדְעֵתְסָם
כִּי אֲנִי יְהוָה בְּחַיֵּי אֵי אֶתְכֶם
אֶל־אֲדָמַת־יִשְׂרָאֵל אֶל־הָאֶרֶץ
אֲשֶׁר נָשָׂא אֶת־יָדֶיךָ לָתֵת
אֶתְּךָ לְאֲבוֹתֶיךָ וְהִכְדַּתְסָם
שֵׁשׁ אֲתֵּרֶכְכֶם וְאֶת כָּל
עַלְלוֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִטְמָא אֶתְךָ
בָּם וְנִקְטַתְסָם בְּפִנְעֶיךָ בְּכָל
רְעִיתֶיךָ אֲשֶׁר עֲשִׂיתְסָם
וְיִדְעֵתְסָם כִּי אֲנִי יְהוָה בְּעֲשׂוֹתִי
אֶתְכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ לֵאמֹר
כִּי רַב־כֹּחַ חֲרָעִים וְכִי עֲלִילוֹתֶיךָ
הִנֵּה שֹׁחֲתוֹת מִתִּי יִשְׂרָאֵל נָאִם
אֲדָרִישׁ יְהוָה
וְיִחַדְבְּרִי יְהוָה אֱלֹהֵי לֵאמֹר
בְּזֶאֱלֵם שֵׁשׁ פְּנֵיךָ הִרְךָ
תִּמְנַח וְהִטָּף אֶל־הָרֹם
וְחִבָּא אֶל־עֵר הַשְׂדֵּה נֶגֶב
וְאִמְרַת לֵעֵר הֶגֶב שְׁמַע

דְּבִרִי יְהוָה כִּדְבָר אֲמַר אֲדָרִישׁ
יְהוָה חֲנֻנִי מִעֲתִידֶיךָ אֲשֶׁר
וְאֶכְלָה בְּךָ כֹּל עֵץ לֶחֶם וְכֹל
עֵץ נֶבֶשׁ לֹא תִכְבַּח לְקַבֵּל
שְׁלֹחַתְךָ וְנִצְרִי כִכְרָה כִּלְפָנֶיךָ
מִנֶּגֶב צְפוֹנָה וְרֹאֵי כִלְפָּשׁ
כִּי אֲנִי יְהוָה בְּעֲרִיתֶיךָ לֹא
תִכְבַּח וְאִמְרַת אֲחֵדָה אֲדָרִישׁ
יְהוָה חֲמִידָה אֲמַרְסָם לִי וְהִלָּא
מִמִּשְׁלַם מִשְׁלָם חַיָּא
וְיִחַדְבְּרִי יְהוָה אֱלֹהֵי לֵאמֹר
בְּזֶאֱלֵם שֵׁשׁ פְּנֵיךָ אֶל־יִירוּשָׁלַם
וְהִטָּף אֶל־מִקְדָּשִׁי וְחִבָּא
אֶל־אֲדָמַת־יִשְׂרָאֵל וְאִמְרַת
לְאֲדָמַת־יִשְׂרָאֵל כִּי אֲמַר
יְהוָה חֲנֻנִי אֱלֹהֵי וְהִצַּרְתִּי
חֲרָבִי מִתְּעִירָה וְהִכְדַּתְסָם מִן־
צִדִּיק וְרָשָׁע יַעֲזֹב אֲשֶׁר
הִכְדַּתְסָם מִן־צִדִּיק וְרָשָׁע
לִכֹּן תִּצַּח חֲרָבִי מִתְּעִירָה אֶל־
כִּלְפָּשׁ מִנֶּגֶב צְפוֹן וְהִרְעִי
כִלְפָּשׁ בִּי אֲנִי יְהוָה חֲרָבִי
חֲרָבִי מִתְּעִירָה לֹא תִשׁוּב
עֵדָה וְאִתְּךָ בְּזֶאֱלֵם
הָאֲנָח בְּשַׁבְדֹּחַ מִתְּעִירָה
וְכִמְדִּיתִי תִאֲנַח לְעֵינֶיךָ
וְיִחַדְבְּרִי אֱלֹהֵי עֲלִמָּה

אֶתְּךָ וְאִמְרַת אֲדָרִישׁ אֱלֹהֵי
שְׁמוֹתֶיךָ כִּדְבָרֶיךָ וְנִמְסָם כִּלְ
לְבֹרְכִי כִלְיָם וְכִחְתִּיתֶיךָ
רִיחֵי וְכִלְ בְּרִמָּסִים תִּכְבַּח מִן
חֲנֻנִי בִּי אֶל וְיִחַדְבְּרִי נָאִם אֲדָרִישׁ
יְהוָה
וְיִחַדְבְּרִי יְהוָה אֱלֹהֵי לֵאמֹר
בְּזֶאֱלֵם חֲנֻנִי אֶל־אֲדָמַת־יִשְׂרָאֵל
אֲמַר אֲדָרִישׁ אֱלֹהֵי חֲרָבִי
יְהוָה חֲנֻנִי מִן־הָאֲרָצוֹת לְמַעַן
טִבַּח טִבַּח חֲחָרָה לְמַעַן
הִיחַלֵּה בְּרִיק מִדְּטָה אֱלֹהֵי
נִשְׁוֹשֵׁי שְׁבֵט בְּמִסְתָּרֶיךָ
עֲזָרְתִּי אֶתְךָ לְמִדְּטָה
לְתַפְּשׁ בְּפִיךָ וְיִחַדְבְּרִי חֲחָרָה
וְיִחַדְבְּרִי לְתֵת אֶתְךָ
בְּיִחְדָּרְךָ וְעֵץ וְיִחַדְבְּרִי כִי
אֲלֵם מִן־אֲדָמַת־יִשְׂרָאֵל בְּעַמִּי
הִיא אֶכְלָה נִשְׁוֹשֵׁי יִשְׂרָאֵל
מִנִּי אֶל־חֲרָבִי חֲחָרָה אֶתְעִי
לִכֹּן סֶפֶק אֶל־יָדֶיךָ בִּי כִי
וְיִחַדְבְּרִי אֶתְךָ שְׁבֵט מִאֲסֵת
לֹא יִחַדְבְּרִי נָאִם אֲדָרִישׁ יְהוָה
וְאִתְּךָ בְּזֶאֱלֵם חֲנֻנִי וְיִחַדְבְּרִי
כִּי אֲנִי חֲחָרָה וְיִחַדְבְּרִי חֲחָרָה
שְׁלֹשֶׁת חֲחָרָה מִלְּלִים חֲחָרָה
חֲחָרָה לְחֲחָרָה לְחֲחָרָה לְחֲחָרָה

אֲמַרְסָם ג' וְאִמְרַת אֲדָרִישׁ חֲחָרָה וְאִתְּךָ
שְׁמוֹתֶיךָ בְּזֶאֱלֵם חֲחָרָה

וְיִחַדְבְּרִי חֲחָרָה וְיִחַדְבְּרִי חֲחָרָה
חֲחָרָה חֲחָרָה חֲחָרָה חֲחָרָה

לִכֹּן ב' ב' ח' וְחָדָל מִלֵּא עֲמִי יִדְעִי וְאִבְדִּי
כִּי בְחַי קִדְשִׁי דְתַלְמִיד מֵלָא

ג' נִבְדָּר

ב' ח' וְחָדָל

ג' ח' וְחָדָל

ב' ח' וְחָדָל

ג' ח' וְחָדָל

ב' ח' וְחָדָל

ג' ח' וְחָדָל

ב' ח' וְחָדָל

ג' ח' וְחָדָל

ב' ח' וְחָדָל

ג' ח' וְחָדָל

ב' ח' וְחָדָל

ג' ח' וְחָדָל

למען למנוח למנוח כי עשר יהודה חסד
על כל ש' ערוהם נתיא אבחת
חרב אח' עשויה לברק
מעטו לטבח חת אחריו
הימנו השימו' ה' שמול אנה
פניך מערות וגם אנה אפד
כפא אל כפא והנחתי חמתי
אני יהודה הברית

מזכיר עון להתפש
לכו כה אמר ארני
יהודה נעו וזכרכם עונכם
בזה ותפש עיכם להראות
חטאותיכם בכל עילותיכם
נעו וזכרכם פכה תתפשו

נבראת בארץ מברותך
אשפט אתה ושפכתי עליך
ועמי באש עברתי אפיח
עליך ונתתם ביד אנשים
בערים חרשו משחות
לאש תהיה לאכלה קמה
יהיה בתוך הארץ לא
תזכרו כי אני יהודה הברית

והיה חלל רשע נשוא
ישראל אשר בא חמו
בעת עון קץ

כה אמר ארני יהודה
חסיד חמ ענפת וחרים
העטרה זאת לא זאת
השפלה הגבה והגבה
השפול ענה ענה ענה
אשומפדגם זאת לא חיה
ערבא אשר לו חמשפט
ונתתיו

והיה דבר יהודה אל לאמר
ואתה כו אדם התשפט
התשפט את עשר הדמים
והיה עתה את כלתו עביתך
ואמרת כה אמר ארני יהודה
עוד שפכת דם בתוכך לבא
עתה ועשתה גילום עליך
לטמאה ברמה אשר
שפכת אשמת ובגד לך
אשר עשית טמאת
ותקחבו ומקד ותבוא אע
שעתיך על כו נתת חרפה
לעיסוק לכה לכל הארצות
הקרבות והרחקות ממך
ותקד סוד טמאת דשם
רפת חמ חמה חמה נשוא
ישראל איש לרע חיו
בך למען שפך דם אב
ואם חק לך לגר עשו

ואתה כו אדם חנב ואמרת
כה אמר ארני יהודה אל
בני עמו ואל חרפתם ואמרת
חרב חרב פתוחה לטבח
מרוטה להכיל למען פקק
בחיות לך שוא פקסס לך
פוק לתת אותך אל צואר
חלל רשעם אשר בא
זכס בעת עון קץ חשב
אלת ענה במקום אשר

והיה דבר יהודה אל לאמר
ואתה כו אדם שישלך שנים
דרכם לכו אחרב מלך בכל
מארץ אחד וצאו שנים
והיה אפר אש דרך עיר
פרא הרהר שנים לכו אחרב
את רבת בני עמו ואת יהודה
כורש שלם בערה כו עמר
מלך בכל אלאס הרהר
פראש שני חרבים לקסס
קסס קלל בחצנים שאל
בתרפים ראח בבכך ביקעו
חיה הקסס וירושלם לשום
כרס לפתח פת ברצח לחתם
קול בתרועה לשום פרוס
על שערים לשפך סלה
לבנות הויק ויהיה להם
פקסס שוא בענינם
שבעי שבעות להסו חוא

בעושים ב' בעושים לטמן ביד אנשים בעושים
ב' בעושים בעושים

כל לטמן צואר צואר על קרי בר מן חז לזר
אזתקאל יצאני

הלקל ב' הלקל בחצנים וחוא לא שים לקל
ב' לקל פח בעצמות

בעשק בתיבה ותוס ואלמנה
חונקת קדשו ביות ואת
שבתת חללת אנשו רמל
חונקת למען שפחה ואל
החיים אכלו בקדש עשו
בתוך עתת אכלו בקדש
טמאת חנה ענקה ואיש
את אשת רעהו עשה
תועבה ואיש את בלתו
טמא בומה ואיש את
אחותו בת אביו ענה בקדש
שחר לקח חונקת למען שפך
דם נשף ותרבות לקחת
ותכצער ענה בעשק ואיש
שכח נאם ארץ ויהוה
והנה חפתי כפי אל בצעק
אשר עשותו על המד
אשר חונקת חונקת
לב לאסתחוקנה ויהוה
לנפוש אשר אני עשה
אותי אני יהוה דברתי
ועשיתי ויחפצתי אותי
בנפוש חריתי בארצות
והתקמתי טמאתי ממך
ונחלת בקדש לעני גוים
ודר עת כראני ויהוה

ויהי דבר יהוה אל לאמר

בנאדם חונקת בתי ישראל
לסוף בלם נחשת וכליל
וכרז ועפרת בתוך פור
סגס כסף חונקת
לכוכה אמר ארץ
ויהוה יעז חיות בלם לסגס
לכוכה חונקת קבץ אתכם אל
תוך ירושלם קבצת כסף
ונחשת וכליל ועפרת וכליל
אל תוך פור לפחת עז
אש לחונקת פו אקבץ
באפי ובחמתי ונחמתי
והתכתי אתכם ונכסתי
אתכם ונפחתי עליכם
באש עברתי ונחמתי בתוכי
בחתוך כסף בתוך פור כו
תתכו בתוכי וירעתם כי
אני יהוה שפכתי חמתי
עליכם

ויהי דבר יהוה אל לאמר
בנאדם אמר לה את ארץ
לא מטחרה היא לא גשמה
ביום ועס קשר נביאיה
בתוכי בארץ שנאג טרף
טרף נפש אכלו חסו חסר
וקחו אלמנותיהם הרבו
בתוכי פה עת חמסות ורתי
ונחלקו קדשו פור קדש

לחל לא חביו לוכד חטמא
לטחור לא חונקת
ומשבתתיה עליו עניו
ואחל פתוכם שרית בקדש
באבים טרפי טרף לשפך
דם לא אכל נפשות למען
בצע בצע ונביאיה טחו
לחם תפל חוים שוא וקסמים
לחם פוב אמרים פה אמר
ארץ יהוה ויהוה לא דבר
עם הארץ עשקו עשק
ונחלקו ועו ואביו חונקת
ואת חונקת עשקו בלא
משפט ואבן שמחם אש
גורגור ועלה בפרץ לפי
בצר הארץ לבלתי שחתה
ולא מצאתי ואשפך
עליוס ועמי באש עברתי
כליותם הרבם בראשם
נתתי נאם ארץ ויהוה

ויהי דבר יהוה אל לאמר
בנאדם שתיים נשים בנות
אס אחת חונקת ונחמתי כמעות
בנעוריהו ונחמתי שמה מעמי
שריהו ושם עשו דהן
בתיהו ושמותו אחלה
חגוריהו ואחלה לבה אחותה

לשנים ב' דגש ותחילת שם לשנים אל תזנו לשנים
בראשית ב' ויחזרו שנים במתניהם חזרי אזור

למדת ב' ולא למדת יעני ותעבד עליהם

דובע ודובע ב' וילבש סאגל את ידו יעני וזמ
יסירו ב' וינדרו ימיהם אפך ואמך

1 ותחזקנה לזנות רגנה פנים ובעת
1 ושמולתן שמדון אדלה כ
וידו שלם אדלובד ותזן י
אדלה תחזק ותעבד על
מאחזיד אל אשר קדוים
לכשיתכלת פחות וסגמם
בחזרי חמר כלם פרשים רכב
סוסים ותתנו תנועתיה עליוס
מבחר בני אשור כל קובל
אשר עבדה בכל גליוס
נטמא אד ואת תנועתיה
ממצרים לא עבדה כי אותה
שכב בני עריות וחמה עשו
דון בתלחה וישפכו תנועתם
עליו לכו נתתיה ביד מאחזיד
ביד בני אשור אשר עבדה
עליוס חמה גליו עריותה
במה ובנותיה לקחו ואותה
בחרב חרגו ותחזקו לשם לשנים
וישפוטם עשו ביה
1 ותרא אחותה אדלובד
ותשחת עבדתה ממנה ואת
תנועתיה מנוגמ אחותה אל
בני אשור עבדה פחות וסגמם
קדבים לבשו מכלול פרשים
רכבו סוסים בחזרי חמר כלם
וארא מי נטמא אד רךך אחר
לשתיה ותוסף אד תנועתיה

1 ותרא אנש ומחקה על חקור
על מוכשדים חקקוס בששור
חגרי אזור במתניהם סריות
טפלים בראשיהם מראה
של שים כלם דמות בני כל
בשדים ארץ מלדתם י
ותעבד עליוס למראד עניה
ותשלח מלאכים אליוס
בשחמה ונבאו אליו בני
כל למשפכ דרים וטמא
אותה בתנועתם וטמא בם
ותקע נפשה מותם ותגל
תנועתיה ותגל את ערותה
ותקע נפשו מעליוס כאשר
נקעה נפשו מעל אחותה
ותרכה את תנועתיה לזכר
את מי בעריות אשר עתה
בארץ מצרים ותעבדה על
פלגשיתם אשר בשר י
חמורים בשרם חרמת סוסים
ורמתם ותפקדו את זמת
נעריה בעשות ממצרים
דיוה למעו שרי נעריה
לכו אח לובד כח
אמר אדמי יחזק חננו מעד
את מאחזיד עליוס את
אשר נקעה נפשה מותם
והבאתם עליוס מסביב

1 בכל יום לשנים פקוד ושע
וקו על כל בני אשור אותם
בחזרי חמר פחות וסגמם
כלם של שים וקדוים י
רכבו סוסים כלם ונבאו עליו
הצו רכב וגליוס וביקהל
עמים עתה ונמנו וקובע
וישמו עליו סביב ועתה
לפניהם משפט וישפטון
במשפטיהם ועתה קנאות
בדו עשו אותך בחמה אפך
ואנך וסודך ואחריתך
בחרב תפול חמה בעך
ובנותיה וקחו ואחריתך
תאכל באש וקפשוטך
את בניך ולקחו ביד
תפארתך ודשפת זפתך
ממך ואת נעיתך מארץ
מצרים ואת שאן ענך
אליוס ומצרים לא תפחד
עוד
1 כי כח אמר אדמי יחזק חננו
נתקד מיד אשר שנאת ביד
אשר נקעה נפשה מותם
ועשו אותך בשנאה ולקחו
כל יעני ועבדיה ערס
וערניה ונבלה ערות ונענה
וזפתך ותנועתך עשו אד

ובכל אשר ה' אמרתי אליכם וימטו חלומי גשמי
תשטף ויפסדו ימיהם ויגדלו

דוחים ד' חל ודעבד עתה ויבאו אליוס לכו נח
דחים שנה וסכרו דחים

בְּתוֹכָהּ חָתָה עַל צָחוֹחַ סִלַּע
שִׁמְתָהּ וְלֹא שִׁפְכָהּ עַל
הָאָרֶץ לְכִסּוֹת עָלֶיהָ עֵפֶר
לְהַעֲלֹת חֲמָה לְנֶקֶם נֶקֶם עֲמִית
אֶת־דָּמָה עַל צָחוֹחַ סִלַּע לְבִלְתִּי
תִּפְסוֹת
לְכֹפֶה אֶמְלֹא אֶדְנִי יְהוָה אֱחָד
עַר חֲדָמִים גָּסֶא אֶגְדִּיל
חֲמֹדֶיךָ חֲרִיבָה חֲעֵצִים כִּי
חֲלָלְךָ חָאֵשׁ חָתָם חֲפָשׁ
וְחִרְקָה מִרְקָה וְחֶעֱצֻמוֹת
וְחִרְוֶיךָ עֲמִידָה עַל צָחוֹחַ
רָקָה לִמְעַן חָתָם וְחִרְהָ כִּי
נִשְׁתָּה וְנִתְכָּה בְּתוֹכָהּ כִּי
טָמְאָתָה חָתָם חֲלָאֲתָה
תֹּאנֶס הִלָּאתָ וְלֹא תֵצֵא
מִמֶּנִּי רִבְתָּ חֲלָאֲתָה בָּאֵשׁ
חֲלָאֲתָה בְּטָמְאָתָה וְכִמָּה
יַעֲזוּטָה וְחִרְוֶיךָ וְלֹא טָחֲרָת
מִטָּמְאָתָה לֹא תִטְהַר עוֹד
עֲדֵינִי חֵי אֶת־חַמְתִּי בְּאֵנִי
יְהוָה וְלִבִּי בָּאֵה וְעֵשִׁיתִי
לֹא אֶפְרֹעַ וְלֹא אֶחֱוֶס וְלֹא
אֶנְחֵם בְּרִכְבֶּךָ וּבְעִלְיִי לֹתִיקָה
שִׁפְטוֹךָ נָאִם אֶדְנִי יְהוָה

וְחִירְבֵי יְהוָה אֶל לֵאמֹר
בּוֹאֲרִים חֲנֵנִי לִקְחֵם מִמֶּנִּי אֶת

מִחֲמַד עֵינֶיךָ בְּמִגְפָּה וְלֹא
תִסְפֹּר וְלֹא תִבְכֶּה וְלֹא
תִבְאֹדַם עֲתִידָה אֲנִי וְדָם
מֵתִים אֶכֹּל לֹא תַעֲשֶׂה
פֶּאֶרְךָ חֲבוֹשׁ עֲלֶיךָ וְעֵלְיָךְ
תִּשֹּׁם בְּרִגְלֶךָ וְלֹא תַעֲטֶה
עַל שִׁפְטֶיךָ דָּם אֲנָשִׁים
לֹא תֵאכֹל וְאֶדְבֵּר אֶל־עַם
בְּבִקְרָה וְתִמַּת אִשְׁתִּי בְּעֶרֶב
וְאֶעֱשֶׂה בְּבִקְרָה בְּאֶשׁר עֲמִית
וְאֶמְרֶנָּה אֶל־הָעָם הָלֹא
תִגֵּד לִנִּי מִה אֵלֶּה לִנִּי בְּ
אֶתָּה עֲשֵׂה וְאֶמְרֶנָּה אֶל־הָעָם
דְּבִרְיָתְךָ הִיא אֵלֶּי לֹא מִדִּי
אֶמְרֶנָּה לְבֵיתִי וְשָׂרָאֵל כֹּחַ
אֶמְרֶנָּה אֶדְנִי יְהוָה חֲנֵנִי
מִחֲלָל אֶת־מִקְדָּשִׁי וְגִאֹן
עֵינֶיךָ מִחֲמַד עֵינֶיךָ
וּמִחֲמַל נֶפֶשְׁכֶּם וּבְנֵיכֶם
וּבְנֵי־נָשִׁיכֶם אֶשׁר עֹבְדֵתֶם
בְּחִרְבֵי יִמִּי וְעֵשִׂיתֶם בְּאֶשׁר
עֲשִׂיתִי עַל שִׁפְטִי לֹא תַעֲטוּ
וְדָם אֲנָשִׁים לֹא תֵאכֹלוּ
וּפֶאֶרְכֶּם עַל־אֲשׁוֹכֶיךָ
וְעֵלְכֶם בְּרִגְלֵיכֶם לֹא
תִסְפֹּרוּ וְלֹא תִבְכוּ וְנִמְקֹתֶם
בְּעֵנֵיכֶם וְנִחַמְתֶּם אִישׁ
אֶל־אֶחָיו וְהִלַּח וְחִזְקָאֵל

וְחִזְקָאֵל בִּי הִיא חֲמַד וְחִזְקָאֵל וְחִזְקָאֵל
לְכֶם וְחִזְקָאֵל וְחִזְקָאֵל וְחִזְקָאֵל

לְכֶם לְמוֹפֶת כָּל־אֲשֶׁר עֲשֶׂה
תַּעֲשׂוּ בְּבוֹאֵי אֶת־וִירְעָתְכֶם כִּי
אֶנִּי אֶדְנִי יְהוָה
וְאֶתָּה בּוֹאֲרִים חֲלָאֵי
בְּיוֹם קָחְתִּי מִיָּדְךָ אֶת־עֵינֶיךָ
מִשׁוֹשׁ תִּפְאָרְתֶּם אֶת־
מִחֲמַד עֵינֶיךָ וְאֶת־מִשְׁאֵי
נֶפֶשְׁכֶּם בְּעֵינֶיךָ וּבְנֵי־תִיבְכֶם
בְּיוֹם הַחַיָּה וְגִלְיָה חֲפָלוֹט
אֵלֶיךָ לֹחֵם שְׂמֵעִת אֲנִי
בְּיוֹם הַחַיָּה וְנִפְתַּח פִּיךָ אֶת
חֲפָלוֹט וְנִפְתַּח פִּיךָ וְלֹא תֵאכֹל
עוֹד וְחֵי־לֶחֶם לְמוֹפֶת
וְנִדְעִי בְּרָאֵם יְהוָה

וְחִירְבֵי יְהוָה אֶל לֵאמֹר
בּוֹאֲרִים שִׁיט פְּנֵיךְ אֶל־בְּנֵי
עַמּוֹ וְחִזְקָאֵל עֲלֵיהֶם כִּי
וְאֶמְרָתִי לְבֶנִי עַמּוֹ שְׁמַע
דְּבִרָאֲדִנִּי יְהוָה כֹּחַ אֶמְרֶנָּה
אֶדְנִי יְהוָה יַעֲזוּטָה אֶמְרֶנָּה
הִיא אֶל־מִקְדָּשִׁי כִּתְחַל
וְאֶל־אֶמְרָתִי וְשָׂרָאֵל כִּי
נִשְׁמָה וְאֶל־בֵּיתִי יְהוָה כִּי
חֲלָאֵל בְּגִלְיָה לְכֹחַ חֲנֵנִי כִי
נִתְּנָה לְבֶנִי חֲדָם לְמוֹרֶשׁ
וְשָׂרָאֵל וְחִירְבֵי יְהוָה כִּי וְנִתְּנָה
כִּי מִשְׁפָּחֵיכֶם חֲמַד וְאֶכֹּל

שְׁמַע וְשָׂרָאֵל אֶדְנִי יְהוָה וְשָׂרָאֵל
וְשָׂרָאֵל לְבֶנִי עַמּוֹ לְכֹחַ חֲנֵנִי וְשָׂרָאֵל

פְּרִיָהּ וְחִמְתָּ וְשָׁחַתָּ חֲלָבָהּ וְנִתְּתָהּ
אֶת־רִבְחָהּ לַעֲהָרָה מִלֵּס וְאֶת־
בְּנֵי עַמּוּז לַמֶּלֶךְ בְּצֶאֱזָר וְיִרְעֶתָם
מִי אֲנִי יְהוָה

כִּי כֹה אָמַר אֲדָמָה וְיְהוָה יַעֲזֹר
מִחֲאֲדָר וְיִזְכֶּקְעָהּ בְּכָהֶל
וְתִשָּׁמַח בְּכָל־שָׁאֲטָה בְּנִפְשָׁהּ
אֶל־אֲדָמָה וְיִשְׂרָאֵל לִכְוֹתָהּ
נִטְוִיתִי אֶת־נִי עֲלֶיהָ וְנִתְּתִיהָ
לְבָג לַעֲוִים וְיִכְרַתְהָ מִדֶּם
הָעַמִּים וְהָאֲבִדְתִּיהָ מִדֶּם
הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁמִּירָהּ וְיִדְרֶתָהּ
כִּי אֲנִי יְהוָה

כֹּה אָמַר אֲדָמָה וְיְהוָה יַעֲזֹר אֲמַר
מוֹאָב שִׁעֹר הֵנָּה כְּכֹל־
הַחוֹס בֵּית יְהוָה לִכְוֹתָהּ חֲנֹנִי
פָתַח אֶת־כַּתְּףָהּ מִי־אֶבֶן עֲמֻס
מִעֵרֹם מִקְצֵה עֲבֹר אֶרֶץ
בֵּית חִשְׁמוֹת בֵּעַל מַעֲזֹן
וְקִרְיָתֶמָּה לְבִנְיָקָן עַל־
בְּנֵי עַמּוּז וְנִתְּתִיהָ לְמִרְשָׁה
לְמַעַן לֹא־תִזְכַּר בְּנֵי עַמּוּז
בְּעֵינֵם וּבְמִצְרָאֵם אֲעִשֶׂה כִּי
שִׁפְטִים וְיִדְרֹעוּ מִי אֲנִי יְהוָה

כֹּה אָמַר אֲדָמָה וְיְהוָה יַעֲזֹר
עֲשׂוֹת אֲדָמָה בְּנֵקֶם נֶקֶם לְבֵית
יְהוָה וְאֲשֶׁר־אֲשִׁים וְנִקְמִי

כֹּה־לִכְוֹתָהּ אָמַר אֲדָמָה
וְיְהוָה וְנִטְרָהּ יְהוָה עַל־אֲדָמָה
וְיִכְרַתְהָ מִמַּעַד אֲדָמָה וְיִכְרַתְהָ
וְנִתְּתִיהָ חֲרִבָה מִחוּצוֹן כִּי
וְיִדְרֶתָהּ בְּחֲרִב וּפְלִי וְנִתְּתִיהָ
אֶת־נִקְמָתִי בְּאֲדָמָה בְּחִי
עַמּוּזִי שֶׁאֵל וְעִשׂוֹ בְּאֲדָמָה
בְּאֲפִי וְכַחֲמִתִּי וְיִדְרֶתָהּ אֶת־
נִקְמָתִי נָאִם אֲדָמָה וְיְהוָה
כֹּה אָמַר אֲדָמָה וְיְהוָה יַעֲזֹר
עֲשׂוֹת פְּלִשְׁתִּים בְּנִקְמָה
וְנִקְמִי נֶקֶם בְּשָׁאֲטָה בְּנִפְשָׁהּ
לְמִשְׁחִית אִיבֹתָ עַל־סָלִי
כֹּה אָמַר אֲדָמָה וְיְהוָה חֲנֹנִי
נִטְרָהּ וְיִדְרֶתָהּ עַל־פְּלִשְׁתִּים כִּי
וְיִכְרַתְהָ אֶת־כַּתְּפִתִּים וְיִכְרַתְהָ
אֶת־שָׁאֲרֵי חֲחוֹף חֲחוֹס וְעֲשִׂיתִי
בְּסִנְקִימוֹת גִּלּוֹת פְּתִיכֹת
חֲמָה וְיִדְרֶתָהּ עִיבֵי אֲנִי יְהוָה
בְּתִתִּי אֶת־נִקְמָתִי בָּהֶם

וְיְהוָה בְּעֲשִׂיתִי עֲשִׂרָה שָׁנָה
בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הֵנָּה דְּבָרֵי יְהוָה
אֶל־לֵאמֹר בְּיָדֶם וְיַעֲזֹר
אֲשֶׁר־אֲמַרָה עַד עַל־יְהוָה שְׁלֹם
הָאֲחֻנְיָהּ הַלְלוֹתָהּ חֲמֻס
נִסְכָּה אֶל־אֲמִלָּה חֲחֻרָה
לְכֹכָה אֲמַר אֲדָמָה וְיְהוָה

חֲנֹנִי עֲלֶיהָ עַד וְיִתְּתִיהָ עֲלֶיהָ
גִּימָם רַבִּים כֹּה־עֲלֹת הָיִם לְגִלְיָה
וְשָׁחַתוּ חֲמֻסֹת עַד וְיִכְרַתְהָ
מִגְדָּלָה וְיִסְחִיתוּ עֲפָרָהּ כִּי
מִמַּעַד וְנִתְּתִיהָ אֶת־הָאֲחֻנְיָהּ
סָלֵעַ מִשְׁטַח חֲרָמִים תִּתְּתִיהָ
בְּתוֹךְ הָיִם כִּי אֲנִי דְּבָרִי נָאִם
אֲדָמָה וְיְהוָה וְיִתְּתִיהָ לְכֹכָה
לַעֲוִים וְכִנְיֹתָהּ אֲשֶׁר־בְּשָׂרָהּ
בְּחֲרִב תִּתְּתִיהָ וְיִדְרֶתָהּ כִּי
אֲנִי יְהוָה
כִּי כֹה אָמַר אֲדָמָה וְיְהוָה חֲנֹנִי
מִבְּיֹא אֶרֶץ עֲבֹדָהּ אֶרֶץ
מִלֶּךְ בְּכָל־מַעֲזֹן מִלֶּךְ כִּי
מִלֶּכִּים בְּקֹסֶם וּבְכִרְבָּב כִּי
וּבְפִרְשִׁים וּבְקַחֲלֵי וְעַסְרָב
בְּנִיתָהּ בְּשָׂרָה בְּחֲרִב וְיִכְרַתְהָ
וְנִתְּתִיהָ עֲלֶיהָ דִּיק וְשָׁפָה עֲלֶיהָ
סָלֵלָהּ וְיִכְרַתְהָ עֲלֶיהָ צֶעַד
וּמִחִי קְבִילוֹתָהּ בְּחֻמוֹתֶיהָ
וּמִגְדָּלָהּ וְיִתְּתִיהָ בְּחֲרִיבֹתֶיהָ
מִשְׁפַּעֲתֵי סוּסִים וּבְקֶסֶר אֲבָקִים
מִקּוֹל פִּרְשֵׁי וְיִכְרַתְהָ וְיִכְרַתְהָ
תִּדְרֶתָהּ חֲמֻסֹתָהּ בְּכָא
בְּשִׁעְרָהּ בְּמִבְּוֹאוֹ עַד
מִבְּקָעָהּ בְּמִקְצֵה סוּסִים
וְיִכְרַתְהָ אֶת־כָּל־חֻצוֹתֶיהָ עַמּוּז
בְּחֲרִב וְיִכְרַתְהָ וְיִכְרַתְהָ אֶת־

כִּי כֹה אָמַר אֲדָמָה וְיְהוָה יַעֲזֹר אֲנִי עֲלֵיהָ עֲלֵיהָ עֲלֵיהָ עֲלֵיהָ
בְּיָדֶם אֶת־חֲמֻסֹתָהּ חֲרִב מִלֶּךְ בְּכָל־מַעֲזֹן מִלֶּךְ כִּי

לארץ תהיך ושללך חולד
 ובהרבתך ובהסחחמותך
 ובמחמתך ותעוואבנה
 ועצור עפרך בתוך מסושימי
 השפתי מחז שורד וקול
 בערדך לאישמע ערעתך
 לצחוסל עמשטח חרמים
 תהיה לאתנה עורפא
 יהיה דברתי נאס ארץ יהיה
 כדאמר ארץ יהיה
 לצורח לאמקול מפלתך
 באנק חלל בחרג חרבתך
 ורעשו האתם ותרד מעל
 כסאותם כלנשיא חים
 וחסור אתם עליהם ואת
 בעיר קמתם ופשו חרות
 ילבוש ע הארץ ישובו וחרד
 דגעו ושמעו ערדו ונשא
 עלך קיעו ואמרו לך ארץ
 אברת שבת מומים ער
 חוללה אשר חיתה חוקה
 בים היא אי שביה אשר נתנו
 חתיתם לבלו שביה עתה
 וחרדו תאיו וס מפלתך
 ונבחרו האתם אשר בים
 מצאתך
 אמר ארץ יהיה בתתי אתך
 ער נחבית בעים אשר לא

ט שבו פה עלות עלך את
תחום וכסוף חמים חרבים
והזכר תך את זרדו בור
אל עם עלם והו שבתך
ארץ תחתיות כחרבות
מעלם את זרדו בור
למען לא תשבי ונתתי
עובב ארץ חיים בלחות
אתך ואנך ותבק שוולא
תמצאו עוד לעלם נאם
ארע יחזק
והו יבר יחזק אל לאמר
ואתה בוארם שא על צר
קונו ואמת לצר חשבת
על מבו אתם רכלתה עמים
אל אים רבים
כח אמר ארע יחזק
צור את אמת אנך בלית
יפן בלבים ובלוך בנך
כלך ופוך ברו שים משמך
בנך את כל לחתים ארו
מלכנו לזכור לעשות תרו
עלך אלים מבו עשו
משוטף קרשך עשושו
בת אשום מאמ בתים
ששבר קמה ממ צרוס
חנה מפרשך לחיות לך
לנס תכלת וארצמן מאמ

אֲלֹהֵי הַיָּם מִכְסָּר יִשְׁכֵּן
עִירוֹ וְאֶרְצוֹ הִיוּ שְׁטוּט לָךְ
חֲכָמֶיךָ עֲזָרוּךָ כִּי חֲמָה
חִלְּלֶךָ וְקָנְעוּ גְבוּלֵי חֲבֵלֵי חַיִּי
כִּי מִחוּץ קוֹפְרֶךָ כָּל אֲמֹת
הַיָּם וּמִלְחֵימָה הָיוּ כִּי לַעֲבֹד
מִעֲבָדְךָ פָּרְסוּ לִי וּפָטוּ חַיִּי
בְּחִילֶךָ אֲנִשׁוּ מִלְחָמָתְךָ מִן
וּבֹכַע תִּלְוִי בְךָ חֲמָה נָתַתָּ לִי
הַדָּרָה בְּנֵי אֶרֶץ וְחִילֶךָ עַל
חֲמוּתֶיךָ סָבִיב וּמָדוּם לִי
בְּמַעַד לִיתְּתֶיךָ חַיִּי שְׁלֵטִי אִם
תֵּלֵךְ עַל חֲמוּתֶיךָ סָבִיב חֲמָה
כִּלְיוֹנֶיךָ תִּרְשֵׁי שִׁחְתֶּיךָ
מִרְבַּב כִּלְחוֹן בְּכֶסֶף בְּרוֹד
בְּדִיל וְעֹפְרֵת נָתַתָּ שְׁבוּנֶיךָ
יָחַתְבִּל וּמִשַׁךְ חֲמָה רִכְלֶיךָ
בְּנַפֶּשׁ אֲדָס וּבְלִי נִחֲשֵׁת לִי
נָתַתָּ מִעֲבָדְךָ מִפֶּת תִּתְּנֶנִּי
סִדְסִים וּפְרָשִׁים וּפְרָדִים נָתַתָּ
שְׁבוּנֶיךָ בְּנֵי דָדוֹ רִכְלֶיךָ
אִם סָרְבִים סִחְרֵת נִבְרָה
קָדְוֹת שֶׁאֵין וְהִבְנִים חֵשֶׁב
אֲשֶׁכְּךָ אֲדָם סִחְרֵתֶיךָ מִבֶּן
מֵעֶשֶׂר בְּנֶפֶךְ אֲדָמָן לִי
וְדָקְמָה וּבִיץ וְאֲמֵת וְכֶהֱפֵר
נָתַתָּ בְּעֹבוּרֶיךָ וְהָיָה אֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל חֲמָה רִכְלֶיךָ פָּחַטוּ

ישראל חתן ישיבו וצביונים ולא ישובו
ישראלים בשלום • וחד יושבו •

חומותיך יי מל משבעת כוסיו ושללו חילך
צע ארוד וחילך שנים ברו

בעצבונתך ב' אדם סחידותך ודל ויוז *

בנימין בן יוסף וישראל
עשרה שנים

למחבר

שנד

ישראליות ה' וליקח חמנות ונחלסו ויצא
אש בעיניו בתוריה יסיריה כל *

25

724

בְּרֵאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַהוּא
וַיְבָרֶךְהוּא אֶל לֵאמֹר בְּרֹךְ
אֲדָם נְבוֹכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ
בָּבֶל הַעֲבִיר אֶתְחִילוּ עֲבֹדָה
לוֹלֵה אֶל עֶרְכָּל רָאשׁ
מִקְרָחוֹ וּבִלְבַתָּהּ מְרוּסָה
וְשִׁכְרֵה לֵאחֲזִיה לְוֹלֵחִיו
מִצֵּר עַל הָעֲבֹדָה אֲשֶׁר
עֲבָד עָלֶיהָ
לְכֹכָה אִמֶּר אֲדָנִי
וַיְהִי הַיָּנֵק עָתָה לְנְבוֹכַדְרֶאֶצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל אֶת אֲרָם צַעֲקָם
וְנָשָׂא אֶת נִמְרוֹשׁ שֶׁלֹּלֵה
וְנְבוֹכַדְרֶאֶצַּר וַיְהִי הַיָּנֵק שִׁכְרֵה
לְחִילוֹ וְפַעֲלָתוֹ אֲשֶׁר עֲבָד
בְּהִנְתָּתוֹ לוֹ אֶת אֲרָם
מִצַּעֲקָם אֲשֶׁר עָשׂוֹר נָאֵם
אֲדָנִי וַיְהִי בֵּינָם חֲדָוָה
אֶצְמִיחַ קֶרֶן לְבֵית יִשְׂרָאֵל
וְלֶךְ אֶתּוֹפֶת חוֹפֶת בְּתוֹכָם
וְהָרָעוּבָאֵם וַיְהִי

בְּמִצְוֹתָיִךָ חֲלָלָהּ
בְּכִישׁ בִּגְדֵי חֲלָל בְּמִצְוֹת
וְלִקְחָהּ מִנֶּחֱסֶה וְנִדְרָקוֹ
וְסוֹתֶיהָ בִּישׁ וּפִט וְדוֹד
כָּל הָעֵרֶב וּכְבֹּדֵה אֶרֶץ
חֲבֵרִית אֶתֶם בַּחֲרֵב יִפְלֶה
כֹּה אָמַר יְהוָה וְנִפְלֹס מִכִּי
מִצְרַיִם וְנִדְרָגְאוּ אֶת
מִמְגִּל סוֹנֶה בַּחֲרֵב יִפְלֶה
כֹּה נֹאֵם אֶרֶץ יְהוּדָה וְנִשְׁמוּ
בְּתוֹךְ אֲכִצְיֹת נִשְׁמֹת וְעֵינֵי
בְּתוֹךְ עֵרֹס נִחְרְבוֹת תִּחְיֶינָה
יִדְּעוּ בִּישׁ יְהוּדָה בְּתֶתֶךָ
אִשׁ בְּמִצְרַיִם וְנִשְׁבְּרוּ כָל
עֲקֻיֹת בְּנוֹס תִּחְיֶינָה וְנִצְאוּ
מִלְּאֲכָסִים מִלִּפְנֵי בָצִים
לִחְרִירָה אֶתֶּכֶשׁ בְּטֹחַ
וְהִיתָה חֲלָלָהּ בְּתֹם בְּנוֹס
מִצְרַיִם כִּי יִהְיֶה בָּאֵף
כֹּה אָמַר אֶרֶץ יְהוּדָה
וְהִשְׁבֵּיתִי אֶת־הַמָּוֶן מִצְרַיִם
בֵּית נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ־הַבָּבֶל
הָיָאוּ עִמָּו אֶתֹו עֲרִיצוּתוֹ
מִי־בְּאִים לִשְׁחַתֹו אֶרֶץ
וְהָיוּ קוֹרְבָנוֹתָם עַל־מִצְוֹתָם
וְנִלְאוּ אֶת־חֲרָץ חֲלָלָהּ
וְנִתְּנוּ וְיֹאדִים חֲרִיבָה וְכִרְחֵק

שנה

יחזקאל כט, — ל יב

לכן כה אמר אדני ייחוד כט נאכת המנחם ושלמה הליכס דברכם סערוז כסונויכנר חנפן אלתי הזכרכם לסוים
נוך חדמים חדמים ודנה כחלים כהעלוג ללב חרב ושכר וזועליו נכחתי ביה בלא נשאתי וזחמתי וסד עבדי וסבי

על כן נבחרה בסעפתי פאורתי כל יושבי
פראתני וזחמתי וזחמתי וזחמתי וזחמתי

אתה ארץ ארץ יעסות שמתי
ארץ וכל ארץ ביד ידיו ארץ
יתנה דברתי

כדאמר ארץ יחיה
והאכרתי וכל יסוד שבת
אל ילם מנח ונשיא די
מארץ מצרים לא יחיה
עוד ועתה יראה בארץ
מצרים וזה שמתי את די
פתיוס ונתתי אש בצעו די
ועשיתי שפטים בנא די
ושפתי חמתי על סוס מעי
מצרים וזה כרתי אתה מח
נא ונתתי אש במצרים חול
תחיל סיו ונא תחיה די
לחבק עונק ערי יומס
בחור ונא ופכסת בחרב
ופל וזה כרתי בשבי תלכנה
ובתחפנחם חשך חלום
בשברישם את מטות
מצרים ונא שפת פה גאון
ענה היא ענן יבסנה די
ובנתייה בשבי תלכנה
ועשיתי שפטים במצרים
וזה כרתי יחיה

וזה באחת עשרה שנה
בדאשון בשבעה לחודש

זה דבר יהודה אל לארץ
בזאדם אתה ונע פרע
מלך מצרים שבת וזה
לא חכשה לתרפאות
לשום חתול לחכשה די
לחוקק לתפש בחרב
לכוכה אמר ארץ

יהודה חננ אל פרעה מלך
מצרים ושרתי אתה עתה
אתה חוקק ואתה שבת
והפלת אתה חרב מצרי
והפעותי את מצרים בעים
חריתם בארץ וזה חוקק
אתה עתה מלך בכל ונתתי
את חרבי מצרי ושרתי
אתה עתה פרעה ונא
נאקות חלל לפנו וזה חוקק
אתה עתה מלך בכל
וזה עתה פרעה תפלנה
וזה עתה ארץ יהודה בתת
חרב ובס מלך בכל ונא
אתה ארץ ארץ מצרים
והפעותי את מצרים בעים
חריתו אתה ונא
וזה עתה ארץ

וזה באחת עשרה שנה
בדאשון בשבעה לחודש

זה דבר יהודה אל לארץ
בזאדם אמר ארץ
מלך מצרים ושרתי אתה
אל ילם מנח ונשיא די
מארץ מצרים לא יחיה
עוד ועתה יראה בארץ
מצרים וזה שמתי את די
פתיוס ונתתי אש בצעו די
ועשיתי שפטים בנא די
ושפתי חמתי על סוס מעי
מצרים וזה כרתי אתה מח
נא ונתתי אש במצרים חול
תחיל סיו ונא תחיה די
לחבק עונק ערי יומס
בחור ונא ופכסת בחרב
ופל וזה כרתי בשבי תלכנה
ובתחפנחם חשך חלום
בשברישם את מטות
מצרים ונא שפת פה גאון
ענה היא ענן יבסנה די
ובנתייה בשבי תלכנה
ועשיתי שפטים במצרים
וזה כרתי יחיה

בארץ וזחמתי וזחמתי וזחמתי וזחמתי
יפס קיעון

יפס וזחמתי וזחמתי וזחמתי וזחמתי
זחמתי וזחמתי וזחמתי וזחמתי

זחמתי וזחמתי וזחמתי וזחמתי
זחמתי וזחמתי וזחמתי וזחמתי

אשר בני האלהים
לבו כח אמר ארץ ויהוה יש
אשר נבחת בקומה ותנו
עמדתו אל כח עבותם ורס
לבו כח נבחתו ואתנו ביה
אל גמס עשו ועשה לו
גרשע גרשתו וברתו
זרם ערצו גמס וטששו
אלהיהם ובכל אבות נפח
דל ותו ויתשברנה פראתו
ככל אפסן הארץ וירדו
מצח כל עמי הארץ כי
וטששו על מפתח ושבנו
כל עמי השמים ואל פראתו
היו כל חית השדה ללע
אשר לא נבחו בקומתם
כל עמי מוסר לאיתנו את
עמדתם אל כח עבותם ורס
ועמדתו אלהים בגמס כל
שתי מוסר כלם נתנו
למות אל ארץ תחתית פתח
בני אדם אל יורדו בור

כח אמר ארץ ויהוה בום
רדתו שאול לח האבלתו
בסתי עלו את תחום ואמע
נחיתתם ויכלאו מוסר רבים
ואקדור עלו לבנו וכל עמי

השרה עלו על פה מקול
מפלתו הרעשתי גוים
בדורתי את שאול את
יורדו בור ונחמו בארץ
תחתית כל עמי עבו מבח
וטוב לבנו כל שתי מוסר
גמס את יורדו שאול את
חלל הרב חרע ויטבו
בעל בתו גוים אל מי
דמית פכה ככוד ובגדל
בעמי עמי ויחיד את
עמי עלו אל ארץ תחתית
בתו ער לוס תשכב את
חלל הרב הוא פראת
ובלח מונח נאם ארץ ויהוה

ויהי בשתי עשרה שנה
בשני עשר חדש באחר
לחדש היה רב ויהוה אל
לאמר בואדם שאקדור
על פראת מלך מצרים
ואמרת אליו כפור גוים
נרמיתו ואתה פתעם בימים
ותגמל בנחיתתו ויתדלח
מים בלגלך ותדפס נחיתתם
כח אמר ארץ ויהוה
ופרשתי עלך אתר שתי
בקחל עמי רבים ויחיד

בחרמית שותף בארץ
על פה השרה אטולד
והשפתי עלך כל עמי
השמים ויחיד שבעתי מפר
חית פלח ארץ ויעתתי את
בשרך על חוררים ומלאתי
הנאצות רמות ויחיד שתי
ארץ צפתה מדמה אל
החורים ואפקוס ומלאתי
ממך וכסותי בבכות שמים
והקדדתי את ככביהם
שמי שבעתי אכסו ויחיד
לא נאד אורו כל מאמי
אור בשמים אקדורם
עלך ויעתתי חשך על
ארץ נאם ארץ ויהוה
ויהי בשתי לב עמים רבים
בדמיא שברך בעמים על
ארצות אשר לא ידעתם
והשפתי עלך עמים
רבים ומלכיהם ויחיד שתי
עלך שער בעופפי חרבי
על פניהם ויחידו לרגעם
איש לנפשו ביום מפלתך

כח אמר ארץ ויהוה חרב
מלך כל תבואת פחרכות
גבורים אפיל תמונה ערמי

ותנו ג' כי חתן למדת אמת ויחיד קדמותו ויחיד
דכתיב חכמים יחיד ג' ויחיד אשור חתן יחיד שפעת
אשר ויחיד *

והטמותי ב' מל את מקדשם ויחיד ויחיד
עליהם ויחיד ב' ויחיד חסד בלגלך אל מי ויחיד *

וישעו ב' ומלכיהם ויחיד ויחיד ב' ויחיד
ביתו ויחיד ב' ויחיד *

לפיכך מן נסב ו' מחד ועיוול אחוז ומקדיהם דמריה וקרבנו דעשו וכו' את יחוינו וחלוא עמך ובלע בחד ובאמרו לישע ודבר אליהם ונינה דאחוז
והחילו שירות וארור נכל ואדם צדיק קדמיה וידו שמים וימי קלו ונינה וכו' את בודאך ודבר כתבא * וישאר קריית חלה *

לצפורה אה אתה חרב באה
על הארץ ותקע בשופר
והחיר את העם וישמעו
חשמע את קול השופר
ולא מתו רותבוא חרב
ותקח חורדמו בראשו וחת
את קול השופר שמעולא
עורדמו בראשו וחת
עורדמו בראשו וחת
מחר נפשו מלסוד צפח
במרא אה אתה חרב באה
ולאתקע בשופר ודעס
לא עתה רותבוא חרב ותקח
מחסנפשו ודא בשענו מלקח
ודמו מחר צפח אדרש

ואתה בוא אדם עפח נתת
לבית ישראל ושמע ממנו
דבר ודחורת אתם ממנו
באמרי לישע רשע מות
תמות ולא דברת לחיוד
רשע מדרכו הוא רשע
בענו ומות ודמו מחר
אבקשו אתה מיד ודחורת
רשע מדרכו לשוב ממנו
ולא שב מדרכו הוא בענו
מות ואתה נפשו חצלת

ואתה בוא אדם אמר אל בית

ישראל בוא מרתם לאמר
כופש עינו וחטאתנו עלנו
וכס אנחנו נמקום ואין
נחיה אמר אליו חס חואמי
נאס אדני ודחור אס אפן
במות חרשע בראס בשע
רשע מדרכו וחת שובו
שובו מדרככם חרעס
ולמה תמותו בות ישראל

ואתה בוא אדם אמר אל
בני עמך צדקת חצרוק
לא תעלנו ביום פשע
ורשעת חרשעל איפשל
בה יום שובו מרשע
וצדק לא יכל לחיות
ביום חטאתו באמרי
לצדק חצרוק ודחור
בטח על צדקתו ועשה
עול כל צדקתו לא תענה
ובעולו אשר עשה בו
ימות ובאמרי לרשע
מות תמותו שב מחטאתו
ועשה משפט וצדקת
חל ושוב חל
שקט בן קות חסות חל
לבית עשות על חיו וחת
לאימות בל חטאתו אשר

חטאל אתו ברתה לום שפט
ועדקה עשה חיו וחת
ואמר בני עמך לא יתכן
דרך אדני ודחור חרבס לא
יתכן בשוב צדק מצדקתו
ועשה על ומת בזהם ופשו
רשע מרשעתו ועשה
משפטו צדקה עליו חס חוא
והחיר ואתם לא יתכן
דרך אדני איש כדרכיו
אשפוט אתכם בבית ישראל

והיבשתי עשרה שנה
בעשרי בחמשך לחוש
לגיתנו בארץ הפלרט
מיושלים לאמר חבתה
חצרו ודחור חיתתה
בערב לפני בוא הפלרט
ותפתח אתפי ערבוא אלו
בבקר ותפתח פיו לאנאית
עוד

והי דבר ודחור אל לאמר
בוא אדם ישיב חחרבות
חאלה על ארצות ישראל
אמרים לאמר אחד חיה
אברהם ויירש אתה ארץ
ואנחט רבים לענתה הארץ
למורשה לכו אמר

והחיר * מדבר שרף אמר אל בני עמך חטא עמך לחד רשע ודחור בחשך אור יכין וצדק ילבש בפסע איש חסד *
בעבור סוד כל חסד * צדקתו * וכו' שדקתו וישוב עזרו וכו' יחזיק באמרו *

חטאתו ב' חס * וחשע כי יטוב כל חטאתו
חטא פסוק *

והביאותים אל ארמתסו עתים
אלהי ישראל באפיקוסובל
משכן הארץ במרעה טוב
ארעה אהם ובחור מרס דא
ישראל ויהיה נחם שם תלפעה
בנה פוטו במרעה שמות רעה
אלהי ישראל אה ארעה
צאנו ואנו ארבינס נאם ארנו
יהיה אתה אכרת אבק שואת
חנרת אש וכל שפרת אהבש
ואת חורלה אחזק ואת
חשמנה ואת חחוקה אשמר
ארעה במשפט ואתנה
צאנו כה אמר ארנו יהיה
חנני משפט מרשח לשח
לא ללסול עתה יוסח מעט
מפס המרעה חטוב תרעה
והתמרע כסתר מסו פרגלנס
ומשקע מים תשמו ואת
הנותרס פרגלנס תרפשו
וצאנו מרמס רגלנס תרענה
ומרפש רגלנס תשתנה
לכח אה אמר ארנו יהיה
אלהים חנני אנו וישפטנו
ביושח ברהוביו שח רוח
ועו בער ובכרת תחרפו
ובקרע כס תנחול כח חלות

עד אשר חפצותם אותנה
אל חחוצה יהושעתו
לצאנו ולא תחוננה עוד
לבוש פטתו מן שח לשח
והקמתי עליו חס רעה אחר
ורעה אתהו את עבדו חיד
הוא ארעה אתם והוא אהיה
לחן לה עת ואנו יהיה אחוה
לחם לאלהים ועבדו חיד
נשיא בתוכם אנו יהיה
הפרתו וברית לחם ברית
שלוס וחשבת חיד רעה
מזה ארנו שבו כמרבר
לבטח חושנו במעורסונת
אותם סכבות גבעתו
ברכה וחוררתו חגשם מעת
גשמי ברכה יהיוננו עץ
חשרה את פרו וזה ארץ
תתן יבולה ויהיו על ארמתס
לבטח ויהיו כראנו יהיה
בשכרו את מטות אלה
והצלתיס מר חעבדונס
בהסול אהלו עוד כו לגוס
וחתה ארץ לא תאכלס
ושכו לבטח ואנו מחורר
וחקמת להס מטע לשס
ולא חיו עוד אספר רעבי
בארץ וראשאו עוד

כל מתחננים ויהי ענינו
יהיה אלהים אתם וחמח
עמל פית ישראל נאם ארנו
יהיה ואתנו צאנו צאנו
מרעתי ארס אתם אנו
אלהיכם נאם ארנו יהיה
ויהי דבר יהיה אלהיך אה
בוארס שוספנת על חר
שער וחנבא עליו ואמרת
לו כה אמר ארנו יהיה חנני
אלהיך חרש ערונותיו ויהי
עליו ונתתו שמה
ומשמה ערור חרבה אשוס
ואתה שמה תהיה ויהיה
כראנו יהיה ויע חותת לה
איבת עולס ותגר אתבנו
ישראל על ירי חרב בעת
אידס בעת עון קולבונ
אנו נאם ארנו יהיה מרס
אעשורס ויהפך אסלא
דס שנאתורס ויהפך ונתת
אתה רשעיה לשמה
ושמה ויהפך ממעט
עברו שבמלאותי את
חרח חללנו גבעתך
וגאולך וכל אפיקור
חלל יחרב ופיהם שמה

וסביבות ב' וסביבות ב' חלחלס וגו'
אותם וסביבות ט

א' כ' שח ב' חלחלס וגו' ומרס חלחלס
מעט ח' פ' וסביבות ט

ואמרת א' ח' חלחלס וגו' וסביבות חלחלס
מעט ח' פ' וסביבות ט

כל קדושה ופדו ורבו ביד מן חזי ורבו ופדו
והרביעי עליכם.

בְּקִנְיָתִי וּבְחֶמְלִי דִּבְרַתִּי וַיַּעַן
כָּל־מִתְּנֵי־נַשְׂאָתְךָ לְמִכְרָה
אֶמְרָאֲרִי וַיְהִי אִמְּךָ נִשְׂאָתִי
אֶתִּיר אֶסְלֵא חֲגֻוֹם אֲשֶׁר
לְכֶם מִסִּבְּכָהּ וַיְהִי כָּל־מִתְּנֵי
וַיִּשְׁאֲבוּ אֹתָם חֲרֹי־יִשְׂרָאֵל
עֲנֻבָם תִּתֵּן וּפְרִיכֶם דַּי
תִּשְׁאֲבוּ לַעֲמִי וְיִשְׂרָאֵל כִּי
קִרְבִּי לָבוֹא בִּי חֲנֻנִי אֵלֵיכֶם
וַיַּעַן אֵלֵיכֶם וַיַּעֲבֹדְתֶם
וַיִּזְרְעֶתֶם וַיְחַדְּרִיתִי עֲלֵיכֶם
אֲדַם בְּלִבִּיתִי וְיִשְׂרָאֵל כִּי־הוּא
וַיִּשְׁכְּחוּ עֲרֻסִים וַיַּחֲרִיבוּ
תַּבְּעֻנָּה וַיְחַדְּרִיתִי עֲלֵיכֶם
אֲדַם וּבְחֶמְלִי וּכְבוֹ וּפְרִי
וַיְחַשְׁבוּ אֶתְכֶם בְּקִדְמוֹתַי
וַיִּטְבְּלוּ מִרְאֲשֵׁיכֶם מִן־
יְדֵי־עֵתֶם כִּי־אֵנִי וַיְחַדְּדוּ לִמְלִי
עֲלֵיכֶם אֲדַם אֶת־עַמִּי כִּי
יִשְׂרָאֵל לִוְיִת־שׁוֹנֶה וַיַּחֲדִתִּי
לְהֵם לְנַחֲלָה וְלֹא־תוֹסֵף
עַד־לְשִׁבְסֵם
כִּי־אֶמְרָאֲרִי וַיְהִי
וַיַּעַן אֲמֵרִים לְכֶם אֲכִלְתֶּם
אֲדַם אֶתְּוֹמֵי־שִׁבְלֶת גִּזְרֵה
חַיִּיתִי לָבוֹא אֵלֵיכֶם לֹא־תֵאָבֵד
עַד־וְגִזְרֵה לֹא־תִכָּשֶׁל עַד
נֹאֵם אֲרִי וַיְחַדְּדוּ לְאֲשֻׁמִּיעַ

קדמו ב' בתר' לש' ואתם חדי ישראל כי
קדמו בתעור' 8

אֵלֶיךָ עֹד בְּלִמְתַּחֲוִים י
וְחִרְפַּת עַמִּים לֹא תִשְׁאָר עֹד
וְגִמְלָה לֹא תִכְשַׁל עֹד נָא
אֲדַע יְהוָה
וְהִידְבַּרְתִּי וְהוֹדוּ אֵל לֹא מֵר
בְּזֹאֲרֵם בֵּית יִשְׂרָאֵל רִשְׁמִים
עַל אֲדָמַתְסוּמָא וְאֹתָהּ
בְּרִכְּסָם וְכִלְיוֹתָם מִטְּמֵאִת
חֲנִיָּה חֲנִיָּה רִכְּסָם לִפְנֵי
וְאִשְׁפָּךְ חֲמַתִּי עֲלֵיכֶם עַל
חֲדָם אֲשֶׁר שָׁפְכוּ עַל הָאָרֶץ
וּבְגִלְיוֹתֵיכֶם טִמְאָה וְאִפְּיָן
אֵתְם בְּגִיִּם יְהוָה בְּאֶרְצוֹת
בְּרִכְּסָם וְכִלְיוֹתָם י
שִׁפְטִים וְיִבְוֹא אֶל הַגִּיִּם
אֲשֶׁר בְּאֵשׁ וְשֶׁם וְחִלְלוּ
אֶת שֵׁם קֹדֶשׁ בְּאֵמֶר לֹחֵם
עִמָּתוֹ וְהוֹדוּ אֱלֹהֵי אֲרָצוֹ וְעָאוּ
וְאִחְמֵל עַל שֵׁם קֹדֶשׁ אֲשֶׁר
חִלְלוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגִיִּם
אֲשֶׁר בְּאֵשׁ שִׁמְחָה
לְכֹו אֲמַר לְבֵית יִשְׂרָאֵל
כֹּה אָמַר אֲדַע יְהוָה לֹא
לִמְעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה בֵּית
יִשְׂרָאֵל כִּי אִם לְשֵׁם קֹדֶשׁ
אֲשֶׁר חִלְלוּ בְּגִיִּם אֲשֶׁר
בְּאֵתְם שִׁסְמוּ קִשְׁטֵי אֵת

שְׁמִי חֲנִיָּה לְחִמְלָה לְפָנִים
אֲשֶׁר חִלְלוּ בְּתוֹכְכֶם וְהִלְכִּי
הַגִּיִּם בְּיָמֵי יְהוָה נָא
אֲדַע יְהוָה בְּחֻקֵּי שֵׁם בְּכֶם
לְעֵת הַסּוּף וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם
מִן הַחַיִּים וְכִבְּעִי אֶתְכֶם
מִכָּל הָאֲרָצוֹת וְהִבְאֵתִי
אֶתְכֶם אֶל אֶרֶץ מִתְכֶּם י
וּרְקִיתִי עֲלֵיכֶם מִסִּטְחוֹרִים
וְטֹחַתְכֶם מִכָּל טִמְאָתוֹתֵיכֶם
וּמִכָּל גִּילְיוֹתֵיכֶם אֲטַהֵר י
אֶתְכֶם וְעֵתִי לְכֶם לֵב
חֲדָשׁ וְהוֹדוּ חֲדָשָׁה אֵת
בְּקִרְבְּכֶם וְהוֹדוּ אֵת לֵב
הָאֲבֹן מִבְּשִׁרְכֶם וְעֵתִי
לְכֶם לֵב בְּשִׁיר וְאֵת רִחוֹ
אֵת בְּקִרְבְּכֶם וְעֵשִׂיתִי אֵת
אֲשֶׁר בְּחֻקֵּי תִכְנוּמֵי שִׁפְטֵי
תִשְׁמְרוּ וְעֵשִׂיתֶם וְיִשְׁבַּתְתֶּם
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר עֵתִי לֹא בְּתוֹכְכֶם
וְהִיִּתְם לִי לְעַם וְאֶנְכִּי
אֶהְיֶה לְכֶם לֹא לְהִיִּם י
וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל
טִמְאָתוֹתֵיכֶם וְקִרְאֵתִי אֶל
חֲדָגוֹ וְהִרְבֵּיתִי אֵת וְלֹא
אֵת עֲלֵיכֶם רַעַב וְחִרְפָּתִי
אֶתְפָּרֵחַ וְתַעֲבֹבֶת י
חֲשֵׁדָה לִמְעַוְאוֹת אֲשֶׁר לֹא

תִּקְחוּ עֹד חִרְפַּת רַעַב
בְּגִיִּם וְחִרְפַּת אֶתְדִרְכֵּיכֶם
חֲרִיעָה וּמַעַל לְכֶם אֲשֶׁר
לֹא טוֹבִים וְתִקְטְטוּ בְּפָנֵיכֶם
עַל עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְעַל תּוֹעֲבוֹתֵיכֶם
לֹא לִמְעַנְכֶם אֲנִי עֹשֶׂה
נָא אֲדַע יְהוָה וְהִלְכִּי
לְכֶם בְּיָשׁוּב וְחִלְלוּ י
מִדִּרְכֵּיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל
כֹּה אָמַר אֲדַע יְהוָה
בְּיוֹסִטְחוֹרֵי אֶתְכֶם מִכָּל
עֲוֹנוֹתֵיכֶם וְהוֹשַׁעְתִּי אֵת
חֲרִיעָה וְעַבְדֵי חִרְבֹתֵי
וְהָאָרֶץ חֲנִיָּה מִעַבְדֵי
תַּחַת אֲשֶׁר חֲנִיָּה שִׁמְחָה
לְעַמִּי כִּי עֹבְדֵי אֲמַר
הָאָרֶץ חֲנִיָּה חֲנִיָּה מִחֲנִיָּה
כִּי עֹבְדֵי חֲרִיעָה חֲרִיעָה
וְחֲנִיָּה מִחֲנִיָּה חֲרִיעָה י
בְּעִזְרוֹתֵי שְׁכָמוֹתֵי עֲוֹנוֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר יִשְׁאָרוּ סִבְבוֹתֵיכֶם
כִּי אֲנִי יְהוָה בְּנִיתִי הַעֲדָרְסוֹת
נִטְעַתִּי חֲנִיָּה אֲנִי יְהוָה
הִבְרִיתִי וְעֵשִׂיתִי
כֹּה אָמַר אֲדַע יְהוָה
עֹד וְאֵת אֲדַע יְהוָה לְבֵית
יִשְׂרָאֵל לְעֹשׂוֹת לְחַסִּי
אֲרַבֵּחַ אֶתְם בְּעָאוּ אֲדַע

טוֹחוֹרִים ב' וְהוֹשַׁעְתִּי עֲלֵיכֶם כִּי וְטוֹחוֹרִי
וְטוֹחוֹרִי וְטוֹחוֹרִי וְטוֹחוֹרִי

שִׁמְחָה ד' סוּף פֶּסֶם בְּסִיף וְסִימְנָחוֹן אֲזָבִין וְאִחְמֵל
בְּעֵשִׂיתִי וְחַיִּים וְחַיִּים וְחַיִּים

כצא קדשים כצאן ויהשלם
במזעריהם כחלונות הערים
החובות מלאות צאן אדם
ומדעו מיאני יחודה :

חונתה על ידי יחודה ויצא
כח חלון חונתה בתוך
הבקעה ויהא מלאה עצמות
והעבדתי עליו סכב
סכב חונת רפית מאל על
פמ חבקעה וחנה וישות
מא יחודה אלא כד אדם
החונת העצמות האלה
ואמר ארע יחודה אתה
ידעת ויאמר אלה חנבא
על העצמות האלה ויאמר
אלוהם העצמות חבשות
שמ עידי יחודה פד אמר
ארע יחודה לעצמות האלה
חנה אלא מביא בכם רוח
וחיותם ותתמי עליכם עדים
והעלתי עליכם פשר וקדמתי
עליכם ערונותי בכם רוח
וחיותם וידעתם כי אמי יחודה
ונבאתי כאשר צויתי ויחודה
קול סנבא וחסד רעש
ותקדכו עצמות עצם אל
עצמותי איתי ויחודה עליהם

גלם וישר עלה ויקרס
עליוהם עור מלמעלה ורוח
אח בדם ויאמר אלה כי
חנבא אל חונת חנבא כד
אדם ואמר אל חונת
כד אמר ארע יחודה
מארע רוחות בא חונת
ופחונת רוחות האלה ויחודה
והנבאתי כאשר צויתי ויחודה
בדם חונת ויחודה עמדי
על גליוהם חל גדול מא
מאר ויאמר אלה כד אדם
העצמות האלה כל בית
ישראל חמה חנה אמרו
וכשו עצמותנו ויאבדנו
תקותנו נגורנו לנו לכו
חנבא ואמר אל חונת כד
אמר ארע יחודה חנה אלא
פתח את קברותיכם כי
והעלתי אתכם מקברותיכם
עמי ויחודה אתכם אל
אדמת ישראל וידעתם
כי אמי יחודה כפתח את
קברותיכם ופחונת אתכם
מקברותיכם עמי ויחודה
רוחי בכם וחיותם ויחודה
אתכם ערונותיכם וידעתם
כי אמי יחודה חבשותי ויחודה

נאס יחודה
וחי ויחודה אלה לאמר
ואתה כד אדם קח לך עץ
אחר וכתב עליו לחונת
ולבני ישראל חבנות ויחודה
עץ אחד וכתב עליו לחונת
עץ אפרים וכל פת ישראל
חבנות וקרב אתם אחד אל
אחד לך עץ אחד ויחודה
לאחרים ביד ויחודה
יאמר אלה כד פנ עמדי
לאמר חלונותי לטמא
אלה לך דבר אלוהם כד
אמר ארע יחודה חנה אלא
לח את עץ חונת אשר
בד אפרים ושבט ישראל
חבנות ויחודה אתם עליו
את עץ יחודה ועשותם
לעץ אחד ויחודה אחד ביד
וחי ויחודה אשר תכתב
עליהם ביד לענייהם
וידבר אלוהם כד אמר
ארע יחודה חנה אלא לח
את בני ישראל מבי
חונת אשר חלונות שם
וקבצתי אתם מסביבי
וידברתי אתם אל אדמתם
ועשיתי אתם לגוי אחד

אל עמו ב' ויחודה עצמות עצם
וא יחודה ויחודה :

חביון ד' חל חביון יחודה ויחודה
ויחודה ב' חל חביון :

וכאמר ב' ראש פסל וכאמר יחודה
וכאמר יחודה :

בארץ פתרון ישראל ומלך
אחר ויהיה לכלם למלך ולא
יהיה עוד לשם גויסול אחיו
עוד לשם ממלכות עזר ולא
וטמאו עוד פגל דהם
ובשקן צידם וכל פשעיהם
וחושעיהם אתם מכל דא
מושבתיהם אשר חטאיהם
וטחיתיהם אותם ויהיה להם
ואל אחיהם להם לאלהים
ועבדי דוד מלך על יחוס ודוד
אחר ויהיה לכלם ובמשפט
ולכו וחקותיהם שמה ועשו
אותם וישבו על הארץ אשר
נתת לעבדי דוד עקב אשר
ישבו בה אבותיהם וישבו
על יד המה ובניהם ובני
בניהם שרעלם ודוד עבדי
נשיא להם לשלם וברית
להם בריית שלום בריית שלום
יהיה אותם ונתתם וחרבית
אותם ונתת את מקדש
מתכם לעולם ויהיה משפט
עליהם ויהיה להם לאלהים
וחפה ויהיה להם עתה עו
הגוים מי אגן ויהיה מקדש
את ישראל ביהות מקדש
בתכם לעולם

ויהי דבריהם אלי לאמר
בוא אדם שים פגל אלגוג
ארץ המגוג נשאר אשמי
משד ותכל ותנבא עליו
ואמרת כד אמר אדני ויהיה
תנו אלדגוג נשאר ראש
משד ותכל וישב בכת דונתיה
חחיס בלחיתיה וצאתיה אותה
ואת כל חיל דמקום ופרשום
לכיש מכיל כלם קהל
רב צנה ומופתו פשו חרבית
כלם פרס כישופוט אתם
כלם מגוג ובבגמר וכל
אגפיה בית תוגרמה ורבתי
צפון ואת כל אגפיה עמים
רבים אתה חזון וחקן לה אלה
וכל קהל חקן להם על דוד
והיות להם למשמר מימם
רבים תפקד באחיות השנים
תבא אל ארץ משובבת
מחרב מקצת מעמים רבים
על חריו ישראל אשר חן
לחרכה תמיד וחדא מעמם
הוצאה וישבו לבטח כלם
ועלית כשאח תבא בעני
לכסות הארץ תהיה אתה
וכל אגפיה ועמים רבים
איתך כד אמר

אדני ויהיה ודודי ביהות הוא
ועל דבריהם על לבבך שבת
מחשבת רעה ודאמרת אלה
על ארץ פרוות אבנא
השקטום וישבו לבטח
כלם וישבו בארץ חומה
וברחיהם לתום און להם
לשלל שלל וקבוצם
לחשיבתיהם על חרבית
עשבות ואל עם מאסר
מגוים עשה מקדש וקנו
ישבו על טבור הארץ שכל
ודדו וסחרו תרשו וכל
בפירותיהם ודאמרת להם שלל
שלל אתה באחיהם בוי
חקתיהם קהל לשאתם
וחבב לקחת מקדש
וקנו לשלל שלל גדול
לכוננבא כד אדם
ואמרת לגוג קדאמר אדני
יהיה דלוא ביהות הנהא
בשפת עמי ישראל לבטח
תדע וכתבת מקדש מודות
צפון אתה ועמים רבים
אתך רבוי וסוסים כלם
קהל גדול ותור רבוע על
על עמי ישראל בעני
לכסות הארץ באחיות השנים

על ארץ ג' וסמנחון מכוונת חלכותך פרוות ואגדות עדות בחוסך ידיו בגוים חזיו על ידיו ועמם לחמטור כמחשבות
וכל על ארץ מגוים ואוריתא דכונחון ט פרוות הפרוות ג' ואמרת אעלה פסאות תשוב יחושלם על כן
ויהיה דוד ג' אבדך ג' בענינך גמר ובאת על דוד

ג' פסוק בסוף וכל כל בני בבל וכל כמדי
ומד וכל אגפיה על דודי ישראל

והחזקת אותך על ארצו
למען ישתחוו לך אתו כ
פדך שידך לעשותם גוג
כח ארץ ארץ יהוה
האמת הוא אשר דברתי
במים קדמונים ביד עבדי
נביא ישראל העבאוס
במים חקם שמים להביא
אתך עליהם
וסתתם פנים ההוא בנים
כאמרו על ארמית ישראל
נאם ארץ יהוה בעלה חמת
באפיו ובקנאו אתו באש עבדתי
דברתי אס לא פנים חזוה
והחזקת שגור על ארמית
ישראל וידעו עשו מפני דג
חכם עוף השמים וחית
השדה וכל חרמש חרמש
על הארץ וכל הארץ
אשר על פני הארץ
ונחרסו חדרים ונפלו
חמדות וכל חומה לארץ
תפול וקראתי עליו לכל
חרו חרב נאם ארץ יהוה
חרב איש באחי תהיה
ותשפוטו אתו בדבר ובים
וגשם שוטף ואבני אלקים
אש וגפרית אמטור עליו

ועל אנפיו ועל עמס רבים
אשר אתו וחתגדלתו כי
והתקדשתי ונדר עתו לעני
גוס רבים ודר עכר אני
יהוה ואתה כד
אלה העבא עליו ואמרת
כח ארץ ארץ יהוה חנני
אלה גוג נשוא ראש משך
ותכל ושבתי ברוש שאתך
והעליתך מירכתי צפון
והכאתך על חרי ישראל
והכית קשתך מיד כ
שמאלך וחרבך מיד ימין
אפול על חרי ישראל
תפול אתה וכל אגפך
ועמים אשר אתך לעט
צפור כל בנה וחית השדה
נתתך לאכלה עד פמ
השדה תפול כי אני דברתי
נאם ארץ יהוה ושלחתי
אש במנוג ובשבי האים
לבטח ודר עכר אני יהוה
ואת שם קדשו אודיע
בתוך עמי ישראל ולא
אחל את שם קדשו עוד
ודעו הגוים כי אני יהוה
קדוש ש ישראל חפה באה
ונחלתה נאם ארץ יהוה

הוא חזוה אשר דברתי מוצא
ישבתי ער ישראל ובערתי
והשיקו בנשק ומגן וצנה
בקשת ובחצוים ובמקלך
וברמח ובכעור בדם אש
שבע שנים וד אישאו עצים
מחשד חול לא יחטבו מו
חזערים כי בנשק יבארו
אשו שלדו את שלדו חס
יבזו את בנותיהם נאם
ארץ יהוה
והתדבבם חזוה אתו
לגוג מקום שם קבר כ
בישראל גוג העברים קדמת
חכם וחסמת היא את העברים
וקברו שם את גוג ואת כל
חמוניה וקראו גיא חמון
גוג וקברוהו בית ישראל
למען טהר את הארץ כי
שבעה חרשים וקברו כל
עם הארץ ויהיה להם לשם
חם הכבדו נאם ארץ יהוה
ואנשי תמור יבזו עברם
בארץ מקבריהם את העברים
את חנותיהם על פני הארץ
לטהר מקצה שבעה כי
חרשים יהיו קרנו עבד העברים
בארץ וראוהו עצם אדם ובעה

לעני חם ב ונחלך בלעני גוים וחתגדלתו ובעירה ב ונשפוטו אתו ונחש על דשעם

ובישבי בושבי ג ב חס וחד מל נמצא קשר ושלחתי אש ובעלתי

אחל ג ב קמץ וחד מל חזוה חזוה חזוה ואת שם קדשו ונאנוז בתל לשוני

בנחלה מתוך שבט ישראל
והיה בשבט אשרגר הער
אתו שם תתע נחלתו נאם
אדע וחוה
ואלה שמות השבטים
מקצה צפונה ארצה הך
חתלו לטא חמת הער עני
גבול דמשק צפונה אלה
חמת וחיילו פאת קדים
הים הן אחד ועל גבול
הן מפאת קדים עד פאת
נמח אשר אחד ועל גבול
אשר מפאת קדים הוער
פאת נמח נפתלו אחד
ועל גבול נפתלו מפאת
קדמה עד פאת נמח מנשה
אחד ועל גבול מנשה
מפאת קדמה עד פאת
נמח אפרים אחד ועל
גבול אפרים מפאת קדים
ועד פאת נמח ראובן אחד
ועל גבול ראובן מפאת
קדים עד פאת נמח יהודה
אחד ועל גבול יהודה
מפאת קדים עד פאת
נמח יהודה חתרומה אשר
תרימו חמשה ועשרים
אלף רחב וארץ באחד

החלקים מפאת קדמה
עד פאת נמח ונתה המקדש
בתוכו חתרומה אשר
תרימו ליתנה ארץ חמשה
ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים ולאלה תהיה
תרומת הקדש לכהנים
צפונה חמשה ועשרים
אלף ורחב רחב עשרת
אלפים וקדמה רחב
עשרת אלפים ונגבה ארץ
חמשה ועשרים אלף ונתה
מקדש ויהיה בתוכו לפתעם
חמקדש מבני עדוק
אשר שמרו משמרתו
אשר לא תעובת עותכע
ישראל באשר תעו חלום
והיתה להם תרומה יי
מתרומת הארץ קדש
קדשים ארץ גבול הלונם
והלונם לעמת גבול
הכהנים חמשה ועשרים
אלף ארץ ורחב עשרת
אלפים כל ארץ חמשה
ועשרים אלף ורחב עשרת
אלפים ולא ימכרו ממנו
ולא ימרו ולא יעבדו ראשית
הארץ כי קדש ליהוה

וחלשת אלפים חנותר
ברחב עלפני חמשה
ועשרים אלף חל הוא
לעור למושב ולמגדש
והיתה העיר בתוכה ואלה
מדותיה פאת צפון
חמש מאות וארבעת
אלפים ופאת נגב חמש
מאות וארבעת אלפים
חמש מאות וארבעת
אלפים ומפאת קדים
חמש מאות וארבעת
אלפים ופאת נמח חמש
מאות וארבעת אלפים
והיתה מגדש לעור צפונה
חמשים ומאתים ונגבה
חמשים ומאתים וקדמה
חמשים ומאתים ונמח
חמשים ומאתים ונתה
בארץ לעמת תרומת
הקדש עשרת אלפים
קדמה ועשרת אלפים
נמח ונתה לעמת תרומת
הקדש ויהיה תבואתה
ללחם לעבדי העיר
ועבד העיר יעבדוהו
מכל שבט ישראל כל
חתרומה חמשה ועשרים

כל קדושה ארץ חמשה בן מן חוב וארץ ואחזר
העיר ועל גבול חתרומה למד עז ירושלים

כל קדושה ארץ חמשה בן מן חוב וארץ ואחזר
העיר ועל גבול חתרומה למד עז ירושלים

יעבדוהו ב מל ודעבד העיר וישמחו לו כל
מלכות

אשר לחצר החיצונה אתיק
אלפנאתיק בשלשים
ולפני חלשכות מחל עשר
אמות לחב אל הפנמות
הרה אמה אחת ופתחיהם
לצפון וחלשכות העליונה
קצרות כחבלי אתיקים
מהנה מהתחתנות ומהתמנות
במזבזי משלשות הנהואו
לחוצמזבזים בעמזבזי
החצרות עלבן נאצל
מהתחתנות ומהתמנות
מהאלן עזר אשר לחון
לעמית חלשכות הרה
החצר החיצונה אלפנ
חלשכות ארכו חמשים
אמה כהרה חלשכות
אשר לחצר החיצונה
חמשים אמה ודנה על
פני החיצון למאה אמה
ומתחת חלשכות האלה
חמבוא מתקרים כבאו
לדנה מהחצר החיצונה
כחב עזר החצר הרה
הקרים אלפנ הגזרה
ואלפנ חבנו לשכות
והרה לפניהם כמראה
חלשכות אשר הרה חצבון

בְּאֵרֶם בֶּן רַחֲבֹן וּבְלִמְצִיאָהוּ
וּבְמִשְׁפָּטֵיהֶוּ וּבְכַתְחִיהֶוּ
וּבְכַתְחִיחֵלֶשְׁכוֹת אֲשֶׁר
הָרָה הָרָה פָּתַח בְּרֹאשׁ
הָרָה הָרָה בְּפֶנֶי הָעִירָת
הַגִּנָּה הָרָה הָקָדִים בְּבוֹאֹן
וְאָמַר אֵל לִשְׁכוֹת הָעֶצֶן
לִשְׁכוֹת הָרָה אֲשֶׁר אֵל
פֶּנֶי הָעִירָת הַגִּנָּה לִשְׁכוֹת
הָקָדֶשׁ אֲשֶׁר וְאֵלֶּה אֵשׁ
הַבְּתִיעִים אֲשֶׁר קָרוּבִים
לְיוֹחָה קָדָשׁ הָקָדֶשׁ אֵשׁ
שֶׁשׁ נֶעְמַח קָדָשׁ הָקָדֶשׁ אֵשׁ
וְהַמְּנַחֵהוּ חֲטָאת וְהָאֵשׁ
כִּי תִמְקֹדֶשׁ קָדָשׁ בְּבָאֵם
הַבְּתִיעִים וְאֵלֶּה אֵשׁ הָקָדֶשׁ
אֵל הַחֲצֵר הַחֲצִיעָה וְשֶׁשׁ
יִנְחוּ בְּרִיחֵם אֲשֶׁר מִשְׁתָּהוּ
בְּהוּ כִּי קָדָשׁ הַגִּנָּה וְלִבְשׁוֹ
בְּרִיחֵם אֲחֵרִים וְקָרוּבִים אֵל
אֲשֶׁר לִשְׁכוֹת אֵת מִחֵת
הַבִּית הַפְּנִמִּי וְהוּצִיאָהוּ
הָרָה הָשֶׁר אֲשֶׁר פֶּנֶוּ
הָרָה הָקָדִים וּמִדָּהוּ סִבִּי
סִבִּי מִדָּה רוּחַ הָקָדִים
בְּקִנָּה הַמִּדָּה חֲמֵשׁ אֲמֹת
קָנִים בְּקִנָּה הַמִּדָּה סִבִּי
מִדָּה רוּחַ הָעֶצֶן חֲמֵשׁ אֲמֹת

אל פני ה' ובמזבח חמאל ויבאני ויד
וידעמו *

ויהי ביום ה' ואלה שמות ימי חודש השנה
אחד ודמיון • אל נדה • וחיות החזק ואבוא
אל המולח ובמהר •

וּמִנְחֹתָיִךָ מִנְעַת אֱלֹהֵי קֹדֶשׁ לְאַרְיֵי וְלִבְרָר
וּמִנְחֹתָיִךָ לְשִׁכּוֹת דָּאֵלֶּה ॥

ופר' בז בקר ב' וחקרבותם על חלום שבעה
וידוע הינשח שקור' ה' כ

אשר חס מורע עזר חק חסדים
אל נאם איך יוחד לשרתני
פר בפקדון חטאתי וזקחתי
מזמורותיך על ארבע
קרנותיו אל ארבע פנות
העיר והוא החגבול סביב
וחטאת אתו וכפרתהו
וזקחת את הפר חטאת
ואשרו כמפקד חבית מחוץ
למקדש ובוים השע
תקריב שער עזים תמים
לחטאת וחטאו אתה מנחם
כאשר חטאו בפר בכלות
מחטאת תקריב פר בפקדון
תמים ואול מוסיצאו
תמים ודקרבנם לפני ויחיה
והשליכו תכחמים עליהם
כל חוה עד ואתם עליה
לחיה שבעת ימים תעשה
שער חטאת ליום ופר
בפקדון ואלמו היצאו
תמימים ועשו שבעת
ימים ויכפרו את המזבח
וטחקה יאלו וכלאו וזרו
חכרו את הימים
וזהו ביום השמיני
והלאה יעשו תפדנים על
המזבח את עולותיכם וישר

ידן ה' חס וישראל וסמך אחד ויטא אחד ומלך
ידן ימחן וידן תרימנד *

ואת שלמיכסור צאתי אתכם
נאם אדני יחיה
ושב את דרך שער
המקדש החיצון הפנה
קדושים וזהו סגור ויאמר
אלו יהיה השער הזה סגור
ויהיה לא פתחו איש לא
באבוק ויהיה אלהי
ישראל באבוק ויהיה סגור
אתה נשוא נשוא אחא
ישכסר לאכול לחם לפעם
וזהו מדרג אדם השער
נבוא ומדרגו צא חביאנו
דרך שער הצפון אלפע
חביתו אלא וזהו מלא
כבוד וזהו את בית יחיה
ואפי' אלפע ויאמר אל
יחיה בראש שים לבך
וראח בעמך ובאונך
שמע את כל אשר אני
מבין אתך לך חקות
פתיחות וכל תורתו
ושמת לבך למבוא חבית
בכל מוצאן המקדש
ואמרת אל מר אל בית
ישראל כה אמר אדני יחיה
רביכם מכל דת עבודתכם
בית ישראל בבית אכס

בנוכר ער ללב וערלו
בשך להיות במקדש
לחלק את ביתו בזה קדושים
את לחמו חלבו ודם ופחו
אתברית אל כל דת עבודתם
ולא שמרתם משמרת
קדשו ותשימו לשמרי
משמרת במקדש לכם
כה אמר אדני יחיה
כל בנוכר ער ללב וערלו
בשך לא יבוא אל מקדש
לכל בנוכר אשר בתוך בני
ישראל אם חלום
אשר רחוק מעל בתעית
ישראל אשר תעומעל
אחריו ליהם ונשא
עונם וזהו במקדש
משרתים פקדות אל שער
חבית ומשרתים את חבית
המחשטון את העולה
ואתה חז' לעם ותמה
ועמדו לפניהם לשרתם
יען אשר ישראל
בזה חז' עזר לית ישראל
למכשול עזר על כונשאת
וזהו יחיה נאם אדני
יחיה ונשאן עונם וכל
נשואו אל לבחו לו ולגשת

על מקדש אל קדש
הקדשים ונשאו כל ביתם
ותעבותם אשר עשו עתתי
אותם שמר משמרת
חבית לכל עבודתו וכל
אשר יעשה
וזהו חלום חלום פני צדוק
אשר שמר את משמרת
מקדש בפת עת בני
ישראל מעל חמה
וקרבו אל לשונתו ועמדו
לפני לחקרי לבו חלום
ודם נאם אדני יחיה חמה
יבאו אל מקדש ויתמה
וקרבו אל שלחם לשונתו
ושמרו את משמרת יחיה
בבואם אל שער החצר
הפנימית בני פשתים
ולבשו ול אלה עלחם
צמר בשרתם בשער
החצר הפנימית וזהו
פארו פשתים וזהו ער
ראשם ומכנסו פשתים
וזהו על מתניהם לא
וחגור בניו ובצאתם
אל החצר החיצונה אל
החצר החיצונה אל העם
ופשטו את בני יחיה אשר

מן האשור דספרתי ער עבר בדרך העני יחיה כל דמי כל וזנו עבר בדרך העני ער בעשרים וחמש שנה על כל ועל כל
בר נח א' אל כל ואל כל האשור דספרתי ער עבר בדרך העני יחיה כל דמי כל וזנו עבר בדרך העני ער בעשרים וחמש שנה על כל ועל כל
ולגשת ער כל קדשו

כה אמר ד' בט' בסיון בקדשיו בזה בראשון
שעור

כל אוריתא כפרית על בני ישראל בר דין חד כפרית על כל עמית נכונתא כפרית על ישראל בר דין חד כפרית בעד בית ישראל
על הנשיא יחיד וישחטום והלחטום לכפר על כל ישראל כפי מדינות העד יחיד חטוב וכפר בעד שאר בתוכה כפרית על ישראל

נא

נא

מעות נאכל ועשה הנשיא
ביום החוא בעדו וכפר
כל עם הארץ פר חטאת
ושבעת ומי חג ועשה
עולה ליהודי שבעת
פרים ושבעת אילים
תמימים לחם שבעת
חמים וחטאת שער
עוים לחם ומנחה אפה
לפר ואופה לאיל ועשה
ושמו חזן לאופה בשבע
בחמש עשר חם לחם
בחג ועשה כאלה שבעת
חמים בחטאת כעלה
וכמנחה וכשמו
כדאמר ארני יחיד
שער החצר הפעמית
חפנה קרית יחיד סגור
ששת ימי המעשה וכיום
חשבת ופתח וכיום חחרש
יפתח ובא הנשיא דרך
אולם השער מחוץ ועמד
על מזוזה השער ועשו
חפנים את עלותו ואת
של מזוזה שתחנה על
מפתח השער ויצא השער
לאסגר עד דערב
והשתחו עמד ארץ פתח

המאיתם ממשקה ושראל
למנחה וזעלה ושלמים
לכפר על חם נאם ארני
יחיד
כל חם הארץ וחק אל
חתרומה חואת לנשיא
בני ישראל על הנשיא
יחיד העלות וחמנחה
והנסן בחנים ובחרשים
ובשבתות בכל מועד בית
ישראל חוא ועשה את
החטאת ואת חמנחה
ואת העולה ואת שלמים
לכפר בעד בית ישראל
כדאמר ארני יחיד
בראשון באחד לחדש
תקח פר בוז בקר תמים
וחטאת את חמנחה
ולקח חביו מכם חטאת
ונתן אלה מזות חבת ואל
ארבע פנות הערה
למזבח ולמזות שער
החצר הפעמית וכן תעשה
בשבעה בחדש מאיש
שגדו מפתח וכפרתם את
חבת בראשון בארבע
עשר חם לחדש יחיד לכם
הפסח חג שבעת ימים

לוא אחזה בישראל ולא
חני עד משיא את עמי
והארץ ותעל לבית ישראל
לשכט חם
כדאמר ארני יחיד רב
לכם משיא ישראל חם
ושדחסידו ומשפט
וצדקה עשו חרמו
גרשתיכם מעל עמי נאם
ארני יחיד מאונ צדק
ואפת צדק ובת צדק יחיד
לכם האופה וחבת תכן
אחד יחיד לשאת מעשר
חמר חבת ועשרת
חמר האופה אל חמר
יחיד מתנתו וזשקל
עשרים גרה עשרים
שקל חם חמשה ועשרים
שקל חם עשר חמשה
שקל חמנה יחיד לכם
ואת חתרומה אשר תרמו
ששית האופה מחמר
החטים וששית האופה
מחמר השעורים וחמשה
חבת השמן מעשר חפת
מזכר עשרת חבת חמר
מעשרת חבת חמר
ושד אחת מזו צאן מד

סגור ח ויטב אורי ואמר אל שנים בו
כח אמר סגור חזנה יר

יפנה ח וימצי אל כח אמר יחיד ב בן יסגר
על איש חזר ב טני

ואת העולה ח חמשה אליו ושחט את
חבש ואל הנשיא יחיד

עליו תמך ל' להוציאו מן העשירי בחד סני
עשר את הכסף ואחריו כ' *

חלשות ב' אל חלשות החדש שקדו ושמו
נכחו ב' נכחו תחני על חסד כי נכחו ינאו *

מקצו ג' חס ווינאו אל חזקו טעם ב'
עלת חנשח המקצו *

השע חזקו בשבתות
וכחשים לפע יתח ודעלה
אשר יקרב הנשיא ליתנה
ביום השבת ששה ככשים
תמו מסוואל תמים יא
ומנחה אופה לאור יא
ולכשים מנחה מתתנו
ושמו חזו לאופה
וביום החדש פרבו
בקר תמו מסוואל ששת יא
ככשים ואל תמים ודח
ואופה לפר ואופה לאור
ועשה מנחה ולכשים
כאשר תשיגו וישמו חז
לאופה ויבט אהנשיא דרך
אולם השער יבוא ויברכו
יצא ויבוא עם הארץ
לפע יתח במו עדים תפא
דרך שער צפון להשתחות
יצא דרך שער נגבה תפא
דרך שער נגבה דרך
שער צפונה לא ישוב
דרך השער אשר בא בו
כי נכחו ויצאו ונשיא
בתוכם פכואס נכחו ובעצתם
יצאו בחגים ובמו עדים
תחיה המנחה אופה לפר
ואופה לאור ולכשים

ל' חס

ל'

ב'

ד'

מל' ביער חבית

י' יא

ד'

מתת חזו שמו חזו לאופה
וכח עשה הנשיא נדבה
עלה או שלמים נדבה
להוה ופתח לו את השער
הפנה קדו וישע את
עלתו ואת שלמיו כאשר
יעשה ביום השבת ויצא
וסגר את השער אחר
צאתו וכבש בו שנתו
תמים תעשה עולה לחס
ליהוה בבקר בבקר י
תעשה אתו ומנחה תעשה
עליו בבקר בבקר שש
האופה ושמו שלוש
תחיו לחס אתה סלת מנחה
ליהוה חקות עלים תמורו עשו
אתה כבש ואת המנחה
ואת השמו בבקר בבקר
עלת תמור
כד אמר אדני יתח
כחיו הנשיא מתנה לאש
מבני נחלתו חזא לבני
תחיה אחותם היא בנחה
וכחיו מתנה י
מנחתו לאחור מעבדו
ותחיה ל' שנת הדרך
ושבת לנשיא אך נחלתו

בידכונס

ל'

יעש

ל' חס

ל'

ד' נחיה

בנביא

ל'

בני לחס תחזקו לא קח
הנשיא מנחת חס
לחונתם מאחותם מאחותו
ונחל את בניו למעו אשר
לא נפצו עמו איש מאחותו
ויביאנו במבוא אשר על
כתף השער אל הלשכת
הקדש אל הכהנים י
הפנות צפונה ודעה שנת
מקום בירכתם ימה י
ויאמר אלו יח חס קום
אשר יבש לו שם הכהנים
אתה אשם ואת החטאת
אשר יאפו את המנחה
לבית הוציא אל החצר
החיצונה לקדש את
העם ויציאנו אל החצר
החיצונה ויעברם אל
ארבעת מקצועי החצר
ותנה חצר במקצוע החצר
חצר במקצוע החצר
בארבעת מקצועי החצר
חצרות קטרות ארבעים
ארוגים שלשים וחמשה
אחת לארבעת מקצועי
וטור סביב בהם סביב
לארבעתם ומבשלות עשו
מתחת הטירות סביב *

ולא יחזק ג' אשר יא יסא פעם בטור מבטל
ולא יחזק חסויא *

וינאו ג' מל' אל חזקו וינאו לאור ארבעה
וינאו למחב *

ובכח ד' ב' חס ובכח שור וחביל
ובכח חסויא ובכח עם הארץ *

אתם כה חס ושרמק חמור ונאכל למען בחקתי וחרעתי וקבעתי אתם עליי ויעשוהו הרשע אשר יעשה תניננה להפנין בכל השאטות ארץ פתרוס יצמד נתתוך
 ויפנין אתם יאדוכם לבית ישראל וקרב דריתכם במרעה וידעו להח קד דפ לגוי אחד ולא וטמאו קד דפ ואסתר בשובבי תני דפס בחגלתי ואכל *

אעל צמח ער קברו אתו
 חמ קברים אל צא חמו ונג
 וגם שם עור חמונה וטחור
 חארץ
 ואתה בודאם פדאמר אדני
 וזה אמר לצפור כל פנא
 וכל חנת השדה הקבצו
 ובא חאספו מסביב ערובו
 אשר אע ובחלכם ובחגור
 על חריו ישראל ואכלתם
 בשריו שתיתם הם בשר גורים
 תאכלו ודס נשאו חארץ
 תשתו אלוס פרים ושתו רים
 פרים מראוב שן פלס
 ואכלתם חלב שלב עה
 ושתיתם הם לשפרון מבחו
 אשר זבחתו לבסו שבעתם
 על שלחמי סוס ורכב גבור
 וכל איש מלחמה נאם ארנ
 וזה תתנו את פבורי בנחם
 וראו כל חגים אתם שפטי
 אשר עשיתו ואתה אשר
 שמתי בכם ויהי עובית
 ישראל כי אני ויהי אלוס
 מוחים חקוא וחל אה
 ויהי עי חגים כי בענם גל
 בית ישראל על אשר מעד
 בראסתר פמיהם ואתם

בד צריותי ופלו בחרב כלם
 בטמאתם ובפשעיהם עשיתו
 אתם ואסתר פנ מיהם
 לכו פה אמר ארנ
 ויהי ענה אשוב את שבת
 ועקב ורחמתי כל בית ישראל
 וקנאתי לשם קר שרונשו
 את כל מתק ואת כל מעלם
 אשר מעדו בשבתם על
 אדמתם לבטח ואין מחורר
 בשובבי אתם מזה עמים
 וקבעתי אתם מארצות
 אוכיות ונקר שתי כס
 לעני חגים רבים ויהי
 כי אני ויהי אלוס חגים
 פחגלותי אתם אל חגים
 וכנסתים על אדמתם ורא
 אותיר עוד מהם שם ורא
 אסתר עוד פנ מהם אשר
 שפכתי את רוחי על בית
 ישראל נאם אדני ויהי
 בעשרים וחמש שנה לגלותי
 בלא ששנה בעשור
 לחדש בארבע עשרה שנה
 אחר אשר הפתח הער
 פעעם חמס חוד חיתת על
 ויהי חג אה אתי שמה

במראות אלוס חביאני
 אל ארץ ישראל ויהי
 אל חרובת מאר ועזו
 כמכנה ער מעב וביא
 אותי שמה ויהי אש מראח
 כמראה נח שית ופתח
 פשתים בידו וקנה חמדה
 ויהי עמד פשע חרוב
 אלי חאיש בודאם ראה
 כעניו ופאונה שם עשום
 לכך לכל אשר אני מראה
 אותך כי למש חראותך
 חבאתה חנה חג אתך
 אשר אתה ראה לבית
 ושר אל ויהי חומה מחון
 לבית סביב סביב ובד
 האיש קנה חמדה שש
 אמות באמה וטפח חמר
 את רחב הבנו קנה אחר
 וקומה קנה אחר וביא
 אל שער אשר פני דקה
 חקרימה ויעל במעלותו
 חמר ואתם חשער קנה
 אחר רחב ואתם אחר
 קנה אחר רחב ואתם אחר
 אחר אחר וקנה אחר רחב
 וכו' חתאום חמש אמות
 וסרף שער מאצל אדם

שכונ דכול שבית ו יעקב אוב עולם סוס
 שלשתי בו וזה חלוק דמיני וזה *

וי מוח לא מפין אלף שותק חטאים ותורני דשמואל לחשוד דמלכו ויהי פליסר פלנסי מלך נוכח
 לטוא ונשו את כלמחם משתי חסדיים שער חשפות אני קדוא כל שריות קדואים *

הדרוס ומדר אל ואל
במדות האלה וחלונות
ולאלמו סביב סביב
בחדלונות האלה חמש
אמה ארבע ורחב חמש
ועשרים אמה ומעלות
שבעה עלותו ואלמו
לפניהם ותמרים לו אחה
מפו ואחך מפו אל אלו
ושער לחצר הפנימית
הדרוס ומדר משער אל
השער הדרה הדרוס מאה
אמות ויבא אל חצר
הפנימי בשער הדרוס
ומדר את השער הדרוס
במדות האלה ותא אל
ואלמו במדות האלה
וחלונות לו ואלמו סביב
סביב חמש אמה ארבע
ורחב עשרים וחמש אמות
ואמות סביב סביב ארבע
חמש ועשרים אמה ורחב
חמש אמות ואלמו אל
חצר החיצונה ותמרים אל
אלו ומעלות שמונה מעלות
ויבא אל החצר הפנימי
הדרה הדרוס ומדר את
השער במדות האלה ותא

תמרים וסוכי אגן אל החצר
 חתונתה וחתנה לשבות
 ורצפה עשוי לחצר סביב
 סביב שלשים לשבות א
 חרצפה וחרצפה אל
 כתף השערים לעמית
 ארץ השערים חרצפה
 חתונתה וסוכי אגן
 מלפני השער חתונתה
 לפי החצר הפעמו מחוץ
 מאח אמה סקרים וחרצפון
 וחסר אשר פניו הרה
 חרצפון לחצר חתונתה
 מדר ארבו ורחבו ותאו
 שלושה מפורי שלשה מפור
 ואלו אלמו חיה כמדת
 השער הראשון חמשים
 אמה ארבו ורחב חמש
 ועשרים באמה וחסר
 ואלמו ותמרו כמדת
 השער אשר פניו הרה
 סקרים ובמזלות שבע
 ועלבו ואלמו לפתחם
 ושער לחצר הפעמו נגד
 השער לצפון וסקרים
 ומדר משער אל שער
 מאח אמה ואלכל הרה
 חדרים וחדות שער הרה

דִּשְׁעַר מִדְּבָרִית קִטְדָּא אַחֲדָה
וּלְמִדָּא אֶתְאַלֵּם דִּשְׁעַר מִדְּבָרִית
קִטְדָּא אַחֲרֵי לְמִדָּא אֶתְאַלֵּם
דִּשְׁעַר שְׁמִנְתָּ אֲמוֹת וְאֵלֶּיךָ
שְׁתַּתֵּם אֲמוֹת וְאֵלֶּיךָ דִּשְׁעַר
מִדְּבָרִית וְתֵּאדָּא דִּשְׁעַר הִרְדָּה
הִקְדִּים שְׁלִשָּׁה מִפְּחֵי וְשִׁלְשָׁה
מִפְּחֵי מִדָּה אַחַת לְשִׁלְשָׁתָם
וּמִדָּה אַחַת לְאֵלֶם מִפְּחֵי וּמִפְּחֵי
חֲמִידָה אֶתְרֵחֵב פִּתְחֵי דִּשְׁעַר
עֲשָׂרָה אֲמוֹת אֶרֶץ דִּשְׁעַר
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵה אֲמוֹת וְגַבֵּל
לְפָנֵי חֵתְאֵת אֶמְחָה אַחַת
וְאֶמְחָה אַחַת גְּבוּל מִפְּחֵי וְחֵתְאֵת
שִׁשָּׁה אֲמוֹת מִפְּחֵי וְשִׁשָּׁה אֲמוֹת
מִפְּחֵי וּמִדָּה אֶתְרֵחֵב שְׁעַר מִגֵּן
חֵתְאֵת לְגֵבֵי רֵחֵב עֶשְׂרִים
וְחֵמֶשׁ אֲמוֹת פִּתְחֵי גֵבֵי פִתְחֵי
וְעֶשְׂרִים אֶתְאַלֵּם שִׁשִּׁים
אֶמְחָה וְאֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ דִּשְׁעַר
סְבִיבֵי סְבִיבֵי וְעַד לְפָנֵי דִּשְׁעַר
חֵתְאֵתֵיךְ לְפָנֵי אֵלֶם
דִּשְׁעַר חֲפֵנִי מִיֵּחֵם שִׁשִּׁים
אֶמְחָה וְחֵתְאֵת אֶמְחָה אֶתְאַלֵּם
חֵתְאֵת וְאֵלֶּיךָ אֶתְאַלֵּם
לְפָנֵיךְ דִּשְׁעַר סְבִיבֵי סְבִיבֵי
וְכֵן לְאֶמְחָה וְחֵתְאֵת סְבִיבֵי
סְבִיבֵי לְפָנֵי מִדָּה וְאֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ

אלהינו ב' ויביאנו אל הנה דודים וגילנו
דודים

ל יגדלו ויבית אל פני ואל פני גד מז ד על פני ועל פני חשע
ז כי יקרי וזמשת אלפים וחטור תינ דפס נ

אלה חמשה ועשרים
אלה רבו עת תרומן את
תרומתה קדש אל אחות
העיר ותעזר לנשיא מזה
ומזה לתרומתה קדש
ולאחות העיר אל פנ
חמשה ועשרים
תרומה על גבול קדומה
ומה על פנ חמשה ועשרים
אלה על גבול ומה לעמ
חלקים לנשיא והיתה
תרומתה קדש ומה קדש
חבת פתוחה ומה אחות חסד
ומאחות העיר פתוחה אשר
לנשיא ומה בין גבול
ותורה ומה גבול בעמ
לנשיא ומה ומה חשבט
מפאת קדומה על פאת
ומה בעמון אחד ועל גבול
בעמון מפאת קדומה על
פאת ומה שמעו אחד
ועל גבול שמעו מפאת
קדומה על פאת ומה
יששכר אחד ועל גבול
יששכר מפאת קדומה
על פאת ומה וכלו אחד
ועל גבול וכלו מפאת
קדומה על פאת ומה גר

אחד על גבול גר אל פאת
נגב תמנה ותחזק גבול מתמ
מו מרובת קדש נחלה
על חס חסד ואת הארץ
אשר תפלו מנחלה
לשכטן וישכאל ואלה
מחלקותם נאם ארע ומה
ואלה תוצאות העיר
מפאת צפון חמש מאות
וארבעת אלפים מרה
ושער העיר על שמות
שכטן וישכאל שערים
שלשה צפונה שער
ראובן אשר שער ומה
אחד שער לו אחד ואל
פאת קדומה חמש מאות
וארבעת אלפים ושערים
שלשה ושער חסד אחד
שער בעמון אחד שער
הו אחד ופאת נגבה חמש
מאות וארבעת אלפים
מרה ושערים שלשה
שער שמעון אחד שער
יששכר אחד שער וכלו
אחד פאת ומה חמש
מאות וארבעת אלפים
שערים שלשה שער
גר אחד שער אשר אחד

שער נפתלי אחד סכני
שמנה עשר אלה ושם
העיר מקום ומה ומה
סכס חסד חסד שלם
אלה ומאנים ועבדים
ושלש
דבר ומה אשר חסד אל
הושע עבד ארם פלו ענה
ותם אחי וחקיה מלך
והיה ומה ומה כח
והיה ומה ומה ומה
דבר ומה כח ומה
והיה ומה ומה ומה
לך קח לך אשת וטעם
תלך וטעם ומה ומה
הארץ מאחר ומה ומה
הקח את המזבח בללם
ותהר ותלך לו בן ומה
והיה אלה קרא שמו
והיה אלה מיעד מעט
ותקרא את המזבח ומה
על בית ומה ומה שבת
ממלכות בית ישראל
והיה ביום חסד ומה
את קשת ישראל בעמ
והיה אלה ומה שער ומה
בית ומה קרא שמה

חזקיה ג חס נפתלי חסד ומה ומה
נמו כ חסד ומה ומה ומה
לנשיא רמי

כביב ג רגס פלו שער ושערים ומה
כביב בעמון ומה

וחזק ג רגס פלו ומה ומה ומה
חסד ומה ומה ומה

אונת ב' מל' בסי' ערר רוח אונת הארצה
אונת מירכס' ט

ימים מימים ב' חס' או ימים או חס' יחיונו מימים י
ויבוא ב' מל' ויבוא כגשם ויבוא מלך חכמו קדמו *

מוצאו ב' כשאר נפח מעאו קדמו חס' *
קדמו חס' *

עתה רעס יהוה ככבש י
במרחב חבורע בים אפרים
העלה סר סבאס. הונח
הנו אחכו חכו קלו מגמה
ערר רוח אותה כבנפוח
ובשומכחותם:

שמעו את הכתום י
וחק שובבית ישראל
ובית חמלך האוננו כי לכם
חמשפט פופח חיותם
למצפה ורשת פרושה על
תבור שחטה שטום י
העמי קוואני מיסר לכם
אנוד עמי אפרים וישראל
לאנבחר ממני כי עתה
הונת אפרים נטמא
וישראל לא יתנו מעל ליהם
לשוב אל אלהיהם מירוח
וענים בקרבם ואת יהוה
לא ידעו עונה גאון ישראל
כפניו וישראל ואפרים
יבשלו בענם כשל גס
יחדה עמם כצאנם י
ובבקשנו לבקש את
יהוה ולא מצאו חלץ
מחס ביהוה כגרו ביבעס
וריס ולרו עתה ואכלם

חדש את חלקיהם
תקעו שופר בגבעה
חצצרה פרמה חרועות
און אחרוב בעמיו אפרים
לשמה תהיה ביוסות וכתה
בשבתו וישראל חור עתה
נאמנה חיו שרן וחדה
כמסוגבול עליהם אשפוך
במים עברתי עשוק אפרים
רעין משפט כי הואיל חלק
אחריו ואני כעש לאפרים
וכרקב לבית יהודה וישראל
אפרים את חלון וחדה
את מורו ויחלק אפרים אל
אשור וישלח אל מלך
ורב ויחול לא וכל לרפא
לכם ולא דגה מכם
מור כי אנכי כשחל
לאפרים וככפור לבית
יהודה אני אני אטרה
ואלך אשא ואון מצול
אלך אשובה אל מקומי
עד אשר יאשמו וכקשו
פע בער להם ויחורנו
לכו ושובה אל יהוה כי
הוא טרה ורפאנו יד י
והבשנו ויחיונו מימים ביום
חדש שורקמנו ונחיה

לפניו ונה עה נרדפה לזע
את יהוה כשחר נכחו מעאו
ובוא כגשם לנו כמלקש
וורה ארץ כח אעשה לך
אפרים כח אעשה לך
ויהיה וחסדכם בעני
בקר ובטל משמים חלק
עליו חצבתו כגיואס י
חרגתם באמרני י
ומשפטו אור רעא כי
חסד חפצתי ולא זבח
ודעת אלהים מעלות
וחמא כאלם עבדו כחית
שם כגרו כגלע קרית
פעל און עקבה מכם
וכחפי אוש גרו חכו
כחמם חרה ורצחו שמה
כי זמח עשו בבית ישראל
ראיתו שער ירה שם
ונת לאפרים נטמא
וישראל גס וחדה שם
קצר לך כשוכי שבת
עמי
כרפאו לישכאל ונגלה
עון אפרים ורעות שמו
כי פעל שקר ונגב וקוא
פשט גרד בחוץ וכל י
ראמח ללכם פלדעתם

לדמא ב' ויחול לא ידעו עתה וישראל
לרפא * כגרו חל

כאדם י ויחול באדם אכן באדם יחול
אם כדמא באדם *

ויעור ג' ילוח ויעור ויחול ויחול עזאמי
אשר ויחול ויחול ויחול *

זכרתו עתה סבכים מעל ליהם
נגד פני חיו ברעתם ושמחו
מלך וכבדו שיהם שרים
כלם מנאפים כמו תעור בערה
מאפח ושפות מער מלוש
בעק ער חמ צתו חס מלכנו
החלו שרים חמת ממו
משך יהו את לצעים כר
קרבו כתנור לפס בארבע
כלח לו לח וישן אפחם
לקר הוא כער כא שלחכה
כלם ויהמו כתנור ואכלו
את שפטיהם כלם לביהם
נפלו או קרא כחם אלו
אפרים בעמים הוא מתקלל
אפרים חיו ענה בלו
הפוכה אכלו זרים בוח
והוא לא נרע גם שובח
ורקה בו והוא לא נרע
ועד ג אוו ישראל בפמו
ולא שמי אל חוס אל חוס
ולא בק שחוב כל זאת ד
וחיו אפרים כחנה פותח
אין לב מצרים קראו אשר
חלבו באשר ילכו אפרוש
על יחס רשתי בענה השמים
אורידם אסורים בשמי ע
לעתם: אוי ליהם

מערדו ממע שר להם
כפוש עיבו ואנכי אפרם
והמה דברו על פוביס גל
ועקו אל בלפס מוולוח
ערמ שפכותם על דגו
ותירו שותתו כרו וסורו
כיואני יסרתנו חוקתי ד
ורעתם ואלו יחשבו דע
ישו בל אל חיו בקשת
רמיה ופלו כחרב שריהם
מועס לשונם זו לעגם
בארץ מצרים אל חכר
שפר פנשר על בות ויהוה
ועו עברו ברותי ועל
תורת פושעו לו וועקו
אלו יד ענה וישראל
ונח ישראל טוב אונב
ורדפו הם חמלכו ולא
ממע חשור ולא נרעת
בספס ויהבם עשו ליהם
עצבים למעו ופרתו נח
עגלה שמרון חרה אפי
בס ערמת לא וכל נקיו
מי מושראל וחוא חרש
עשהו ולא אלהים הוא
כר שבתם ויהוה עגל
שמרון כר רוח חרעו
וסופתה יקצרו קמה און

לעמך בלוי עשה קמח
אולי נעשה זרע וכל עוה
על עשראל עתה חיו
בגוים ככל אחפזו
פחמה עלו אשר פרא
פודד לו אפרים חתנו
אחמים גם כחתנו בגוים
עתה אקצצם ויחלו מעט
ממשא מלך שרים כר
הרבה אפרים מזבחות
לחטא חיו מזבחות
לחטא אכתוב לו רבן
תורת פמור נח שבו וכו
הכהנו ויפחו בשר ויאללו
יהוה לא רצם עתה ויכר
ענם ויפקד חטא ותם המה
מצרים משוכו וישכח
ישראל את עשיו ויבן
חילות ויהוה תרבה
ערים בצורות וישלחת
אש בערמו ואכלה ד
אנצתיה
אלת שמו ישראל אל
גלפ עמים כי זעית מעל
אלהיך אחבת אתנו
על ברענות דגו גרו
חקב לא ירעם ותידוש
יכח שפכה לא ישוב פארץ

ולא שבו ג ועברו וסו ישראל וחלנו בעורם
ולא שבו ממעל לחס ג

ויסדו ג כי לוח חלש חרעם בדמעה
בשחר בלול ידעו כח ג

ירעם ג עורד ויער יהוה גר ויכח כיצט
לשואל שוני ג וחד וירעם כח ג

באו ב' האט פשוט באו מלכים באו ומי חפדו
וזמרו ב' בועז שרשך מחמדו בעטס *

ג' האט פשוט לא ולא לא לא תעשך את רעך
לא יחם לוהוה לא יבקר *

ויבש ב' מל יבש ישראל מעטו ויבש
מקורו סלחט ב' וישם בעפר אהבה
קדמית חס *

יחזקאל אפרים מצרים
וכאשר טמא אכל לא
וסכו לוהוה מוול איערבו
לזכיתם כלחם אונים
לחם כל אכלו וטמא
מלחם לנפשם לאמור
פית יהוה מדה עשו לזוס
מועד ולזוס חגיגות כר
חנה חלכו משד מצרים
תקבעם מן תקבעם מחמר
לכספם קמו שורשם חוה
באה ללחם באומי חפדו
באו מן שלם ידעו
וישראל אור חנניא
משגע איש חרוח על רב
ענך ורפח משטמה
עפה אפרים עם אלה
נבא פח מן ש על כל
דרכו משטמה בכות
אלהוה עמיו קו שחתו
מי חנניא וזפור עונם
ופקוד חטאותם
בעגבים במדבר מצאתו
ישראל ככפירה בתאנה
כראשיתו ראיתי אבותיכם
חמא באו ב' על פני חמור
לבשתו ויחזו שקועים
כאחם אפרים ביעף *

יתעורף כבודם מלדח
ומבטו ומחזיון כי אס
וגדלו את כניהם ושכלתם
מאדם פגם או לחם
בשורו מהם אפרים
כאשר איתו לעור
שתילה כעוה אפרים
לחוציא אלהוה בעוהו
לחם ויחזו מדה תג
לחם לחם משד לו שורם
עמקם כר עתם כר
כישם שנאותם על רע
מלחם מכות אנשים
לא אוסף אהבתם כל
שריחם סררים חפה
אפרים שרשם וכל שפר
כלו עשונו גם כי גלחו
וחמתי מחמרי בטנס
ימאסם אלהו כי לא שמע
לוהוה נדרים בעוה
גפו בן קל ישראל
פחיו שור לו כר לפרו
הרפח למזבח חטוב
לארץ חטובי מצבות
חלק לבס עתה יאשמו חוה
יערף מזבח חטוב ישרד
מצבותיו עתה יאמר
אומלך לנו כי לא נלאנו

את יהוה ויהי מלך מועש
לעדרו רבדים אלות שוא
פית פית ופרח כראש
משפט על תלמי שרד
לעלות פת און מור
שכו שמרו כראש עליו
עמו וכמרו עליו וגל
על כבודו מלך מעט
אותו לא שור וכל מנה
למלך ירד בשנה אפרים
יחזקאל שורש אלה
מעטו נדמה שמרו
מלכה כקצף על פנימים
ונשמדו במית אח חטאת
ישראל קו יד רדו גל
על מזבח חטוב ואמר לוהוה
כסנו ולב עות נפלד
עלנו
מי חנניא חטאת
ישראל שם עמדו לא
תשום כנניא מלחמה
בע עתה באותו ואסרם
ואספן עתה עמים
באסרם לשתי עונתם
ואפרים עתה מלך
אחבתי לרשואני עתה
על טוב עתה ארפם
אפרים יחזו ויחזו

ויבש ב' לא ארשנו חשוד משטמה
ויבש חוה על חמור *

בבית גלחיו ב' משטמה וחמור פחש חרניא
בוקר ב' חזר ויחזו גל *

יחזש ב' מל ארפם אפרים חרניא
בסלע סוסים *

לדודו ב' ולא בנביא לפנים בישראל ועת
לדיוש את יהודה *

וַיִּקְרָאֻהוּ בְּ חוּם וְאֵל עַל יִקְרָאֻהוּ לְכָל יִשְׂרָאֵל יִקְרָאֻהוּ
בְּאֵמֶת וַיִּבְרָאוּ בְּ זִבְרִית עֵם אֲשׁוּר עֲלֵיךְ בְּדִית .

ויעבד ישראל ב' ויעבד ישראל את וחוה ויעבד
ישראל בצטח

וְשָׁרָה לְיוֹעֶקֶב יוֹרָע לָכֶם
לְעֶרְכָּה קְצֵרָה לְפִי חֹסֶד
מִן לָכֶם מְרוּעַת לִדְרוֹשׁ
אֶת יְהוָה שְׂדֵינָא וְיָרֵד י
עֶרְךָ לָכֶם חֲרֹשֶׁת מִדָּשׁ
עֲלֵתָה קְצֵרְתֶּם אֲבֵלְתֶּם
פְּרִי כֹחַשׁ נִכְסֵי חַת בְּדֶרֶךְ
בְּרֵב גְּבוּרֵי יָד וְכֹאֵס שְׂאוֹ
בַּעַמְדוֹכְלָם בְּעֶרְךָ וְיִשָּׁה
כִּשְׁדֵּי שְׂלָמֹן בֵּית אֲרֵכָא
בְּיוֹם מַלְחָמָה אִם עַל פְּנֵם
רָטָשָׁה בְּכֶה עֲשֵׂה לָכֶם
בֵּית אֵל מִפְּנֵי רַעֲתֵיכֶם
בִּשְׁחָר עֲלֵי מַלְחָמָה מְלָה
יִשְׂרָאֵל בִּי מַעְרֹשֵׁי אֵל
וְאַחֲבִיחוּ מִצִּיּוֹן קְרֹאֵת
לְבָנֵי קְרֹאֵי זֵהֶם בִּי חֲלֹו
מִפְּנֵיכֶם לְבַעֲרֵם וּבְחֹו
וּלְפָס לִים וְקִטְרוֹו וְאֲנֹו
תִּרְגְּלֵתִי לֹא פְרִים קִחְסֵי
וְהוֹעֲתוּ לֹא נֶשֶׁךְ בִּי
רַפְּאֵתִים בְּחִבְלֵי אֲדָם
אֲמִשְׁכֶּם בַּעֲבוּתֹת אֲחֵיכֶם
וְאַחֲרָה לָתֶם כְּמִרְמוֹעַ
עַל לִקְחֵם וְאֵט אֲלוֹו
אֲנִי לֹא יִשְׁבֵּל אֶל אֲרָץ
מִצְרַיִם וְאִשׁוּר חֲוֵא מִלֵּם
כִּי מֵאֵץ לִשְׁבֹּחַ לֵה חֲרֵב

ולא ידע ג' ואל אבשלום כי רמאתים
ולא ידע עשות נכחד *

פָּעִיזוּ וּבִלְתָּה בְּרוּ וְאָכְלָה
 מִפִּי עֲצוֹת יוֹדִים וְעֵמָּה תִּדְאִים
 לִמְשֹׁנֹתֶיךָ וְאֵל עֲלִי קִדְאֹהוּ
 יַחַד לֹא יוֹחֵם אֶיךָ אֶתְּךָ
 אֶפְרַיִם אֶמְנֹךָ יִשְׂרָאֵל
 אֶיךָ אֶתְּךָ כִּי אֲדַמָּה אֲשִׁימָךְ
 בְּעֵבְאִים נִחְפָּךְ עַל לִפִּי
 יַחַד נִכְמְרוּ נְחֹמֵי לֹא יִי
 אֶעֱשֶׂה חֲרוֹן אַפִּי לֹא
 אֲשׁוּב לִשְׁחַת אֶפְרַיִם כִּי
 אֲדֹנִי וְלֹא אִישׁ בְּקִדְבְּךָ
 קִדְשׁ לֹא אֶבְרָא בְּעִיר
 אַחֲרֵי יַחֲדָה יִלְכּוּ בְּאַרְצָהּ
 יִשְׂאֹן בִּיחֻד אִישׁ אֶגֶר
 וְיַחֲדָה בְּמִסַּם מִסָּה וְיַחֲדָה
 בְּעִפּוֹר מִמִּצְרַיִם וּבִזְנוּתָהּ
 מֵאַרְצָה אֲשׁוּר וְהוֹשִׁיבְתֶּם
 עַל בְּתִיחֶם נְאֻם יְיָ
 סִבְבֵּנוּ בְּלֶחֶשׁ אֶפְרַיִם
 וּבְמִרְמָה מִתּוֹ יִשְׂרָאֵל יִי
 וְיַחֲדָה עִיר רָרָה עִם אֵלֶי
 וְעַם קְדוֹשִׁים נֶאֱמָר אֶפְרַיִם
 רִיעָה לְחַח וְרִיעָה קְדוֹשִׁים כִּי
 הָיוּ כִּי בְּרוּ יִשְׂרָאֵל וּרְבָבוֹת
 עִם אֲשׁוּר וּבְרָתוֹ וְשִׁמְנוֹ
 לִמְצִיחֵם וּבְקִדְוָתָהּ לְיַחֲדָה
 עִם יַחֲדָה וּלְפָסֶךְ אֶלֶי
 וְעַקְבֵּי דְרָמֹה כִּי מִעַלְלוֹ

וְלֹא אִישׁ בֶּן יִשְׂרָאֵל אֲנִי וְלֹא אִישׁ זָר וְלֹא אִישׁ כְּנָעִי
וְלֹא אִישׁ כְּנָעִי וְלֹא אִישׁ זָר וְלֹא אִישׁ כְּנָעִי

וַיִּשְׁבְּלוּ בַּבֶּטֶן עֵקֶב אֶת
אֶחָיו וּבְאוֹנוֹ שָׂרָה אֵת
אֶלְהֵם וְיִשְׂרָאֵל מִלֶּדָה
וַיִּכַּל בְּכֹה וַיִּתְחַנְּנוּ לוֹ בֵּית
אֵלִים צִאֲנוּ וְשָׁם דִּבֶּר
עִמָּנוּ וַיְהִי וַיְהוּה אֱלֹהֵי הַצִּבְיֹת
וַיְהוּה זָכְרוּ וַתֵּה אֶתְּה בְּאֶלְהֵיךְ
תִּשְׁוֹב חֶסֶד וּמִשְׁפָּט שְׁמִי
וְקִוֵּה אֶל אֱלֹהֶיךָ תִּמְוֶה
כִּנְשׁ בְּיָדוֹ מֵאוֹנֵי מִרְמָה
לַעֲשֹׂק אֶתְּה וְאָמַר י
אֶפְרַיִם אֶתְּ עֲשִׂיתִי מִצִּיֹּת
אוֹנוֹ לִי כִּלְיִי עַל לֹאִי מִצִּיֹּת
לִי עֵן אֲשֶׁר חָטְאוּ אֲנִי
וַיְהוּה אֱלֹהֶיךָ מֵאֶרֶץ י
מִצְרַיִם עַד אוֹשִׁיבְךָ י
בְּאֶדְמוֹת מִמִּי מִנְעָה
וְדִבַּרְתִּי עַל הַנְּבִיאִים וְאָנֹכִי
חֲזוֹן חֲרִיבִיתִי וּבְדֵי הַנְּבִיאִים
אֶרְמֶה אֶסְגֵּל עַד אוֹנוֹ אֶתְּ
שׁוֹאֲחֵי בִגְדֵי שׁוֹרָם
וּבְחֻגֵם מִזְבֻּחוֹתָם כְּגִלִּים
עַל תִּלְמֵי שָׂרִי וְיִבְרַח יַעֲקֹב
יִשְׂרָה אֶרֶם וְעַבְדֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאֶשְׁהוּבֵי אֶשְׁה שְׁמִי
וּבְנֵי אֶתְּ עֵלְה וַיְהוּה אֵת
יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וּבְנֵי אֶתְּ
נִשְׁמַרְחֵם עֵם אֶפְרַיִם י

וישראל יבנה וישראל יבנה וישראל יבנה
וישראל יבנה וישראל יבנה וישראל יבנה

תמחוריו ודמו עליו וטוש
וחרפתו משובל ארצו
בדבר אפרים רתת נשא
חיה בשר אל והאשם
בבעל ומת רעתה ווספו
לחטאות עשו להם מסכה
מכספס בתבונם עצבים
מעשה חרשים בלה להם
הם אמרים זבחן אדם
עלם משקוה לבן והיו
בעגוב קרובטל משמים
הלך במצאן סער מצחו
ובעשן מארבה ואנכי
יחיה אלהים מארץ ניו
מצרים ואלהים וילתולא
תדעומו שיע און בלתי
אנוה עתה במדבר בארץ
תלאבות במרעתם כי
ושבעו שבעו חרם לבס
עליו שכחוני ואחז להם
במורשחל כנמר על הדרך
אשור אפגשם כדב שסל
ואקב עסגור לבס ואכלם
שם כלביא חית השרה
תבקעם שחתך ישראל
מימי בעורף אחי מלך
אפיאח שיעך בכל עת
ושפטיך אשר אמרת

תעלה מלך ושרים אתך
לב' מלך באפי ואקח
בעפרתי
צניח עין אפרים צפונה
חטאתי חבלן וילדה וקאו
לן חיאכל לא חכם פיעת
לא עמד במשבר כנים
מנה שארל אפרים ממות
אנאלס אלו רבירךמות
אחיקטבך שארל נחם
וסתר מעני כי חוא כון
אחוס ופרא וכו' אקרום
רוח וחוה ממדבר עליה
ובוש מקורו וחרב מעני
חוא וישסה אוצר מלך
חמהד תאשם שמרון
מירתך באלהים בחרב
יפלו על לחם ורטשו
וחרותו ובקע

שובה ישראל עד ויחיה
אלהים כי בשלת בעני
קחן עמכם דברים ושובר
אליהם אמרו אלו כל
תשא עון וקח טוב ונשלח
פרים שפתוני אשור לא
חשו עני על סוס לאנופכ
ולא נאמר עוד אלהינו

למעשה ידעו אשר בך
ירחם יתום ארפא משכנת
אחבם נרבה כי שך אפי
מכני אהיה כטל לוישראל
ופכח בשושנה ודך שרשו
כלבניו וילכו ונקומני ויחי
כנות חורו וריח לו כלבניו
ושבו וישבו צלוי ויחידנו
ויפרחו כנפון זכרו כיון
לבניו אפרים מלך עור
לעצבים אני ענתי י
ואשורנו אל ככרוש
רענו ממע פרך נמצא
מיחכם מכו אלה נכו
חדעם מי שרים דרכן
יחיה רעה קום מלכו כס
ופשעים וקשלו כס
כין
כס
כס

הבריתוה אשר חתה אל
חאל בופתו אל שמעון
ואת חקנים וזאנוני כל
חשבו סארץ החיותה
ואת מימכם ואס בימי
אפתיכם עליה לבניכם
ספרו ובעמכם לבניכם
ובניכם להור אחר ויתר

בשודך ב' וכבשמים בשודך שחקן ישראל
ושפטיך ב' וינאו וקחן אשור אמרת

והאחים ה' מדי וכדך מדי מדי וזרע אמרת
לכחלי מלך סודים

יחזק ב' חד פור וחד קמ אשר בן יחזק
יחזק ומודו ויעב יחזק

חַנּוּכָּה אֵכֶל הָאֵרֶץ וְיִתְּן הָאֵרֶץ
אֵכֶל הַיָּדָק וְיִתְּן הַיָּדָק אֵכֶל
הַחֲסִיד וְיִקְרֹצוּ שְׂבוּרִים
וּבְכֻחַ הַיָּדָק בְּדִל שִׁתּוֹ יָמוּ
עַל עֲסוּסֵי כִי נִבְרַת מִפּוֹכֶם
כִּתְּרֵי עֲלֵה עַל אֲרָצוֹ עֲצוּס
וְאִזּוֹ מִסְפָּר שְׁנוֹ שְׁנוֹ אֶחָד
וּמִתְלָצוֹת לְבִיא לֹדֹשׁ
נָפֵל לִשְׂמֵהּ וְתֵאֱמַר לִקְיָהּ
לִקְצֵפָה חֲשֹׁף חֲשֵׁפָה כִּי
וְהַשְׁלִיכָה לְבִנְיָ שְׂרֻחָהּ
אֵל כִּפְתּוּלָהּ חֲנֻת־שֶׁשׁ
בְּעֶרְבֵי חֲכֻרֵת מִנְחָה
וְעֵת מִבֵּית יִתְּוָה אֵכֶל
הַכֹּהֲנִים מִשְׁרָתוֹ וְיִתְּוָה שְׂרָה
שְׂרָה אֵכֶל אֶרֶץ אֶרֶץ כִּי אֶפְרַיִם
דָּגוּ חֻבּוֹשֵׁי שִׁתּוֹ רֹשׁ אֵמֶל
יִצְחָק חֲבִי שׁוֹ אֶפְרַיִם כִּי
וְיִתְּוָה לְכֹהֲנִים עַל חֲטָא
וְעַל שְׂעִיבָה כִּי אֵכֶל קִצּוֹר
שְׂרָה חֲגֹפּוֹ חֻבּוֹשָׁה כִּי
וְיִתְּוָה אֵמֶל לֵה רִמּוֹ
גִּסְתָּמִר וְתַפּוּחַ כָּל עֵצִי
חֲשֵׁרָה וְכִשּׁוֹר חֲבִישׁ
שִׁשׁוֹ מִבֹּעֵי אֶרֶץ
חֲנֻכָּה וְיִתְּוָה חֲכָמִים
וְיִתְּוָה מִשְׁרָתוֹ מִבֵּית
בְּאִזּוֹ לֵעֵשׂ שְׁלֹשׁ מִשְׁרָתוֹ

אֶל־הוּא־כִּי־נִמְנַע־מִבֵּית־כֹּהֵן
אֶל־הוּא־כִּסְּמִנְחָה־וְנִסְרָה־קִדְשׁוֹ
עִם־קִרְיָאֵן־עֲצֵדָה־אֶסְפֹּ
וְקִנְיִם־כָּל־יֹשְׁבֵי־הָאָרֶץ־בֵּית
וְתוֹהֵה־אֶל־הוּא־כִּסְּמִנְחָה־וְנִסְרָה־קִדְשׁוֹ
וְהוּא־אֶחָד־לְיוֹם־כִּי־קָרֹב
חֹסֶה־וְהוּא־נִבְשָׁד־מִשְׁרֹ
נִבְא־תְלֹא־נֶגֶד־עֵינָיו
אֶכֶל־נִכְרֵת־מִבֵּית־אֱלֹהֵינוּ
שֶׁמֶחֶה־וְעִל־עֲשׂוֹפֵר־דָּוִת
תַּחַת־מִנְיָתֵיהֶם־נִשְׁמֹו
אֶעֱרוֹת־נֶחֱרָסוּ־מִמִּגְרֹת
כִּי־הִבִּישׁ־דָּגֵן־מִדְּנֵאֲנִתָּה
בְּחֵמָה־נִבְכֹּו־עֲדֵרִי־בְקָרִי
אִו־מִרְעָה־לְהֵם־נִסְעֵרִי
הִצֵּאוּ־נֶאֱשָׁמוּ־אֶל־יָדִי
וְהוּא־אֶקְרָא־כִּי־אֵשׁ־אֶכְלֶה
נֶאֱוֹת־מִדְּבָר־וְלִתְכָח־יִי
לְחֵטָא־כִּלְעֵי־חֲשִׁידָה
נִסְפֶה־מוֹת־שָׂרָה־תַּעֲלוֹג
אֶל־הוּא־כִּי־נִבְשָׁד־אֶפִּיקֵד
מִסֹּו־אֵשׁ־אֶכְלֶה־נֶאֱוֹת־
חִמְדִּבְרִי־תִקְעֵי
שׁוֹפָר־בְּעִוְוֹוֹ־וְהוּא־עֹיֵפֶד
קִדְשׁוֹ־וְהוּא־כִּל־יֹשְׁבֵי
הָאָרֶץ־כִּי־בָאֵם־וְהוּא־
כִּי־קָרֹב־לְיוֹם־חֲשִׁידָה־וְאֶפִּיקֵד
וְהוּא־עַל־וְעַל־כִּשְׁחָר

פֶּלֶשׁ עַל־חֲרִיק עִם רֶבֶב
 וְעֵצִים כִּמְחֹו לֹא נִחְחֹו
 מִחַ עֵלֶם וְאַחֲרָיו לֹא
 וּמִסָּף עַרְשָׁנוּ דֹר וְדֹר
 לִפְנֵי אֲכִלָּה אֲשׁוּאֲחֲחֹו
 תִּלְתֵּט לִקְחָה כְּנֹו עֲרֹו
 הָאָרֶץ לִפְנֵי וְאַחֲרָיו יִי
 מִדְּבַר שִׁמְמָה וְגַם פִּלְטָה
 לֹא־תִיחַד לֹו בְּמִרְאֵה יִ
 סוּסִים מִרְאֵהוּ וּבְפִרְשִׁים
 בִּוּרֵצִו בְּקוֹל מִרְכָּבוֹת
 עַל־בָּשָׂא וְחֲתִירִים וְרִקְחֹו
 כְּקוֹל לִתֵּב אֲשׁ אֲכִלָּה
 קִישׁ כַּעֲס עֵצִים עֲרִיקָה
 מִלְחָמָה כִּפְנֵו וְחִירָה
 עֲמִים בְּלִפְנֵס קִבְצֹו
 פֶּאֶרֶד בְּנִבְוִרִים וְרֵצֹו
 כֹּאֲשֵׁו מִלְחָמָה וְעַל
 חֻמָּה וְאִישׁ בְּדִרְכֹו וְלִכְו
 וְלֹא וְעִבְטֹו אֲרֻחוֹתֶם
 וְאִישׁ אֲחִיו לֹא יִדְחֻקֹו
 גְּבַר בְּמִסְלָתֹו וְלִכְו וּבִשָּׁר
 הַשֵּׁלַח וְכֹל לֹא וּבִצְעֹו
 בְּעִיר מִשְׁקֹו בְּחֻמָּה וְרֵצֹו
 בְּבִתִּים וְעַל בֶּעַר חֲחִלִּים
 וְכֹא וּבְגֵב לִפְנֵו רִגְעָה
 אֲרִץ אֲרֵשׁוּ שְׁמִים שִׁמֵּשׁ
 תִּרְחַ קִדְרֹו וְכֹלֵבִים אֲסָפֹו

ואין מספיק כי גוי עלה ביאליה ומאחזים יחד
והשגרה יאמר ויבא ארצו כ

תערוג i ב חס ואי לא גס בחמות שחח
דיאל תערוג שנים בן o

בשחור ב רפ וסימטון נלון פרט
נאמח ב צהינד וולטב יאחור

כל וישעיהו ואין עוד וכל קהודא אין עוד בדרמא ואתי חודא אלהיבית ואין עוד ודמותים אינה וייעה מאומה • חזקוני ב' בתר לשון ליכמו משכח ואת חזקוני •

י
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

חולו י ושלמה לבס יהודה חולו אמר אשמן
 מרד חולו וילמדה י וקדם את המצרי בין
 דאולס .

ש פ ח

אמר יחזקאל ב' סוף פס' לא יזכר זכר וזכירו בעת כדמותם קול שטון על ידי חנה ונשמה חמישה ויחזקאל ר' עקיבה לא ירעו וגם מהם אהרן
 יבוא כל בשר וזל עם אדם וחיה חלכס וזכרתי שופט וכל כרמים נחם וזכרתי קדש חביני עלו אחד הארבעה כ

ושלחתי אש בבית חואל
 ואכלה ארמנותיו וחדר
 ושרתו ברח המשק
 וזכרתי וישב מבקעת
 און ותמך שבט מבית
 עדו וזל עם ארס קדח
 אמר יחזקאל

כח אמר יחזקאל על שלשה
 פשע עשה על ארבעה
 לא אשובנו על גלותם
 גלות שלמה לחסגור
 לארס ושלחתי אש בחומת
 עזה ואכלה ארמנותיה
 וזכרתי וישב מאשהו
 ותמך שבט מאשקלון
 וזכרתי וישב על עקרון
 ואכרש אריות פלשתים
 אמר ארם יחזקאל

כח אמר יחזקאל על שלשה
 פשע עשה על ארבעה
 לא אשובנו על חסגורם
 גלות שלמה לארס וזל
 וזכרתי אריות ושלחתי
 אש בחומת עז ואכלה
 ארמנותיה
 כח אמר יחזקאל על שלשה
 פשע עשה על ארבעה

לא אשובנו על דלפוכת
 אחיו ושתת רחמיו וטק
 לעד אפון עברתו שמרה
 נצח ושלחתי אש פתמו
 ואכלה ארמנות בצרה

כח אמר יחזקאל על שלשה
 פשע עשה על ארבעה
 לא אשובנו על
 בקעם חרות חגל עד למעו
 חרוב את גבולם וזכרתי
 אש בחומת רפה ואכלה
 ארמנותיה ברתועה ביום
 מלחמה בסער ביום סופה
 וחלך מלכס בעלה הוא
 ושריו וזכרתי אמר יחזקאל

כח אמר יחזקאל על שלשה
 פשע עשה על ארבעה
 לא אשובנו על שרפן
 עצמות מלך ארס לשון
 ושלחתי אש במו אכ
 ואכלה ארמנות חקריות
 ומת בשאון מנאכ
 בתרועה בקול שופר
 ותברתי שופט מקרבה
 וכל שריו אחריו עמו
 אמר יחזקאל

כח אמר יחזקאל על שלשה
 פשע עשה על ארבעה
 לא אשובנו על ארס
 את תורת יחזקאל וחקו לא
 שמרו ונתעו כזביות
 אשר חלכו אבותם
 אחריהם ושלחתי אש
 כיחזקאל ואכלה ארמנות
 ירושלם

כח אמר יחזקאל על שלשה
 פשע עשה על ארבעה
 לא אשובנו על מברס
 בכסף צדוק ואביו בעמו
 בעלם חש אפים על עפר
 ארץ בראש דלס ודרה
 ענוס וטו ואוש ואביו
 ולכו אלה נערה למעו
 חלל את אשם קרשיו על
 בגדים חללים וטו אצל
 כל מוסתיו עניושים וטו
 בית אלו חסו ואנכי חשמת
 אתה אמר מפני חס אשר
 בגבך ארוס גבה וחסן הוא
 בארעס ואשמוד פרו
 ממעל ושרשו מתחת ואנכי
 העלית אתכם מארץ
 מצרים ואולף אתכם
 במדבר ארבעים שנה

ולא זכרו וזל זכרו בני ישראל ולא זכרתי
 אריות וזל זכרו נפלאותי כ

ארמנות ד חס וזל זכרו ארמנות בחומת
 עזה ויטו ישראל וזל זכרו שונא כ

וזכרתי אש ו ואם לא תשמעו וזכרתי בכר
 אלהי בחומת דמשק וכש זכרו בחומת רבד

לרשת את ארץ האמורי
ואקום מבניכם לנביאים
ומבחרים לנזירים קאף
אזן את בני ישראל נאס
יהודה ויהודה ויהודה ויהודה
ועל הנביאים צויתם לאמר
לא תבא ארץ אנכי מעיק
תחתכם באשר תעיק
הענין ה' מלך אלהים עמך
ואבד מעם מקל חזק לא
ראמץ בחזקתו לאמלט
נפשו ותפיש חק שש לא
עמד וקל כדגל לאמלט
ודכב חסנס לאמלט נפשו
ואמין לבו בגבורים ערוס
נעם ביום ה' והוא נאס יהודה

שמעו את הדבר הזה אשר
דבר יהודה עליכם בני ישראל
על כל חם שפחה אשר
העליתי מארץ מצרים
לאמר רק אתכם יהיה
מכל משפחות הארמה על
בו אפקד עליכם את כל
עונותיכם חילכו שנים ויהיה
בלתי אסנו עדו חישאג
אריה ב' ערוטקף או לו
חיתו כפר קולו ממענותו

בלתי אסלכו חתפל עפור
על פח הארץ ומוק שאן
לח חישלח פח מזה ארמה
ולבוד לאלכוד אסיתקע
שופר בעור ועל לא חכרו
אסתחיה רעה בעור ויהיה
לא עשה בי לא עשה ארץ
יהודה דבר אספה סודו
אל עבדיו חנניאס ארמה
שאגמו לא ארמה ארמה
דבר מ' לא עבד אשמוע
על ארמנות באשדוד ועל
ארמנות בארץ מצרים
ואמר יהאספו על חרף
שמרו וראו מחומות רבות
בתוכה ועשו קים בקרבה
ולא ארע עשות נכחה
נאס יהודה הארץ חס
וישד בארמנותיהם

לכונן אמר ארץ יהודה
ערוס כיב הארץ וחוריה
מפך עון ונכח ארמנותיה
בה אמר יהודה באשר יעל
חרפה מפך ארץ שתי כרעם
אובד לאון כוונציו בני
ישראל חישבים בשמרו
בפאת מטה ובדמשק ערש

שמעו עדו בבית עקב
נאס ארץ יהודה אלהי
העבאות בני מוספקדו
פשוטו ישראל על ופקדות
על מבחות בית אל ונגדו
קרנות המבחות ונפרו לוי
לארץ ויהיה בית חרף
על בית חקרא ואכדו פת
חישו ספובתם רבס נאס
יהודה

שמעו הדבר הזה
פרות דבשו אשר בקר
שמרו העשקות כלום
הרצעות אבינוס האמרת
לארמית חביאח ושתח
נשבע ארץ יהודה בקרשו
כיהנה נמיס באוס עליכם
ונשא אתכם בענות ואחיותו
בסירות דוגד ופליעם
תצאנה אשה נגדה
והשלכתה חחרמוע
נאס יהודה בארץ ארמית
הגל חרבו לפשע ותביאו
לפקדונותם לשלשתיים
מעשיותיכם וקטר מחמץ
תודה וקראו נביות שמעו
כי כו אהבתם בני ישראל
נאס ארץ יהודה ונס ארץ עתה

והביאו ג את אחיכם מרדכי ויהיה חסדכם
לכונן עזר מלאכה ואשר ישמע

והביאו ג הביא ג צד חביאח ויהיה חסדכם
האמרת ויהיה חסד חביאח ויהיה חסדכם

והביאו ג ונכדו בן ונכדו בן רח
אתכם ויהיה חסדכם

לבית ישראל ד' חסדי יהודה אזכיר כי כח אלהי אלהי זכר חסדו וזכר יחוסו
 דכוננוהו בר נח חד ולבני ישראל חבירו נ ובאר ד' ודער שועל עד אגלים ואל תדרישו כי שוחד

חבתאויס ב' כי שם חברו את העם חזק
 העזר ב' אשר העזו עליה ודרכה לאיין

לכס נקזו שנים בכל עריכם
 וחסד לחס בכל מקומותיכם
 ולא שבתם ערינאס יהודה וגם
 אנכי מנעתי מכם את הגשם
 בעוד שלש חודשים לקצור
 וחמט רתי עלי עיר אחת ועל
 עיר אחת לא אקטיר חלקה
 אחת תמטיר וחלקה אשר
 לא תמטיר על ידי תיבשי
 ונעו שמים שלש ערים
 אך עיר אחת לשמותי מוס
 ולא ישבעו ולא שבתם
 ערינאס יהודה חביתי אתכם
 בשדפו וברקזו חרבות
 געתיכם וברמיכם ותאניכם
 ויהי לכם יאכל חנם ולא
 שבתם ערינאס יהודה
 שלחתי בכם דבר ברך
 מערים הרגתי בחרב בחורמכם
 עם שבי סוסיכם ואעלת
 באש מחניכם ובאפנסו לא
 שבתם ערינאס יהודה חפכתי
 לכם כמחפכת אלהים את
 סדנא ועמלתי ונתתי ונבאו
 מעל משרפתי אשבתם ער
 נאס יהודה לכו בה אעשה
 לבישראל עקב כח את
 אעשה לה חבון לקראת

אלהי ישראל כי חסדו חסד
 חריטוברא רוחו ומעל לאדם
 מה שחן עשה שחר עופה
 ודקה על כמתי ארץ יהודה
 אלהי צבאות שמו
 שמי שאתה דבר זה אשר
 אנכי נשא עיניכם קנוני בית
 ישראל נפלה לא תוסף קנס
 בתה לישראל גט שיה על
 אדמתה איז מקומה כי כה
 אמר אדני יהודה עירי צאת
 אלף שאור מאה וחמצי צאת
 מאה תשאור עשרה לבית
 ישראל כי כה אמר יהודה
 לבית ישראל דרשוני וחזק
 ואל תדרשו בית אל ודגל
 לא תבאו ובאך שבע לא
 תעבדו כי הדגל גילה יגלה
 ובית אל יהיה לאת דרשו
 את יהודה חיופי צלח באשבת
 יוסף ואכלה ואזמכח לבית
 אל זה הפנים ללעז משפט
 וצדקה לארץ חננו עשה כימה
 ונסל וחפד לבקר עלמותיו
 לילה חחשיך חקורא למי
 חסו שפכם על פני הארץ
 יהודה שמו חמבד וגשד על ש
 ושד על מבצר יבוא שגאר

בשער מוכיח ודבר תמים
 ותעבו לכוניעו בו ששכם
 על דלומי שאתה בר תקחו
 מנעו בתי גיית בעתסו לא
 תשובכם ברמיחמד וטעתם
 ולא תשתו את חנם מורעת
 רביס פשע כסו עצמים
 חטאתיכם עררי צדיק
 לקחי כפר ואכיוניק שער
 חטו לכו חמ שמל בעת
 חזק אדניס כפי עת רעה היא
 דרשו טוב וארבע למען
 תחיו ויחיו יהודה אלהי
 צבאות אתכם באשר אמותם
 שגאר ע ואהבו טוב
 וחצונו בשער משפט אלה
 יחט יהודה אלהי צבאות
 שארית יוסף לכו
 כח אדני יהודה אלהי צבאות
 אדני בכל רחבות מספר
 ובכל חוצות ואמרו יהודה
 וקראו אכר אל אכל ומספר
 אל מודיע נח וכל ברכמיס
 מספר ביא עבר בקרבך
 אמר יהודה
 חזק חמת אדניס את חסותיה
 למחיה לכם יום ויהיה הוא
 חשך ודא אוד באשר יעס

על עיר ועל עיר ד' ולא אבד דוד רשע ואל תס
 ויחזקו עמלך בן שבע שבע עיר

ויס ב' וחס ל' חמשנ' למען וימך כבוד נחור
 ויטב בדיוויס' וידינא ב' האד חבאד וז' צנא
 בנני יחז' ח' ח' ח'

ואעלה ג' ואנאפן ואעלה ואעלה באש חחניס
 ואעלה את שרי יחזק' ח'

שבר ג' בלשון כשבר נבלי ויעדים ומשבר דוח
תילולו ולא נחלז על שבר יוסף.

אש מפע הארץ ופגשך הדב
והאבות וסמךך על הקור
ונשכו הנפש הלא חשך חס
והחול אור ואפל ולא
נגד להשנאתו מאסתי
חנכס ולא אריך בעצותיכם
מאסתי ערלז ערות
ומנחתיכם לא ארצה ושלם
מרואכם לא אבט חסד
מעל המון שרד חמרת
בבדך לא אשמע חנן לבנים
משפט ודקדק בנחל איון
חכמים ומנחה הגשתם לך
במדרך ארבעים שנה בית
ישן ארץ ונשא אתם את סבת
מלככם את בניו על מיכם
בנכב אליוכם אשר עשיתם
לכם וחגיתו אתכם מחלצה
לדמשך אגרי יהודה אלוה
עבאות שמך
חורש אגוז בציון וחבט חס
בדך שמך ונקם ראשית
החורש וקאר להם ברת ישראל
עברת להם והוא בן משם
החורש ויהיה רותף שמו
חטום סבך ממלכות ואלה
אסד בנבך ממלכות
חמרים לוסר עותגש

שְׁבַת חֲמִשִּׁי שְׁבָבוּ עַל
מַעֲשֵׂי שְׁוֹסְרֵי חֲנוּם עַל
עֲרֻשֹׁת סוֹאֲבִלִים בְּרִים
מִצְאוּ עֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ מִרְבָּךְ
הַפְּרִטִּים עַל מַחְזְלֵי כְּדוּר
חֲשִׁבוּ לְהִסָּד כָּל שִׁיר הַשֹּׁמֵם
בְּמִדְרָקוֹ וְרֵאשִׁית שְׁמֵעִים
וּמִשְׁחֹלֵל אֶנְחֹל עַל שִׁבְרֵי
יִסְרָאֵל לְכֹד עֵתָּה יִגְדֹל בְּרֵאשׁ
בְּלִים וְסֹר מְרוֹחַ סְרוּחִים
נִשְׁבַּע אֲרֶץ יִתְחַד בְּנֶפֶשׁ
נֶאֱסִיחָה אֱלֹהֵי עֲבָאֵת
מִתְאַבֵּר אֲנִי אֶת גְּאוֹנוֹ וּמִקֵּץ
וְאֶרְמֵנִתּוֹ שְׁנֵאתוֹ וְחִסְרֵת
עִירוֹ מִלְּאֵה יִתְחַד אִם
וְתִרְוֵ עֲשֵׂרָה אֲנָשִׁים בְּבֵית
אֶחָד וּמִתּוֹ וּנְשָׁאוֹ הוֹדוּ
וּמִסְרָף לְהוֹצִיא אֲצֵמִים
מִזִּבְחֵי וְאֶמֶר לֹא שֶׁר
בְּיִרְכָתִי חֲבִית חֶזֶר עִמָּךְ
וְאֶמֶר אֶפְסֹא מִרְחִסֵּי מִלָּא
לְהִזְכִּיר בְּשֵׁם יִתְחַד
כִּי עֵתָּה יִתְחַד מִצְחָה
וְחִבֵּת חֲבִית חֲדָה לְרִסְיִים
וְחִבֵּית חֲקִטָּן בְּקִיעִים כִּי
וְחִרְצָה בְּסֶל עֲסוּסִים אִם
וְחִרְשׁ בְּבִקְרִים מִתְחַבֵּת
לֹא אֶשֶׁם שֶׁפֶט וְחִרְצָה

לְלַעֲנֶהּ שְׂמֵחִים לְלֹא
וְיָרֶךְ תְּאֵמְרוּם תְּלֹא כְחֻמֵּי
לְקֻחֵי לֵב קִרְנֵם בִּי חֲנֻנִי
מִקִּים עֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל
נֶאֱסָרוּ וְיִהְיֶה אֱלֹהֵי הַצְּבָאוֹת
גִּיּוֹרֵךְ צִוֵּי אֲתֶכֶם מִלְּבָא
חֻמַּת עֲרֻחַל חֲעֲרֻכָּה

כה הדאנ ארצ יהודה וזה
 יצר גב פתחת עלות י
 הדק שוהנה לקש אחר
 גהה קד וזה אם ביה
 לאמר אתעשב הארץ
 ואמר ארצ יהודה סלחנא
 מן קוס יעקב מן קטו חנא
 נסס יהודה על זאת לא
 תהיה אמר יהודה כה
 הדאנ ארצ יהודה וזה
 קרא לרב באש ארצ יהודה
 ותאכל את העוס רבה
 ואכלה את חלק ואמר
 ארצ יהודה חרלנא מן
 קוס יעקב מן קטו חנא
 נסס יהודה על זאת נסס חנא
 לא תהיה אמר ארצ יהודה

כִּי הָיָה אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
עַל חַסְדֵּינוּ אֵלֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ

השנים ה'תקנ"א ו'תקנ"ב
ה'תקנ"ג

נאם אדני יהודה : מקצת נתיני ישראל כי אם תבססו שאלנו ותענינו וקטן מחמתן ויהללו שיריהם ויהלל
והבאתי חשמש וחסלחתי רעם וכל יחזקאל לדבר ביריחו : נאם יהודה נשאלים חזו שוא ולא חסד
ונתתי רוח :

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְהַעֲבֹא
אֶל עַמּוֹן שָׂרָאֵל וְעַתָּה
שָׁמַע עֲבָדֶיךָ וְהָיָה אִתָּה אִמֶּךָ
לְאֵת עֲבָאֵךְ אֶל שָׂרָאֵל
וְלֹא תִטּוֹף עַל בְּתוּלַת שִׁחֵךְ
לְבֹן כּוֹהֵן אֱמִרְיָהוּ אֲשֶׁתְּךָ
כִּי עֲוֹן תַּעֲשֶׂה וּבְעֵקֶב כִּנְתֹּךְ
בְּחֶרֶב יָפֹל וְאַרְמִיתְךָ בְּחֶבֶל
תַּחֲלֹק וְאַתָּה עַל אֲרָמָה
טָמְאָה תִמְוֶית וְשָׂרָאֵל
גִּלְיָה וְעֵלָה מֵעַל אֲרָמָתוֹ

פֶּה הָרָאָה אֶרֶץ יְהוּדָה וְהֶעֱ
 בִּלְבָב קוֹץ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִ
 אֲתָה רֹאֵה עַמּוֹס וַאֲמַר
 בִּלְבָב קוֹץ וַיֹּאמֶר וְהָיָה
 אֵלַי בְּאֶתְקֶץ אֶל עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל אֲדַקְּקֶה עִיר
 עֲבוּרֵי יְהוּדָה שְׁוֹרֹת
 חִיבֵל בְּמִסַּח הָיָא נָאִם
 אֶרֶץ יְהוּדָה כִּבְהֶפְזָה כָּל
 מְקוֹם שְׁלֹחַ תֵּסֶ׃

שְׁמַע יְהוָה אֶת שִׁיר אֲפֹרָסָא
וְלִשְׁבִּית עֵנִי אֶרְץ לֹא מֵד
מִלִּי עֵבֶר חֹלֵל שׁוֹנֵשׁ בֵּיתָהּ
שֹׁכֵן רוֹד שְׁבִית וּנְפֹת חֶבֶר
לְחֻסְטָא אִפְּהָ לְחֻגְרִיל

ובניך ובנתיך ויאמרו האנשים אל
חיות חלנופה לכן בזה אמר ידוע

וַיִּשְׁלַח אֱמֻנָה בִּתּוֹ
בֵּית אֵל אֶל־רַב־עַם מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כִּי שָׂרָה
עַמּוּסָה בְּיָד בֵּית יִשְׂרָאֵל
לֹא תִכְלֶה אֶרֶץ לְחִמּוֹל
אֶת כָּל־דְּבָרֶיךָ מִכֹּחַ אֱמֹר
עַמּוּסָה בְּיָד בֵּית רַב־עַם
וַיִּשְׁרָאֵל בָּלֹה וַיִּגְדֵּה מֵעַל
אֶרֶץ־מֶלֶךְ

וַיֹּאמֶר אֲמַצְיָה אֶל
עֲמוֹס חֹזֶה לֵךְ בְּרַחֲלֶךָ אֶל
אֶרֶץ יְהוּדָה וְאֵבֶל שָׁם
לְחַסְדָּשׁ תִּנְבֵּא אֲנִי
לְאֶתוֹסִיף אֶךְ לְהִנְבֵּא בִּי
מִקֶּדֶשׁ שְׂמִי לֵךְ חֹזֶה
מִמְלִכָה הִיא וְיָגֵן עִמּוֹס
וַיֹּאמֶר אֶל אֲמַצְיָה לֵאמֹר
אֲנִי וְלֹא כֹתֵב וְאֲנִי בִּי
בִּי קָרָא אֲנִי וּבִלְשׁוֹן שְׂקִימִים
וּבְקֹחֶי וְיִחְזַק מֵאַחֲרַי צִיָּא

את כל דבריו ב' וידבר ויטעם את כל דבריו לא
עולם ודאגין כ

לא שמש ב' וגם אל שמיים ועשית בך
למעשה דרך ב' ולא תשתחוה עוד תבסר :

[illegible]

שבע ימים את אשר דחה
אמר קום רב את החורין
תשם עתה חב עת קולך
שבע ימים את רב
יחזקת אתם קמוסדי
ארץ כי רב דחה עת
עמור עתה את חובך
עמך מה עשת לדבך
הלך אתך עת כי כי
העיתך מארץ ציון
וצפת עבדים פולתך
ואשלח לפניך את משה
אתחזקת עמך וברא
מה עין בלך מלך מואב

ולשונם י' דמיון צפורה חרץ חזיר שור
בשמים נחם להם לעזר

וּמַדַּעְתָּ אֹתוֹ בְּלֵעַם בָּר
בְּעֶרְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְהָיָה לְמַעֲוֵהַת זִדְיוֹתָ
יְהוָה בְּמִלְאָהֶם יִתְחַזַּק
אֲפָן לֵאלֹהֵי מַלְאָכָאֲמַר
בְּעֻזּוֹתַי בְּעֻזִּים כַּמֶּשֶׁלֶךְ
חֹרֵצֵי חַיִּים וְחַיִּים אֵלֶּים
בְּיָמֵי שִׁלּוֹ שִׁמְךָ הָאֵל
בְּחֹד פֶּשַׁע פִּי בְּסוֹרֵי
חַסְדֶּיךָ אֶתְּפֹלֵא אֶתְּ
מִתְּכֹסֶת בְּחֶסֶד וְיִרְאָה
מִמֶּךָ מִי אֵת עֲשֵׂי תִשְׁכַּח
וְאֶתְּכֹסֶס חֶסֶד עֲשֵׂי תִשְׁכַּח
עַד אֲדֹמָה

קול יהוה לעריות
 ותושבה וראח שמך
 שמש מטה וקול
 עוד האשמה רשע
 אפרות רשע ואפר רוח
 ועמדה אפר במאור
 רשע בכיס אבן מרמה
 אשר עשר רוח מלא חסם
 וישבה בבד שקר
 ולשונם רמה בבית
 אהיה לך חמות
 השמש על הווא אתה אתה
 האכלה את שבע עינות
 בקרב חסדך את המה

האיש ב פל חי מל מל מל עד האש
ואמרת האיש למות

וְאִשְׁרֵי תַפְסֹט לַחֲרִב אֶתֹו
אֶתְהַרְעוּ לֹא תִקְצֹר
אֶתְהַרְדֹּתֶיךָ לֹא תִסְקֹר
שָׁמָּה וְתִינֹו שׁוּלֵא תִשְׁתַּחֲוֶה
מִן וְשִׁתְּמַר חֲקוֹת עֲמָרוֹ
וּבְלִמְעֵשֶׁה בֵּית אֲחָאָב
וְתִלְכוּ בְּמַעֲצוֹתָם לִמְעָוָה
תִּתֵּנוּ אֶתְךָ לִשְׁמֵחַ וְשִׁמְחָה
לְשִׁרְקָה וְחִרְפָּת עֲמָרוֹ
תִּשְׁאָר
אֶל־לֹו מִחַיִּיתוֹ בְּאֶסְפֹּר
קִיץ מִעֲלֵיתָ בְּצִיּוֹר אֹו
אֲשִׁכּוּל לֹא מוֹל בְּבוֹרָה
אֶתְהַנְפִּישׁוּ אֶבֶד חֲסִיד
מִזֶּה אֶקְצֹץ אֲשֶׁר בְּאֶדָם
אֹו בִלֵּס לִרְמִיס יֹאֲרִבוּ
אֲרֵשׁ אֶת אֲחִיחוֹ וְעֶנְוָה
חֲרִס עַל חֲרִיעַ פֶּסֶל לְחִיטָב
חֲשִׁיר שֶׁאֵל וְחֲשִׁפֹט יִי
בְּשִׁלְגָם וְחֲדָוֹל דְּבִר־חַת
נִמְשֹׁו חֲדָוֹ אֹו עֲפֹתֶיהָ טוֹבֵס
בְּחֶד קִיּוֹשֶׁר מִמְּסֻכָּה יִיס
מִעֲפֹל פִּקְדֻתֶךָ בְּאֶח עֵתָה
תִּחַיֶּה מְבוֹכָתָם אֶל תִּאֲמִינִי
כִּי־עַ אֶל תִּבְטָחוּ בְּאֶלֶף
מִשְׁכַּבְתָּ חִילֶךָ שְׁמֵר פֶּתְחוֹ
פֶּדֶר מִבֶּן מַעֲבֵל אֶבֶד בְּתַקְמָה
בְּאֶחָ בִּלְהִי בְּחִמְלָתָה אֹוֹי

אִישׁ אֲנֹכִי בִתּוֹ וְאֵנִי
בְּיָחִיד אֶעֱפֹה אֶחָדָה
לֹא לְחַיֵּי וְשֵׁם שְׁמִי
אֶלְהֵי אֱלֹהֵי שָׁמַיִם אֲנִי
לֹא בִּנְפִלְתִּי קָמְתִּי כִּי
אֲשַׁבֵּחַ שֶׁךְ יְחִידָה אֶחָד
וְעַתָּה אֲשֶׁר אֲנִי
חֲטָאתִי לֹא עַל אֲשֶׁר נָתַתְּ
חַיִּי וְעֵשֶׂה מִשְׁפָּט
וְיֵצֵא אֲנִי לְאוֹר אֶרֶץ אֲדָמָה
בְּעַרְקָתְךָ וְתֵרָא אֲנִי
וְתִקְסֶה בְּיֹשֶׁה הָאֲמֶרֶת
אֵלֹהֵי אֱלֹהֵי יְחִידָה אֶלְהֵי
עַתָּה וְתֵרָא עֵתָה
תְּחִידָה לְמֶרְמֶס בְּטוֹט
חַיִּי וְתֵרָא לְבִנְתִּי וְתֵרָא
וְתֵרָא אֶלְהֵי אֶלְהֵי אֶלְהֵי
חַיִּי וְתֵרָא וְתֵרָא לְמֶרְמֶס
אֲשֶׁר וְתֵרָא וְתֵרָא וְתֵרָא
מִצֹּר וְתֵרָא וְתֵרָא מִמֶּנִּי
וְתֵרָא וְתֵרָא וְתֵרָא וְתֵרָא
לְשִׁמְמָה עַל יִשְׁבִּית מִמֶּנִּי
מִעַלְלֵי חַיִּי

עֲתִידָהּ לִבְרִית מִצְרִים
אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת מִרְאִיֹּת
וְכִשְׁנוֹ מִכָּל גְּבוּרַתֶּם יִשְׁמוּ
יְהוָה עַל פֶּה אֲנִיחֶם תַּחֲרֹשְׁנָה
יִלְחֹם עִמָּךְ כְּנֶחֱשׁ בִּיחָד
אֲרָא יִרְאוּ מִמֶּסְגֵּרֵי תִיחֶם
אֲלֵי הַיְּהוּד אֲלֵהוּ וְיִפְחָדוּ
וְיִרְאוּ מִמָּךְ מִרְאֵל כְּמֹדֶךְ
נִשְׂאֵי עֲוֹנוֹתֶיךָ עַל פֶּשַׁע
לִשְׁאֲרִית נַחֲלֹתוֹ לֹא אֶחָיוּק
לְעַל אֲפֹ בִּרְחֹמֶיךָ חֶסֶד
הוּא יִשְׁכַּח וְיִרְחֹמֶנִי וְיִכְבֹּשׁ
עֲוֹנוֹתַי וְתִשְׁלַח בְּמַצֹּת
וְסֶכֶל חֶסֶד אֹתָם תִּתֵּן אִמָּת
לְעֶקֶב חֶסֶד לֹא אֲבִירֶם
אֲשֶׁר נִשְׁכַּעַת לֹא אֲבִיתִנִּי
מִיָּמֵי קֶדֶם

אמר ג' בלחוד אומר נפשי ובשר אומר
ייעש נפשי וישע איהל רע
חשד ד' פל על חריו כפיד ונעיו חשד חמשא
חשד שמשדור ונעיו חריוג
על פח ב' ישמר יד על פח וישמר יד על פח
וגדול ב' יחד ארץ אפיד חנן ורחום יחד
במרוח ד' *

כל זמני עשר ימא בדר חז חד נצא מחד יצא
חשב על ידוהו •

זמני אלהי ישובת כי ישור מל • דורה דשלוט ותבוא חיה מעונתם ובעונתיה מל • חיוס כפיר
אריז טוף חז בכולו • שלמים • האשים האלה כח יאמר ידוהו •

החרית אמלל בשוכמל
ופרח לבנו אמלל חרים
רעשוממע ודגעות
התמנונותשא הארץ
מפנוותכל וכל וישב
בה לפע ועמו מו ועמוד
ומי יקום בחרח אפוחמת
נתכה באשוח צרוס נתצו
ממע טוב ידוהו למעח
בזס צרה ויהי חסורו
ובשטף עבר בלה יעשה
מקומה ואכיו ויהי חסור
מהתחשבו א ידוהו בלה
הוא עשה לאתקום
פעמים צרה כי עדסורס
סכסס ובסבאס סבאס
אכלו כקש יבש מלאמפה
ינא חשכ על ידוהו רעה
יעץ בלה על
כה אמר ידוהו אס
שלמים סוכר סוכו נגוה
ועברו עתה לא אענה עך
ועתה אשכר מטה מעלה
ומסורתך אנתקועה עליך
ידוהו לא אנהעם שמך עך
מבית אלהיך אכרית פסל
ומסכה אשים קברך בו
קלות

הנה על חרים רגל
מבשר משמיע שלום
הע ידוהו חנה שלמו
נרדה מ לא יסוף עך
לעבור בך בלה על בלה
נברת עלח מפין על
פעך נער מערה צפה
דרך חוק מתעס אמץ
כח מאר כי שבי ידוהו
אתנאון נעקב כגאון
ישראל מ בקום בקום
חמריהם שחתומגו
גבריהו מארס אנשיחול
מתלעים באש פלהת
הדכב בוסחמע וחברשנס
הרעל בחויעות מתוהו
הרבושתק שקון
ברכות מראיוהו בלפודים
בברקום ידוהו צנו וזכר
אדורו ופשוט בחליתם
ימחרו חומתוהו חסכר
שעריהם דרות נפתחו
וההיכל נמוג ודעב גלתה
העלתה ואמחית מענות
כקול חעס מתפפת על
לככה וזענה בכריתמים
מימי היא וחמה נסים
עמהו עמרו ואז מפע

בנו כסף פיו וכתבוא חקע
לתכונה כבד מכל בלה
חמרה בוקה ומבוקה
ומבלקה ולב נמס ופך
ברכס וחלחלה בלה
מתעס ופנ כלס קבצו
פארור איה מעו ארוה
ומרעה חוא לבפרוס
אשר חלה אלה לבא
שסגיר אריחואז מחרה
אריח טוף בדר גחמו
ומחנק ללב אתו חמלא
טוף חרמו עתמו טרפה
חנני אלה נאס ודוה
עבאות ודבערתו בעש
רבה ונכפורה תאכל
חרבוה כרת מארץ
טרפה וקלא שמע עך
קול מלאכה
היו עיר ומסכלה פחש
פרק מלאה לא ומוש
טוף קול שוט וקול
רעש אפוסוס דהר
ומרכבה מרקדה פרש
מעל חולתב חרב וברק
חמת ורב חלל וכבד פנ
ואז קעל לנהיח יבשל
בנותס מרבועים וונה

אמלל ג בו עי סוריס סכסס ומדוע לא ידעו מו
ואנאח בשער חזיג •

חוק ד אתה חזק כי דוהא נסח דרך ובלתי חזק
ועתה חזק אצל ידו •

ולא ישמע • ולא ישמע כד עזר ולא ישמע
עזר קול מלאכה •

[illegible]

אנכי יי מל כי את חילתי וידד כגשו ודלתי את
 ידוע גם איש שלומי .

[illegible]

וילג יצא ב' ואת העם צו יחושע על כן תפוג
ומדבר ס בהנהג' ב' כח ונשחזר חלילי באר' בעיניו *

[illegible]

וְנִשְׁמָה דְּלִיב וְסִימְנֵיהּ חֲשׂוּעִיהּ וְעַף יִטּוֹשׁ
הַטִּיט בְּוִיעֵיהּ מִיִּזְוָה בְּמֵי בְּטוּחָהּ

על שבעות יחוד שמעתי
שמעתי את יחוד מעלי
בקר שבע חיות בקרב
שנים תדונו ברע וחס
תזכור אלוד מתימויבוא
וקדוש מחר פארו סלה
כסה שמים הודו ונהלתו
מלאה הארץ ונהלתו
תהיה קרנים מידו לו
רשם חמוץ עזה לפנו
ילך דבר ונא רשף
לרגלו עמרו מדר ארץ
ראח ותר גוים ותפצעו
חדר ער שחו גבעות
עולם חלופות שלם לו
תחת אחר ראיתי אחד
כוש ורגלו ידועת ארץ
מרגו תבעדוים חרה
יחוד אס בנהדוים אפך
אספים עברתך מי תרפ
עלסוסיך מרכבתך
ישועה ערה תעור
קשתך שבעות מטות
אמר סלה עדות תבקע
ארץ ראוב יחולו חרס
ודם מים עבר נתן תהום
קול רום ידיו נשא
שמ שירח עמר זבלה

לאור חצויה לכו לנה
ברק חניתך בועם תצמד
ארץ באר מרוש גוים
וצאת לישע עמך
לוישע את משיחך מחצת
ראש מבית רישע עדות
יקוד ערצו אר סלה

נכתב במטור ראש פרק
יס עין להפיצני עליו עתם
במולא כל עט במסתר
הרכת בים סוסיך חמר
מוס רבנים שמעתי ותרע
בטני לקול צללו שפתי
יבא רכב בעצמי ותחת
ארע אשר אנה ליום
צרה לעלות לעס ועדני
כיתאנה לאת פרחו און
יבול בפנים פתשם עשה
ויתו שדמות לא עשה
אכל נער ממכלה צאו
ואון בקר ברפתים ואני
ביתוה אלוה אגלה
באלהי וישע יחוד אתי
חילונישם רגל באלותי
כמותי וירכני למנצח פנענותי

דבריהוה אשר חנה אל
צפניה בדכישו בוגר לוח
בדאמרנה בוח וקמה ממ
יאשיחו בדאמו מלך
יחידה אסף אסף כל מעל
פני הארמה נאס יחוד
אסף אדם ובחמה אסף
עוף שמים ודג חס
וחמכ שלות אתהר ששם
והכרתי אתה ארס מעל פני
הארמה נאס יחוד ותטותי
ידו על יחודיה ועל כל
יושבי ירושלים והכרתי
מוס מקום הנה את שאר
חביל את שם חכמים
עס חכמים ואת
חמשת חרס על הגנות
לעבא חשמים ואת
חמשת חרס חנשבעם
ליחוד וחנשבעם במלכ
ואת חנשבעם מאחרי
יחוד ואשר לא בקשו
את יחוד ולא רר שחו
חס מפני ארע יחוד כו
קרוב ליום יחוד כרובין
יחוד ובח חקרי ש קראו
יחוד ביום ובח יחוד

חזקיהו ג דבר יחוד גב אלח משל שלמד אטר חזקיהו עשר וזמ וחד בטנ שרש חשט עז תלום דכחחח
בד מן וחד בשער חרבי עז למלך חזקיהו במותי ג ב חס וחד מל משוח דגלי משוח יחוד ארני

מאד ב' מל בעבא ומד תעסו ליום פדוד
ומי שאה ומאמא •

אל עמי • ולא אל עמים רבים • כי אז אדבר
אל עמי • וחדד ראי עמי •

וְלֹא יִמָּצֵא לוֹ בְּעֵינֵינוּ שֶׁאֵינוֹ יִשְׂרָאֵל וְהָא
אֲמִין גְּלוּסְטִי וְלִבְנוֹ וְנִשְׁלִי וְנִפְלִי כ

[illegible][illegible][illegible][illegible]

לא ידעתי כי תהיה חסדך ורחמיך עלי
והחיות נא ואל תעזבני

וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח
וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח וְיִשְׁמַח

והיה ויבא בתלית כובץ • נשים ביצון עור בתלית כובץ • דוממות בתלית
בתלית אחת רעויה בחותם וגם בתלית וגם בתלית בתלית כובץ • ושארא
בתלית •

והיה ויבא בתלית כובץ • ודשבותים מארץ מצרים כובץ • ושארא
ודשבותים כובץ • ולאחז • חזי קמ וחזי פת ולאחז קראתי חבליים ולאחז
אין יחסי •

והיה ויבא בתלית כובץ • נשים ביצון עור בתלית כובץ • דוממות בתלית
בתלית אחת רעויה בחותם וגם בתלית וגם בתלית בתלית כובץ • ושארא
בתלית •

והיה ויבא בתלית כובץ • נשים ביצון עור בתלית כובץ • דוממות בתלית
בתלית אחת רעויה בחותם וגם בתלית וגם בתלית בתלית כובץ • ושארא
בתלית •

והיה ויבא בתלית כובץ • נשים ביצון עור בתלית כובץ • דוממות בתלית
בתלית אחת רעויה בחותם וגם בתלית וגם בתלית בתלית כובץ • ושארא
בתלית •

והיה ויבא בתלית כובץ • נשים ביצון עור בתלית כובץ • דוממות בתלית
בתלית אחת רעויה בחותם וגם בתלית וגם בתלית בתלית כובץ • ושארא
בתלית •

והיה ויבא בתלית כובץ • נשים ביצון עור בתלית כובץ • דוממות בתלית
בתלית אחת רעויה בחותם וגם בתלית וגם בתלית בתלית כובץ • ושארא
בתלית •

והיה ויבא בתלית כובץ • נשים ביצון עור בתלית כובץ • דוממות בתלית
בתלית אחת רעויה בחותם וגם בתלית וגם בתלית בתלית כובץ • ושארא
בתלית •

ישב ב. חל. בסיף וחגג ודשפלה ישב
ותפארת ישב ודשולם

יְהוֹשִׁלֵּם וְיִתְּנָה בְּיוֹם הַחַדָּא
אֲשִׁים אֶת יְהוֹשִׁלֵּם אֲבֹ
מִעֲמֶסָה לְכָל הָעָמִים
כֹּל עַמִּי יִהְיֶה שָׂרֵט וְיִשְׂרָטוּ
וְנִאֲסְפוּ עֲלֶיהָ כָּל גִּזְרֵי
הָאָרֶץ בְּיוֹם הַחַדָּא נֶאֱסָ
וְהָיָה אֲבָהָ כֹּל סוֹסִים בְּתַמְחוֹן
וְרָכְבוֹ בְּשִׁעְזוֹ וְעַל מִית
וְהָיָה אֶפְסָה אֶת עֵינֶי
וְכֹל סוֹסֵי הָעָמִים אֲבָהָ
בְּעֵרוֹחַ וְאָמְרוּ אֵלֶּי
וְהָיָה בְּלִבָּם אֲמָצָה לֵאמֹר
וְשִׁמְיֵה יְהוֹשִׁלֵּם בִּיתוֹחַ
זָבָא אֶת אֱלֹהֵי הַסֵּם בְּיוֹם
הַחַדָּא אֲשִׁים אֶת אֵלֶּי
וְהָיָה כְּמִזְרֵי אֲשִׁבְעֵנִים
וְכִלְפִיר אֲשִׁבְעֵמִזְרֵי אֵל
עַל מִזְרֵי עַל שְׂמֵאל
אֶת כָּל הָעָמִים סָבִיב
וְשִׁבְחָה יְהוֹשִׁלֵּם עֵד
תַּחֲמִיד בְּיוֹם שְׁלֵמֵהּ וְהָיָה
וְהָיָה אֶת אֵלֶּי וְהָיָה
בְּרֵאשִׁית לֵאמֹר לֹא תִגְדֹּל
תַּפְאֶרֶת בֵּית כְּבוֹד וְתַפְאֶרֶת
יִשְׁבְּרוּ יְהוֹשִׁלֵּם עַל הָיָה
בְּיוֹם הַחַדָּא וְהָיָה בְּעַל
יִשְׁבְּרוּ יְהוֹשִׁלֵּם וְהָיָה הַנֶּשֶׁל
בְּתֵם בְּיוֹם הַחַדָּא בְּרֵדִי

אֶל־הַשֹּׁלֵחַ וְאֶל־הַדֹּעֵר אָמְרוּ
חֲזֹק אֲשֶׁר יִקְרָתוּ מֵעַל־הֶסֶם
וְאִקְחָה שְׁלֹשִׁים חֲבֵסָה
וְאֶשְׁלַח אֹתוֹ בֵּית יְהוּדָה
אֶל־הַדֹּעֵר וְאֶנֶּץ אֶת־מִקְלָה
הַשֹּׁנֵעַ אֶת־הַחֲבִלִים לְהַפִּיר
אֶת־אֹתוֹ הַכּוֹן וְהַיִּזְחָל וְכֹן
יִשְׂרָאֵל
וְאָמְרוּ יְהוּדָה אֶל־עַד קָח
לְךָ בְּלִירָעָה אֶל־כִּי חָפֵד
אֲנִי מִקִּוִּים קִיעָה בְּאַרְץ
הַנִּכְחָדוֹת לֹא וּפְקֹדֵהֶם
לֹא יִבְקֹשׁ וְחַנּוּן שֹׁבֵרֵת לֹא
רָפָא וְהַנֶּעֱבֹה לֹא יִכְלֹךְ
וּבִשְׂרָחֲבֵי אֵה וְאֵכֹל
וּפְרָסוֹת וּפְרִקֵּי חוּרֵי
הָאֵלֹהִים עֲבֹרָה אֶחָד
עַל־זֶרְעוֹ וְעַל־זֶרְעוֹ יִמְעַן
זֶרַע וְכֹשׁ תִּכְבֹּשׁ וְצִוּ
יִמְעַן בְּהֵחַ תִּבְחָה

האלהים י. והיוצאם באלהים ידעו וביד ידע
אלהים ביד ידע.

דען זי האט אים געזאגט ווי אזוי ער זאל
זיך אריבערברענגען און ער האט
זיך אריבערברענגט.

את שמות העצבים מזה ארץ
ולא תכרו עד וגם את י
הנבא אסו את רוח הטמא
אעביר מזה ארץ ויהיה בן
עבא איש ערו ואמר אליו
אביו ואמו ולדו לא תחיה
כי שקר דברת בשם יתה
ודקרהו אביו ואמו ולדו
בתבא ויהיה ביום ההוא
יבשו הנביאים אש מחוץ
בהבאתו ולא לפשו י
אדרת שער למעש פחש
ואמר לא נבא אנכי איש
עבר ארמה אנכי כי ארס
הקנני מנעירי ואמר אליו
מה חמקות האלה ביוהר
ואמר אשר חמיתו בות י
מאחר
חרב עתה ער עיו על גבר
עמיתו נאס ויהיה עבאות
הא אתה רעה ותפוצצו
העאות שבתו ויהי על
העליוס ויהיה בכל הארץ
נאס ויהיה פושעים ביה י
ופרתו יעשו ושלשיות
ונתרסה ויהבאתו את
השלשיות באש וצרפתים
בערף את חפסר ובהנמים

בכחו את החרב הוא
יקרא בשמו ואנא אענה
אתו אמרתו עמי הוא
והוא יאמר ויהיה אלקו
העליוס בא ליתנה וחלק
שלל בקרבו ואספתו
את כל העוסא ליהו שלם
למלחמה ולכדה העיר
ונשסו הבתים והנשים
תשגלנה ויצא חצו העיר
בגולה ויתר העם לא
ופרת מזה עיר ויצא יתה
ונלחם בגוים חסם ביום
הלחמו ביום קרבו ועמדו
רובי שחיה על דרי
חיותם אשר עלפניה שלם
מקדם ועבד עתה חיותם
מחצו מורחה חמה גא
גדולה מאד ויש חצר
התר צפונה וחצו נגבה
ונסתם עתה כיוע עג
הרים אל אצל ונסתם
באשר נסתם מפני הדעש
ביום עתה מלך ויהיה
ובא יתה אליו בל קדש
עמך ויהיה ביום חוראלא
יהיה אור יקרות קפאוו

ויהיה יום אחר הוא עתה
ליחיה לא יום ולאלה
ויהיה לעת ערב ויהיה אור
ויהיה ביום ההוא נאס
מקדשים מירושלם חסם
אל חסם חקדמוע וחסם
אל הים האחרון בקוץ
ובחרף ויהיה ויהיה ויהיה
למלה על כל הארץ פוש
ההוא ויהיה ויהיה אחר
ושמו אחר וסוכל הארץ
כערת מנב על דמוע נב
יהו שלם וראמה וישב
תחתיה למשע פנמו
ערמקום שער הראשון
ער שער הפנים ומגדל
חננאל ער יקר המלך
ושבו בה וחרס לא יהיה
ערו שבה וירושלם י
לבטח ונא תתקח
חמנפת אשר נא ויהיה
את כל העמים אשר
עבאו על ירושלם חמקן
בשרו והוא עמד על רגלו
ועינו תמקנה בחריזו
ולשונם תמקפפותם ויהיה
ביום ההוא תתקח מחננת
ויהיה רבה בהם ויהיו קו

ויחזק י קמץ ויהיה אחר אל יבדים נעזרו
ועמם ויהיו ביום ההוא *

ונלחם דל פל וסמנחון נסמנח ויהיה עבד
לדונא ויהיה ויהיה *

כעבוד ב ויהיה חסון כעבה וכו' כל הארץ
כעבוד *

ועיבוד ב' ועיבוד ויחיד אדם תשכב לא תפחד
והדיוקני ב' והדיוקני אחרים והדיוקני אדם

ויעצוב ב' על חלומים ויעצובם ומשנתם
משנת עבדו ב' מה דין חזק ואמץ וברו תוהו

כאשר צוה וכתובות מכסות
וישבע עקרו ומטהל כסף
וטוהר את בני לו וחקק אתם
בנה ובכסף ויחיד ויחיד
מנשי ומנחה בעד קה וערב
לחיה מענת ויחידה
והושלם בימי שלם
וגשמים קדמנות וקדמות
אלהם למשפט ויחידה
עממית במבשמים
ובמנאפוס ובנשבעים
לשקר ובנשקו שכר
שכר אלמנה ויחיד ומטו
גל ואלו אנו אמר ויחיד
עבאות במי ויחיד לא
שע תוואתם בני עקב
לא בלותם למימי אבותם
סרתם מחסו ולא שמרתם
שוכו אלו ואשכבה אלוכם
אמר ויחיד עבאות ואמרתם
במקדש ויחיד קבע אדם
אלהים כי אתם קבעים
אתו ואמרתם במה קבענו
המעשר ויחיד ויחיד במארה
אתם נאריס ואי אתם קבעים
חזו בל חזו או את כל
המעשר אל בית הארץ
ויחיד טרף בבית ובחננו

נא בואת אמר ויחיד
עבאות אדם לא אפתח
לכם את ארבות השמים
והיוקתו לכם ברכה
עבדותו ויחידה לכם
באכלו לא שחת לכם
את פרו הארץ ולא
תשכל לכם הגפן בשדה
אמר ויחיד עבאות ואשור
אתכם כל חנוס מיתחמו
אתם ארץ חפץ אמר
יחיד עבאות
חזקו על דברכם אמר
יחיד ואמרתם מה עבדנו
על דבר אמרתם שוא עבד
אלהים ומה פצע בו
שמרנו שמרתו ויחידה
קדמות מפני ויחיד עבאות
ועתה אנחנו מאשרים
והים נס נבנו עשור שעה
גם בחנו אלהים ומלטו
אז נברך וראו ויחיד
איש אל רעהו ויחיד
ויחיד ויחיד ויחיד
ויחיד לפניו לראו ויחיד
ולחשבו שמו ויחיד לו
אמר ויחיד עבאות לזם
אשר אנו עשה סגלה

ויחידה עליוס כאשר
ויחיד אש עלבנו העבד
אתו ויחידה וראיתם
עדיק להשעבד עבד
אלהים לאשר לא
עבדו
מחנה חנוס בא בער
כתש ויחיד כל יחיד ויחיד
עשה רשעה קשולחט
אתם חנוס חבא אמר ויחיד
עבאות אשר לא יעוב
לזם שורש ענה ויחידה
לזם וראו שמו שמי
עבדה ומרפא בכנפיה
ויחידה ופשתם בעגל
מרבקו עפותם רשעים
מחידו אפר תחת כפות
רגלכם ביום אשר אנו
עשה אמר ויחיד עבאות
זכרו תורת משה עבדו
אשר צויתי אותו בחרב
על פלו שר אל חקים
ומשפטו חנה אנכי
שלח לכם את אליה
הנביא לפני בואי ויחיד
תנה לו חפז או יחיד
לבבות עלבנים ולב

יחיד ב' ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד
יחיד ויחיד ויחיד ויחיד ויחיד

ומרפא ב' חנוס מנהל לזם ויחיד ויחיד
תשכל ב' מחזק ויחיד ויחיד

אלהים ב' ומלך ויחיד ויחיד ויחיד
חזו אנכי ב' ויחיד ויחיד ויחיד
דמות ב'

בְּמִסְעָרֵי אֲבוֹתֵינוּ פְּדוּ אֲבוֹתָנוּ

וְחַבִּיתֵנוּ

אֶת

הָאָרֶץ

חֶרֶס נָה

ל
ד
פ
נ
נ

סִבּוּס חֲפִסְדִּיקִים שְׁלֵטֵר
אֶלֶף וְחֲמִשִּׁים וּ

לא ימנע

קדש ליהוה

[illegible]

ניח
ל
ג
ח

1
 2
 3
 4
 5

כח
ג

五

יחיד

..i

וְלֹא־תִשְׁכַּח אֶת־שְׁמִי וְלֹא־תִשְׁכַּח
אֶת־עֲשֵׂה־יְהוָה לְךָ שֵׁם
בְּיָם שֵׁם הָאֱלֹהִים בְּרָב
בְּמִן נִפְלֵה וְהִנֵּי וְשֵׁם
אֲחִי וְקִטְוֹן וְזָקֵן וְלֹא
אֶת־מִוֶּלֶד וְאֶת שְׁלֹשׁ
וְאֶת־עֲרֻמּוֹת וְאֶת וְרֹב
וְאֶת־קִדְוָה וְאֶת־אֱוִל וְאֶת
דִּקְלָה וְאֶת־עֵבֶל וְאֶת
אֶבֶן אֶל וְאֶת־שֶׁבֶט וְאֶת
אֹפֶרֶן וְאֶת־חֻלְדָּה וְאֶת
יֻבֵּב בְּלֹא־זֶה בְּנִי וְקִטְוֹן
שֵׁם אֶרֶץ שֶׁר שְׁלֹשׁ
עֶרְבֵי־רֵעֵי שְׂרָה וְנָחוּ
מִיָּה אֶרֶץ חֹמָה אֶבְרָם
בְּמִן אֶבְרָם וְחֵן בְּמִן
וְיִשְׁמָעֵאל אֶל־זֶה וְלֹא־חֵן
בְּמִן וְשֵׁם אֶל־נִפְלֵה
וְהִנֵּי עֵשָׂא חֵדִי וְהִנֵּי
יִשְׂרָאֵל בְּפִי שְׁוֹרֵדֵימָה אֶל־
חֵסֶד בְּמִן וְשֵׁם אֶל־
וְהִנֵּי קִטְוֹה פִּלְגֵשׁ
אֶבְרָם וְלֹא־חֵן אֶת־זֶה
וְהִנֵּי שְׁוֹרֵדֵימָה וְהִנֵּי
וְהִנֵּי עֵשָׂא חֵדִי וְהִנֵּי
וְהִנֵּי עֵשָׂא חֵדִי וְהִנֵּי

三

[illegible][illegible]

1

١٢٢

[illegible]

1. 1.

4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 5

[illegible]

74
 63
 2
 27
 66
 7
 173
 171
 171

בארץ חגליעד ב' ויהי ל' אלול ביום
השני והיה יום יגיד *

סדר השנים כל ידועה שנה אחת ומאחת ועד עשר שנים קרוי שנים שלוש שנים ארבע שנים חמש עד עשר בר מן חד המלך אל המלכים דהוא מיוח במקרא וכל דיבור ומיעוט דכונה שנים שלוש שנים ארבע עד עשר שנים חמש שנים עד מאה כולו שנה בר מן חד המלך חשני דמלך וכל דיבור מיוחד שנה דכונה וכל אלה שנים

אחרת לירחמאל ושמה
עטרה היא אם אונס:
והיו כעדם בכור יי
ורחמאל מען ומיועקר
והיו כעם אונס שמו ורע
ובני שמו נדבואבי שור
ושם אשת אביו שור אביו
ותלך לו את אחיו ואת
מולדו ובני נדב סלד ואפס
חמת סלד לא כעם ובני
אפס ושמו ובני ושמו
ובני שמו אחיה ובני ורע
אחיו שמו יתר ויונתן וחמת
יתר לא כעם
ועתה פלתי ונא אלה היו בני
ירחמאל ואלה הנה לשמו
כעם כי אספנותו לשמו
עבד מצרו שמו ורע
והיו שמו אתפסו לרע
עבדו לאשה ותלך לו את
עמיו עתה הולד את נתן
ועתה הולד את זכריה
והולך את אפללו ואפללו
הולד את עבדו ועבדו
הולד אתו ונא ונא
הולד את ערניה וערניה
הולד את חלץ וחלץ הולד
את אלעשה ואלעשה

הולד את סמיו וסמיו
הולד את שלום שלום
הולד את קמיהו קמיה
הולד את אל שמו
ובני כלב אחיו רחמאל
מישע בכורו הוא אברון
ובני מרשה אביו חברון
ובני חברון קרח ותפח ורס
ושמו שמו שמו עה הולד את
רחם אביו ורסעם ורסעם
הולד את שמו ובני שמו
מעז ומעז אביו בית צור
ועפח פולגש כלב ולדה
אתחרון ואתמוצא ואת
גזון וחרון הולד את גזון
ובני יחדי רגם וחתם
ועשו ופלטו ועפח ושע
פולגש כלב עבד ולדה
שכר ואת תרחנה ותלך
שע אביו מרמה את
שוא אביו מכבנה ואביו
גבעא ובת כלב עבקה
אלה היו בני כלב
בזור בכור אפרתה שובל
אביו קרית יערים שלמא
אביו בית לחם חרף אביו
בית גדר ויהיו כעם לשובל
אביו קרית יערים חראח

חצו חמנותו ומשפחות
קרית יערים חותרו
והפיתוהו שמתו וחמש
מאלה ויצאן הערעו
והאשת אל
בני שלמא בית
לחם ונמנופתי עטרת
ביתו אביו וחצו חמנותו
חצו עיו ומשפחות ספרים
ישבו ועבדו תרעתיס
שמו עתים שובתיס חמה
הקונים חבאים מחמת
אביו בית רכב
ואלה היו בני חור
אשר נולדו בחברון
חבכור אמן לאחיו עס
חור יעאלות שמו הנאל
לאביו חכרם לות יי
חשלוש לאביו שלום כו
מעבה בתתלמו מלך
נשור חרביע ארנה כו
חגית וחמיו שו שפטנה
לאביו חששו יתרעם
לעלה אשתו ששור
נולד לו בחברון ונמלך
שם שבע שנים ושש
חששו ושלש שנים ושלש
שנה מלך בירושלם

ואלה היו בני אהליבמה בני חור

אביהו ב וישם אשת אביו ויחזק לו רחבעם
אשור חור חור פג חכרמלך ב וישם חור
ואלה היו

אחרי ה' ג קמיו וסמיו חלל וימנו ח
וימנו ח וסמיו חלל וימנו ח

ל

ואשר אל וכו' ענה ותר
ומה וכו' ומה וכו'
את מה וכו' את מה וכו'
ישב אבי אשתו וכו'
חזרה וכו' חזרה וכו'
אבי עזר וכו' אבי עזר וכו'
שמו וכו' שמו וכו'
ונח וכו' ונח וכו'
פרעה וכו' פרעה וכו'
ובע אשתו וכו'
אחות נח וכו'
הצרי וכו' הצרי וכו'
ובני שומן וכו'
בזח וכו' בזח וכו'
והיה וכו' והיה וכו'
בזח וכו' בזח וכו'
וזערה וכו' זערה וכו'
ומה וכו' ומה וכו'
לית אש וכו' לית אש וכו'
כבר וכו' כבר וכו'
בעד וכו' בעד וכו'
היה וכו' היה וכו'
היה וכו' היה וכו'
והיה וכו' והיה וכו'
ושם וכו' ושם וכו'
עזר וכו' עזר וכו'
שאר וכו' שאר וכו'
בני וכו' בני וכו'

ל

חמור וכו' חמור וכו'
בנה וכו' בנה וכו'
עשר וכו' עשר וכו'
אז וכו' אז וכו'
לא וכו' לא וכו'
ומה וכו' ומה וכו'
וגם וכו' וגם וכו'
ובמה וכו' ובמה וכו'
ובמה וכו' ובמה וכו'
והיה וכו' והיה וכו'
אלה וכו' אלה וכו'
היה וכו' היה וכו'
ועזר וכו' ועזר וכו'
עזר וכו' עזר וכו'
אש וכו' אש וכו'
האלה וכו' האלה וכו'
בשם וכו' בשם וכו'
ומה וכו' ומה וכו'
אמנה וכו' אמנה וכו'
בזח וכו' בזח וכו'
עזר וכו' עזר וכו'
היה וכו' היה וכו'
ועזר וכו' ועזר וכו'
והיה וכו' והיה וכו'
היה וכו' היה וכו'
בזח וכו' בזח וכו'
שם וכו' שם וכו'
בשם וכו' בשם וכו'

ל

ובמה וכו' ובמה וכו'
ומה וכו' ומה וכו'
בזח וכו' בזח וכו'
לצא וכו' לצא וכו'
שמו וכו' שמו וכו'
ורוס וכו' ורוס וכו'
בזח וכו' בזח וכו'
ובמה וכו' ובמה וכו'
בשם וכו' בשם וכו'
והיה וכו' והיה וכו'
ואת וכו' ואת וכו'
שמו וכו' שמו וכו'
היה וכו' היה וכו'
בזח וכו' בזח וכו'
שמו וכו' שמו וכו'
ופל וכו' ופל וכו'
ועזר וכו' ועזר וכו'
ובמה וכו' ובמה וכו'
לעזר וכו' לעזר וכו'
היה וכו' היה וכו'
ובמה וכו' ובמה וכו'
בזח וכו' בזח וכו'
ועזר וכו' ועזר וכו'
לבני וכו' לבני וכו'
להנה וכו' להנה וכו'
והיה וכו' והיה וכו'
בזח וכו' בזח וכו'

ל

ויהי וכו' ויהי וכו'

ויהי וכו' ויהי וכו'

ויהי וכו' ויהי וכו'

באחד ב שם אנט באחד בנו ושמו ושלשה ויגור
ובאחד ב קדמיה כתב חי

על כל מי ב ודעב חדד וישבו באחיהם
וימנעו ב בני ישראל באחיהם אבותיהם

אלהי עמי חגית ב וימנעו באחיהם ויחזקו אל
אלהי ירושלים

בני ראובן בכור ישראל
ועד ופלא אחצרו וברמי
בני חאל שמעיה בננו
בנו שמעיה בננו מכה בנו
ראיה בנו בעל בנו בארה
בנו אשר הגלה תלגת לו
פלגאסר מלך אשר הוא
נשיא לראובן ואחז
למ שפחתינו בחתנו ש
לתדיתם חראשו עאל
ובכרה וכלל בו עונו בו
שמע בכוואל הוא וישב
בשר ער ערנו וב על משו
ולמחרת וישב ער לבוא
מכרה לכוהנהר ויגור
פרת מי מקנתם רכו בארץ
גלעד ומימי שאל עשו
מלחמה עם חתני אום
והפלג בנדם ושבן באחיהם
על כל פני מרת לגלעד
ובנו נר לגדסו שבו
בארץ חכשו ער סלכה
וואל הוא וישפס חמשה
וענו שפט בכשוואחיהם
לבית אבותיהם מיכאל
ומשאלו ושב ער ויחזקו עבו
ויעש עבד שבעה
אלה בני אביחור

בכוריו פנח ופנח
במיכאל בוריש בו
וחדו פנח ופנח בוריש
בחתנו ראש למית אבותם
ומשכמו על עבדו שו
ובכניהם ובכל מנרשן
שרו על תוצאותם בכם
חתנו שובו ויתם מלך
והודו וימנו בכם מלך
ישראל
בני ראובן ויחזקו שפט
מנשה מוכני חור אנשים
נשיא מנו וחרב וחרמי
קשת וכלי מלחמה
ארבעים וארבעה אלף
ושבע מאות ויששים יצאו
עבאוי עשו מלחמה עם
החגרי אום וטור ונפיש
ונורכו עורו על חסונות
בדם חגרי אום וכל
שעמחם כי לא חסו עקו
במלחמה ונעמור להם
ביבטחו בו וישבו מקנחם
גמליהם חמשים אלף
וצאז מאתם חמשים
אלף וחמשים אלפים תמס
אדם מאה אלף ביחדלים
רמיס נפלו כי מוחא חים

חמלחמה וישבו ויחזקו
ערה
ובנו חזק שפט מנשה
ושבו בארץ מבשו ער
בעל חרמוז וישער וחר
חרמוז חמה רכב ואדה
ראשו בחת אבותם רעפר
וישע ואלו אל עוריא
וירמיה ויחזקו ויחזקו אל
אנשים ובכור חור אנשו
שמות ראשונים לבית
אבותם וימנעו באחיהם
אבותיהם ויחזקו אחרי אלהי
עמיה ארץ אשר חשמה
אלהים מפני חסונו ער אלו
ישראל את כניחפול מלך
אשור ואת רוח תלגת
פלגסר מלך אשור ונלם
לראובן ולגלעד ויחזקו
שפט מנשה ויבאס להלח
והביר ויחזקו ויחזקו
ער חים חיה
בני לחזק שון קחת ומרמי
ובנו קחת עמרם ויחזקו
והבירו ויחזקו
ובנו עמרם אחריו
ובנו עמרם ויחזקו

והבירו ב מלחמה ויחזקו ויחזקו
והבירו ב ויחזקו ויחזקו ויחזקו

והבירו ב ויחזקו ויחזקו ויחזקו
והבירו ב ויחזקו ויחזקו ויחזקו

והבירו ב ויחזקו ויחזקו ויחזקו
והבירו ב ויחזקו ויחזקו ויחזקו

אליהו יא חס' ו' ועני ויהא וענייה שנים בו ואליהו ב' בו מקרה ויהא
אב גז ויהא בו שנים שנים בו כהנא ויהא חס' ו' ויהא חס' אב שנים

לא ימכר

בְּנֵי לֵוִי שֵׁשׁ קַהֲלֹתֵיהֶם
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי שֹׁשׁ
לְבִי וְשֵׁם עֲמֻנֵם קַהֲלֹת
עַמְדָּם וְזִצְהֵר וְחִבְרוֹן
וְעֹזִיָּאֵל
בְּנֵי מְרָרִי
בְּחִירוֹ וְשֵׁם אֶלְדֵּי יֵשׁ
מִשְׁפַּחֹתֵיהֶם לֹא כִמְעֻסָּה
לֵב שֹׁשׁ לְבֵנֵי בֶּן נַחֲתָה
בְּנֵי זִמְהָה בְּנֵי יִזְחָא בְּנֵי
עֵזֶר בְּנֵי זֶרַח בְּנֵי וְאַתָּח
בְּנֵי בְנֵי קַהֲלֹת עַמְיֹנֶרֶב
בְּנֵי קֶרַח בְּנֵי אֶסִיר בְּנֵי
אֶלְקָנָה בְּנֵי וְאַמְסָקָה בְּנֵי
וְאַסִיר בְּנֵי תַחַת בְּנֵי יֵשׁ
אֹרִי אֶלֶּכָּה בְּנֵי עֵזֶרֶה בְּנֵי
וְשֵׁם אֶלֶּכָּה בְּנֵי יֵשׁ אֶלֶּקָה
עַמְיֹנֶרֶב וְאַחֻמֹּתֵי אֶלֶּקָה
בְּנֵי אֶלֶּקָה עֵזֶרֶבֶן וְנַחֲתָה
בְּנֵי אֶלֶּכָּה אֶבְרָם וְרַחֵם בְּנֵי
אֶלֶּקָה בְּנֵי וְעֵזֶרֶבֶן שְׁמוֹת
חִבְרוֹן וְשֵׁם וְאַכֵּה
בְּנֵי מְרָרִי מִחִלָּה
לְבֵנֵי בְּנֵי שֵׁם עֵזֶרֶבֶן עֵזֶרֶה
בְּנֵי שֵׁם עֵזֶרֶבֶן חֵזֶה בְּנֵי
עֵזֶרֶבֶן עֵזֶרֶה בְּנֵי
וְאֵלֶּה אֲשֶׁר הָעֵמֻד בְּרוּר

על דרשור בית ויהוה
ממנה חזקו ויהוה
משרתים לפני משכן אהל
מועל בשור ערבות שלמה
את בית ויהוה בידו שלם
ועמדו כמשפטם על
עבודתם ואלה העמים
ובנותם מבני הקהתי חזמו
המשורר בראל בן
שמואל בראל קנה בן
ירחם בראל בן ירח
ברעיה בראל קנה בן
ברעיה בראל קנה בן
זאל בן עיריה בן עפרה
בנתח בראל בן אסף
בן קרח בן עזר בן קשת
בדן בן שראל
ואחיו אסף העמר
על מוט אסף בן קרח
בשם אבן מואל בן
בעשה בן מלכה בן
אתה בן רח בן ערמה
בואיתו בן זמיה בן שמע
בנתח בן דרשם בן דן
ובני מרגי אחיהם
על שמאל איתו בן
קושי בן עבדי בן דן
בן שבעה בן אמציה בן

אשר ב' ואלה אשר נחלו בני ישראל ואלה
נחלה ישראל

ועל מזה ב ועל מזה חזק יפשו ואלו
ובני מקדשים נ

רל

ולפני ג ואתה את כליוס ואחריו ובני שבוע
שבוע נ

רל

ואת כליוס ג ואחריו חזק ואת כליוס חזק
חזק נ

חלוקה בואמצו בופני בן
שמר בומחל בומשו
בומריבולו
ואחיהם הלוים נתתם
לכל עבודת משכן בית
האלהים ואחריו ובני
מקדשים על מזבח
העולה וזעזעוהם קטרת
לכל מלאכת קדש
קדש שים וכל כפר על
ישראל בכל אשר עשה
משח עבד האלהים
ואלה בני אחרו אל עזר
בנפוחם בנ אבישוע
בנ בקיבנ עזר בנ ורחיה
בנ מריח בנ אמריה
בנ אחיטוב בנ עדיק
בנ אחי בנ בנ
ואלה מושבותם
לסודותם בגבולם לבני
אחרו למשפחת הקהתי
בן להם היה הגר לוי נתנו
לתם את חברו בארץ
יהודה ואת מגר שיה
סביבותיה ואת שרת הגר
ואת חצריה נתנו לכלב
סופטה ולבני

אחרו נתנו את ערו המקלט
את חברו ואת לבנה ואת
מגר שיה ואת יתרו את
אשתם ואת מגר שיה
ואת חילו ואת מגר שיה
את דביר ואת מגר שיה
ואת עשו ואת מגר שיה
ואת בת שם שוואת י
מגר שיה וממטה
בנימו אתגבע ואת מגר שיה
ואת עלמת ואת מגר שיה
ואת ענת ואת מגר שיה
כל עריהם שלש עשרה
עיר במשפחותיהם
ולבני קהת הקהתיים
ממשפחת המטה ממחצית
מטה חצו מנשה בערל
ערים עשר
ולבני שום למשפחותם
ממטה יששכר וממטה
אשר וממטה נפתלי
וממטה מנשה בבשו
ערים שלש עשרה
לבני מרדכי למשפחותם
ממטה ראובן וממטה גד
וממטה זבולן בעל ערים
שתים עשרה ונתנו בני
ישראל ללוים אתה ערים

ואת מגר שיה ונתנו בנור
ממטה בני חזקיה וממטה
בנ שמעון וממטה בנ
בנמן אתה ערים האלה
אשר יקראו אתם בשמות
וממשפחות בני
קהת ויחזק ערו גבולם
ממטה אפרים ונתנו להם
את ערו המקלט את שם
ואת מגר שיה בחר אפרים
ואתגור ואת מגר שיה
ואת קמעס ואת מגר שיה
ואת בת חזקיה ונתנו
מגר שיה ואת אלון ואת
מגר שיה ואתגל רמון
ואת מגר שיה וממחצית
מטה מנשה אתגור ואת
מגר שיה ואתגל עזר ואת
מגר שיה למשפחת לבני
קהת הקהתיים
לבני שום מממשפחת
חצו מטה מנשה אתגור
בבשו ואת מגר שיה ואת
עשתרות ואת מגר שיה
וממטה יששכר אתקדש
ואת מגר שיה אתגל
ואת מגר שיה ואתגל
ואת מגר שיה ואתגל

ל

ל

ל

אמרם ה וישכרו ויחזקו ויחזקו ויחזקו
רעו אשר יקראו דבר חזק

כל אשר יחזק ויחזק ויחזק ויחזק
ובני ויחזק ויחזק ויחזק ויחזק

עיר המקלט ואת הערים דבר אל בני ישראל
דיחושע ולבני אחרו ונתנו להם

[illegible]

בעל חולד אתמו קדובע
 מביח פיתו ומלך ותארע
 ואקוואחו חולד את
 וחו ערה ויהו ערה חולד
 את עלמתו את עומת
 ואתמו ומרי חולד
 אתמו צא ומוצא חולד
 אתבנע ארפה בנ י
 ארעשה בנ אצל בנ
 אצל ששה בנ סואה
 שמותם ערוקס בכרו
 ושמעאל ושערוק י
 עברו וחנון בל אלה בנ
 אצל ובנ עשק אחו
 ארס בכרו עשח שע
 ואלפל טח שו ויהו
 ארס אנשים גבורי חול
 דרבי קשת ומרבים בנ
 בכנ בנ מאה וחמ שום
 בל אלה בכנ בכנ מו

וְכָל־יִשְׂרָאֵל־הִתְעַשְׂוּ וְהָיָה
 כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר מַלְכֵי־זָמָן
 וְיִשְׂרָאֵל וְיִהְיֶה־הָהָאֵלֶּכָּה
 בְּמַעֲלָם וְהָיוּ־שָׁבוּס
 הָרֵאשִׁימִים אֲשֶׁר־בָּאֲחֵתָם
 בְּעָרֵי־חֹסֵי־יִשְׂרָאֵל הַכְּתוּבִים
 הָלֹאִם וְהָיוּ עִמָּבְרוּ וְיִשְׁלַם

וְשָׁבוּ מִדְּבַר יְהוָה וּמִדְּבַר
כְּעִמּוּמֵי דְבַר אֶפְרַיִם וּמִשָּׁחַ
עֵינָיו בְּדַעַמֵּי הוֹדוֹ בְּדַעַמֵּי
בְּדַאמֵּי בְּדַעַמֵּי מִדְּבַר פֶּרֶץ
בְּהִיחַדָּהּ וּמִדְּבַר שְׂוֹלֵה
עֲשֵׂה חֲכָמִים וּבְעִי וּמִדְּבַר
זָרְחָה עֵינָיו וְאַחֲזִיקֵם שֵׁשׁ
מֵאֲוֹת וְתֵשׁ עֵס וּמִדְּבַר
כְּעִמּוּמֵי סִינַי וְאַכְזֵם שֶׁסֶם
הוֹדִיחָה בְּהִיחַדָּהּ וּבְעִי
בְּהִיחַדָּהּ וְאַכְזֵם שֶׁסֶם
מִכְרוּמֵי שֶׁסֶם בְּדַעַמֵּי
בְּדַעַמֵּי עֵינָיו בְּהִיחַדָּהּ וְאַחֲזִיקֵם
לְתַלְדוּתָם שֵׁשׁ מֵאֲוֹת
וְחֲמִשִּׁים וְשֵׁשׁ כְּלָלָהּ
אֲנָשִׁים רֵאשִׁי אֲבֹת לִבְת
אֲבֹתֵיהֶם וּמִדְּבַר כְּעִמּוּ
זָרְחָה וְהוֹדִיחָה בְּכִיחַדָּהּ
עֵינָיו בְּהִיחַדָּהּ בְּדַעַמֵּי שֶׁסֶם
בְּדַעַמֵּי בְּדַעַמֵּי בְּדַעַמֵּי
אֲחִיטוֹב וּבְדַעַמֵּי בְּדַעַמֵּי
וְעֵרִיחָה בְּהִיחַדָּהּ בְּדַעַמֵּי
פֶּשַׁח בְּדַעַמֵּי בְּדַעַמֵּי
בְּדַעַמֵּי בְּדַעַמֵּי בְּדַעַמֵּי
מִשָּׁחַ בְּדַעַמֵּי בְּדַעַמֵּי
אֲמִרָה וְאַחֲזִיקֵם רֵאשִׁי לִבְת
אֲבֹתָם אֲלֹהֵי שֶׁסֶם מֵאֲוֹת
וְשֵׁשׁ וְשֵׁשׁ בְּדַעַמֵּי בְּדַעַמֵּי

והוא ה' יצחק ברכות אלהים בדרך גבוה ובני
העולם וזהו יצחק וזהו אברהם

והיו שבים ב מל והיו שבים בארץ מצרים
לעצמם והיו שבים בארץ מצרים

וזהו כוונתו ב' וכל ישראל התיחדו
על הקדוה *

אחד ב' בתר' לשנ' וישראל יחשע בנפשו ויצדקה
לשבעת הימים ב' ומהלכו ואחיהם בהנהיגם

לשבת ג חס ודניח אותם בלשכות עשרים יושבות
בלשכות פטוים נ

המפתח ב ויחזו את המפתח ויפלאו וחס על
המפתח

עבודת בית האלויס ומוחלות
שמעיה בחשוב שער יקס
בוח שניה מדגן מרר
ובקבוקר חרש וכל ומתנה
בומיכא בחברי בואסק
ועבדנה בוש שמעיה בוגל
בדדיתו ובכדנה בואסק
בואלקנה חיוש בכח צר
נטופת יוחא שערס שלום
ועקוב וטלמ ואחימו
ואחיהם שלום תראשוע
חטה בשער חמל מוכח
חמה חשערס למחנות
לוי שלום בודקרא בואסק
בוקרח ואחיו לבית אבו
חקה חים על מלאכת עמ
שמר חספס לאהל
ואחיהם על מחנה יהודה
שמר חמבוא ומונתסב
אל עורגל חנה עליהם
לפנים יהודה עמו ובדדיתו
משל חיה שער פתח אהל
מועד כלם חברוים ל שערס
בספס מאתסו שנים עשר
חמה בכח עיהם התחשם
חמה יסד הדד שמואל חמא
באמונתס וחטוביחם על
חשערס לבית יהודה לבית

[illegible]

חֲבֹת לְלֹהִים לֹהֵם דֹּתֶם
 רֵאשִׁים אֱלֹהִים בְּיָדֵי שֵׁם
 וּבְכֶעָז וּשְׁבֹא בְּעֶזְזוֹ
 וְעַל שֵׁם אֱשֶׁתוֹ מִעֲבָה
 וּבֶן חֲבִיב וְעֶזְרָא וְעֶזְרָא
 וְקִישׁוֹבֵעַ וְעֶזְרָא וְעֶזְרָא
 וְאֶחָד מִכִּלְיָהוּ וּמִקְלָה
 וּמִקְלָה הוֹלִיד אֶת שְׁמֹא
 וְאֶחָד מִכִּלְיָהוּ וּמִקְלָה
 בְּיָדֵי שֵׁם עִם אֶחָדֶם
 וְעֶזְרָא הוֹלִיד אֶת קִישׁ
 וְקִישׁוֹבֵעַ הוֹלִיד אֶת שְׁמֹא
 וְשְׁמֹא הוֹלִיד אֶת יְחִיעֶזֶר
 וְאֶת מִלְכָּם שֹׁעֵץ וְאֶת
 וְאֶת אֲשֶׁרֶץ וּבְיָחִיעֶזֶר
 מְרִיבֵעַל וּמְרִיבֵעַל הוֹלִיד
 אֶת מִיכָה וּבֶן מִיכָה פִּתֹן
 וּמִלְכָּם וְעֶזְרָא הוֹלִיד
 אֶת עֶזְרָא וְעֶזְרָא הוֹלִיד
 עֲלִמָּה וְאֶת עֲלִמָּה וְאֶת
 חֲמִי חוֹלִיד אֶת מוֹצָא
 וּמוֹצָא חוֹלִיד אֶת בְּנֵי אֲחֵיהֶם
 בֶּן אֶלְעָשָׁר בֶּן אֶלְעָשָׁר
 וְאֶת שִׁשָּׁה בְּנֵי אֶחָד
 שְׁמוֹתָם עֲדִיקָה וְעֶזְרָא וְעֶזְרָא
 וְשִׁשָּׁה וְעֶזְרָא וְעֶזְרָא
 בֶּן אֶלְעָשָׁר
 וּפְרָשִׁים נִחְמָה בְּשָׂרָא

על לחם ב' ודניק וסכין אונזש ומז בני ודקדוקי' ^א
 חודשי' ב' דמז' וסכנת אונזש ומז בני ודקדוקי' ^ב

ולבדד ב' וזה על המעשה בענין וקצת
וענין ב' ועליו אולם וענין ב' אולם

שבת ד' בול ופימנחור וחלוצה עליו לחייו קדוש
ויל שבת שבתיו לכוונתו

[illegible][illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

החברה ה' וסמכותו סמכות המעלה והמטה
הממשלה ה' חס המעלה והמטה

ה'תש"ח
ה'תש"ח

... ..

ראשית אלפים אשר למנשה
וחמשה עשר עסדרה על
הגור מנבור חול כלם
וחמשה עשר בצבא מלעת
חם ביום נבאו על דוד לעשר
על מחנה גדול במחנה
אלפים:

ואלח מספר ראשית חלון
לצבא באו על דוד חבורה
לחם כלל מלכות שאול ארז
כפיו וחור כמ וחור
נשא צנה ורמח ששת
אלפים ושמנה מאות
חליו צבא מוכנ
שמעון ונחור חול לצבא
שבעת אלפים ומאה:

מוכנ חליו ארבעת
אלפים ושיש מאות:

וחור עתה נחור לאחור
ועמו שלשת אלפים
ושבע מאות וצדוק
נער גבור חול ובית אביו
שנים עשרים ושנים:

ומוכנ כעמו אחי
שאול שלשת אלפים
ועתה מרבותם שגרים
משמרת בית שאול:
ומוכנ אפרים עשרים

אלף ושמנה מאות גבור
חול אנשי שמות לבית
אבותם: ומחצ
מסח מנשה שמונה
עשר אלף אשר נקבו
בשמות לבוא לחמלה
את דוד:

ויש שבעה עשר בינה
לעתים ללכת מהעשה
וישאל ראשיתם מאתם
וכל אחיהם על פיהם:

מוכנ חליו צבא
ערכו מלחמה בכל
מלחמה חמש אלף
ולעדר כל אלף:

ומנפתל שנים אלף
ועמחם כענה וחנית
שלשים ושבעה אלף:
ומוחנני ערכו

מלחמה עשרים ושמנה
אלף ושיש מאות:

וישאלו צבא
לערו מלחמה ארבעים
אלף: ומעבר

לדוד מוחר אובני וחור
וחמשה עשר מנשה בכל
כל צבא מלחמה מאה
ועשרים אלף:

אלה אנשי מלחמת עדר
מערבה כלב שלם באו
חבורה לחמלה את דוד
על כל ישראל וגם כל
שדוהן ישראל לב אחי
לחמלה את דוד ויחור
שם עסדרה למים שלשה
אכלים ושותים כד חור
לחם אחיהם וגם חור
אליהם ערו ששכר חליו
ונפתלו מבאים לחם
בחמורם ובגמלים ובפרהים
ובבקר מכל קמח דבילוס
וצמון ויחור שמו ובקר
וצאו לרב מושמחה ישראל

ומעשר דוד עם שריו
האפרים והמאות לכל
נגיד ונאמר דוד לכל
קח ישראל אק עליו
טוב ויחור אליו
נפרצה נשלחה על אחיו
חמש מאות בכל ארצות
ישראל ועמקם חכמים
וחלום כעמו מנשה
וחקביו ארבע וננספה את
ארו אליו ואליו מלא
דשן חורבני שאול ויחור

ועתה חור בלשן בשער חמור מרבותם
אמר נלחמנו

על דוד ויחור חורבני ואלה מספר
ומנשה כד לעת יום ויחור מנשה

ומן ויחור ב ויחור ויחור לבו אס עליכם
טוב

וַיִּתֵּן ה' אֶת הַבְּרִית הַזֹּאת לְיִשְׂרָאֵל וְלֵאמֹר וְכִי יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה בְּכָל
בְּרִית הַזֹּאת וְכִי יִשְׂרָאֵל מֵעַתָּה בְּכָל בְּרִית הַזֹּאת

ב'ל'פ

ii

216

חק

•

1

٤

1.

३.

בדף

1

•

1

५५

ויהי עתה ויהי יום אחד וכל ישראל חשב בהיותם בלילות ש' ושמיניא מתי במלך מעט
ביום אחד בבלצמא דרשו יהודה ועיר וחבריו ש' מזון אליהם ב ואם אחרים וחדש בטורן דצבא

חזרו וקראו קראו בשמו
 שורו וזמר לו
 תתת לו בישם קדשו
 דרשו וזהו ענין
 כרו ונפלא תו אשר עשה
 דרשו ואל עבדו
 תו ואתו אל תו
 כרו לעלם בריתו
 אשר ברית את אברהם
 ויעמידהו לעקב לחק
 אמר לה אתו ארץ כנען
 בחרתם מתי מקפר
 ותה לכו מתי אל גו
 לא תנח לאיש לעשקם
 אל תגעו במי שוחיו

שִׁירוּ לַיהוָה בְּלֵחָאָרֶץ
 סִפְרוּ בְּנֵהֶם אֶת כְּבוֹדוֹ
 בְּגִיל וְיִתְוָה וּמִחֵל לֵל מֵאֵךְ
 כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלֹהִים
 חֲדָרִים לִפְנֵי
 חֲדָרֵי לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים

[illegible]

אויביר ז' מל כז יאבדו ויחבר אויביר למטות וגברות את כל אויביר וחכמותי את כל אויביר כי דת אויביר
 יחמיו בזיוע עור מרת אשר חתפו • כי תענה למלמד דומיה אשר יעניך לך איבך ב כתב ושאר אויביר •

שפס וטראל ב' ונאמר משור את נאמר דת חתפו •

תבין ליהוה כבוד שמו
 השתחו ליתנה בחדרת קדש
 אף תקו תכל בל תמוט
 ויאמר רבנו יחיה מלה
 יעלן השדה וכל אשר בו
 מלפני יחיה מלה אל שפוט את הארץ
 כול שלם חסדו
 וקבענו ויהי עלנו מוחות
 להשתבח בתהלתך
 מוח עלם ועל העלם ויאמר בל העלם אמו
 והלל ליהוה

ויעבש לפני ארזו ברית יחיה לאסוף לאחיו לשדת לפני
 הארז תמיד לבריוס בן מויעבד ארס ואחיוק ששיוס
 ושמנה ועבד ארס בודותיו וחסה לשעמוסות
 ערוק חתו ויאחיו חתנים לפני משכן ויהיה בבמה אשר
 בגבעו לת עזות ליתנה על מוכח העלת תמיד לבקר
 ולעבד ולכל חתנים בחדרת יחיה אשר ענה על ישראל ועמוס
 חמוס ודמותו וישאל חבוריוס אשר נקבו בשמות להדות
 ליתנה על עלם חסדו ועמוס חמוס ודמותו חצירות
 ומעלותם למשמועם וכל שיר האלחוס ובן דמותו לשער
 ולכו בל העלם אש לביתו וסב דור לבקר את בתו

ויהי כאשר ישב החד בביתו ויאמר הויד אלנתו הנביא דנה
 אנכי יושב בבית הארזיסו ארזו ברית יחיה תחת ויהי עותי
 ויאמר נתו אל הויד כל אשר בלבבך עשה כי האלחוס עמו
 ויהי בכל לה חמוס ויהי חבור האלחוס אל
 נתו לאמר לה ואמר אל הויד עבדו כה אמר יחיה לא אתה
 תבט לך חבית לשבת כי לא יושבתי בבית מוחות אשר

ואמר ז' חמוס ביהוה ב בן השמיני חלו השמיני על ארמוס מרח ישראל חושיענו •
 וסב ב' וסמנחז מעליהם לברך וכל שמואל דמותו בן חן חד וסב את עשאו •

העלותי אתו שראל שר
 חיוס חיה ואחיה מאהל
 אלה לומם שכן בכל
 אשר חתה לבתי בכל •
 ישראל חרבר רפרתי את
 אחד שפוט ישראל אשר
 עותי לה עת את עמו
 לאמר דמה לא בעתם
 לובית חמוס ועתה כד
 תאמר לעבדו לדרור

כד אמר ויהיה עבאות
 אע לקחתי מוחות מן
 אחיו יחיה צאו לחיות נער
 על אמו ישראל ואחיה
 עבד בכל אשר חלכתי
 ואכרית את כל אויביר
 מפעך ועשיתו לך שס
 כשם חגדו לים אשר בארץ
 ושמתי מקום לעמו •
 ישראל וטעתי ויחיו ושכן
 תחתיו ולא ירע עור ולא
 יוספוב בעולה לביתו
 פאשר בראשונה ולמנוס
 אשר צוית שפוט על
 עמו ישראל וחכמותי את
 כל אויביר ואני לך נבית
 יבנה לך ויהיה חמוס מלא
 ימיד ללכת עם אביתך •

ואגד ב' חס ואגד רכס חיוס ואגד לך וביט •

והקדמותי אומר על אחרית
אשר יהיה מבני דוחכמתי
אתם לבית יהוא ובעד לבית
ובנתי אתכם אן עד עולם
אני אהיה לך לאב ואני
יהיה לך לבן ואסור לאסור
מעבדו באשר הסודותי
באשר רוח לפניך עמך יהיה
בבית ובכל לבתי עד עולם
ובסא יהיה נכון עד עולם
כל הדברים האלה ובכל
החיות הנה בו הבריתו אל
היה
ובא המלך הורד השכלני
היה ואמר מאן יהיה
אלהים ומה ביתי כי חביאתי
עד חלם ותקטן ואת בענתי
אלהים ותברר על בית
עבדי דמרחוק וראותני
בנה האדם המעלה יהיה
אלהים מה יסור עד הורד
אמר לכה אני עבדך ואנכי
את עבדך עמך יהיה בעבד
עבדך עד עולם ואת
היה ואת הנה יהיה
אמר יהיה ואת יהיה
אמר יהיה ואת יהיה
אמר יהיה ואת יהיה

בְּעַמּוֹ שִׁירָא לִי אֲחִי
בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר הָיָה חֵלְדָּא לִי
לְפָנֶיךָ לִעֵס לְעֵס לִי
שִׁסְבֵּר לִי וְתִרְאֵת לְגִישׁ
נָפַע עִמָּךְ אֲשֶׁר פָּדִיתָ
מִמַּעַרְכֹת גִּיטוֹ וְתָנוּ אֶת
עַמּוֹ שִׁירָא לִי לְעֵס
עַד עַכְשָׁן אֲתָה יְהוֹחֵחִית
לְחֵס לִי אֱלֹהִים וְעַתָּה יְהוֹחֵ
הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי
עַבְדְּךָ בְּפִי וְאֶמְנָע
עֲלֵי שִׁיחַ בְּאֶשְׁךָ כִּי
דִּבַּרְתָּ אֵלַי וְתִלְךָ שִׁכְרָה
עַד עַכְשָׁן אֲמִיד יְהוֹחֵ
עֲבָאוֹת אֱלֹהֵי שִׁירָא לִי
אֱלֹהִים לִי שִׁירָא לִי וְכִתֵּל
דְּחַד עֲבָדֶיךָ נִכְסֵי דְּפִנְיָךְ מִי
אֲתָה אֱלֹהֵי צִדִּית אֶת
אֲנִי עַבְדְּךָ לְכִתֵּל דְּכִתֵּל
אֵל כִּי מִצָּא עַבְדְּךָ דְּחִתְּפִיל
לְפִנְיָךְ וְשִׁנְתָּ יְהוֹחֵ אֲתָה
וְהָאֵל אֱלֹהִים וְתִרְבֵּי אֵל
עַבְדְּךָ וְשִׁנְתָּהּ אֲתָה וְעַתָּה
הוֹאֵלֵת לְכִתֵּל אֶת בֵּית
עַבְדְּךָ לְהוֹחֵל לְעַכְשָׁן דְּפִנְיָךְ
מִי וְתִנְחֵל יְהוֹחֵ בְּרִיכְתָּא מְכֻרָה
לְעַכְשָׁן
וְחֵל אֲחֵרֵי בִּינְיָן דְּחַד אֶת

[illegible]

דאזא גילדעס גי דאז עתה עלינו גרלות ודחויא
 כמקור ודמעלה ב דמין כמקור דאדס ודחויא

ווארע ליל ב' ווארענע ארבעצן יארן ווארענע
על ערד ב' ווען זיגלדאדענע ווארענע ארבעצן יארן

לצד מאד שם עדינו וחייל חדיגה כדגל חיים
הגדול ומטבחול ויהי נקדחתו

27

7527

75

1.

3

לחשבותה ^ד ועוד המליצה וישעיהו כי
על ככל מוסר וישלח חלומות וברת חכמים

קנה ^ג ב כח ה וחד כח ^ה או קנה מד עמחק
כי קנה אקנה דשמל וחכמים

ויעש ^ב רפ ויעש ארני דמל ויעש חבא גליה
לעלות ^ב קמל ונאח עמתי חבקר ופנת חמל

אתה דבר חיה ועתה קעבר
נא את עצמו עבדך קנסקלתי

מאד
והברית אלך חנה דהור
לאמר לה ודברת אלכח
לאמר כח אמר ויהי שש
אני נטה עלך בחר לה
אחת מהנה ואעשה לה
ובאני אל דור ויאמר
לפדאמר ויהי קבל לה
אם שלוש שנים רעב
ואם שלשה חגשים
נספה מפני צריך וחרב
או בדיד למשגת ואם
שלשת נמוס חרב ויהי
ודבר בארץ ומלאך ויהי
משחית בכל גל וישראל
ועתה קאה מה אשוב
את שלחך ודבר

מאמר דהור אלך
ערל מאד אפלה נא כח
יהי כרבים כחממו מאד
ובד ארס אל אפל ויתן
ויהי דבר כשכאל ופל
מי שר אל שכעס אדף
אין שולח חל חלום
מלאך לחרו שלם לח שחיתת
וסל שחיתת ראה ויהי ונחם

על חכמה ויאמר למלאך
חמ שחיתת רב עתה חרף
ידך ומלאך ויהי עמד

עמקו ארנו חכמים
חשאר חור את עצמו
וירא את מלאך ויהי עמד
בין הארץ ובין השמים
וחרבו שלפח ביד נטוח
על דורו שלם ופל דור
ויהי קנים מכסים בשקס
על פניהם ויאמר דור אל
האל חיסה לא אע אמרתי
למנות פס ואע חיו אשר
חטאתי וחרעתי עותי
ואלך חצאן מה עשוי
ויהי אלתי תח נא ודבר
ובכית אבי ובעמדה אלמנה
ומלאך ויהי אמר
אלך לאמר דור כי
יעלה דור לה קים מופח
ויהי בגו ארנו חכמי
ועל דור בדבר אשר
דבר בשם ויהי ושב ארנו
וירא את חמל אדוארבעת
בני עמו מתחבאים וארנו
השחקים וקא דור עד
ארנו ופכט ארנו וקרא את
דור ויצא מוהגו וישתחו

לדור אפים ארעה ויאמר
דור אל ארנו תנה לי מקום
הגו ואכעוד מופח לחי
בכסא מלא תנחול ויתעצר
המנפה מעל העס ויאמר
ארנו אל דור קח חורעש
ארני חמל חטוב בעיני
ראה נתתי חבקר לעלות
וחמורעס לעצום וחחוס
למנחה חל נתתי ויאמר
חמל דור לארנו לאמר
קנה אקנה בכסא מלא
כי לא אשא אשר לה
לחיה ויעלה חס
ויהי דור לארנו במקום
שקל וחב משקל שש
מאות וכן שש דור מופח
לחיה ויעל עלות ושלמים
ויקרא אל ויהי ויענה
באשמו חשמים על מופח
העלה
ויהי למלאך ושב חרבו
אל ענה בעת דהיא פראת
דור כרענו ויהי בגו
ארנו חכמי ויהי שס
ומשכו ויהי אשר עשה
משה כמדבר ומופח עולה
בעת דהיא פפמה בגלעז

לחשבותה ^ד או עפר חרין ויסת אר דור חלא אע
אחרי ונא כח עמוד לנחם ימיו

ובעמך ^ג ובכח ובעמך חננו משחיתת לא למנח
חלא אע ^ג חגידו חסוס אמרתי

טעמו ^ג קמל דרכס בדאשם סוף פלו מצמית
דארו חרומה חל עננה

והוא חלוקה ב' וחדא ב' ראובן וימחור אנשי בית שמע לבן אחיו ענין יהודה ענין יהודה בית עמר וכו'
ועוד דבר עבדו ואתנה את פני ויבדק ענין אשר בחור ב' דבר יעקב ב' עמר ב' רוח שקר וחבירן

לדודש לחוד ב' ענין תולדות ב' וכל אשר
לא יודש וידיא וידיא וידיא בני ישיא

ולא יבדק ללכת לפעו
לדודש וידיא ב' נכעת
מפני חרב מלך ארץ וידיא
והאמר ב' וידיא וידיא
בית עמר וידיא וידיא
בית עמר וידיא וידיא

והאמר ב' וידיא לכתם את
והאמר אשר בארץ י
אשר ארץ וידיא וידיא
לחוב ארץ וידיא לכתם
בית עמר וידיא וידיא
בית עמר וידיא וידיא
בית עמר וידיא וידיא
בית עמר וידיא וידיא
בית עמר וידיא וידיא

והאמר ב' וידיא שלמה ב'
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא

ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא

ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא
ב' וידיא וידיא וידיא

והוא חלוקה ב' וחדא ב' ראובן וימחור אנשי בית שמע לבן אחיו ענין יהודה ענין יהודה בית עמר וכו'
ועוד דבר עבדו ואתנה את פני ויבדק ענין אשר בחור ב' דבר יעקב ב' עמר ב' רוח שקר וחבירן

והוא חלוקה ב' וחדא ב' ראובן וימחור אנשי בית שמע לבן אחיו ענין יהודה ענין יהודה בית עמר וכו'
ועוד דבר עבדו ואתנה את פני ויבדק ענין אשר בחור ב' דבר יעקב ב' עמר ב' רוח שקר וחבירן

והוא חלוקה ב' וחדא ב' ראובן וימחור אנשי בית שמע לבן אחיו ענין יהודה ענין יהודה בית עמר וכו'
ועוד דבר עבדו ואתנה את פני ויבדק ענין אשר בחור ב' דבר יעקב ב' עמר ב' רוח שקר וחבירן

גרשון בן ברייב בעלוי גרשון קדמיה דסיף
והחלקם נכלקדויה דכונחון ברמך ד נ

עד לעולם ב' וישכן ביהושלם וחכינחמאית מלכותו •
מאלה ב' דא פה נפגדא לנצח •

בְּלִיקְיָהּ לִחְלֵל וְלִחְדוּחַ בְּדֵשׁ חַד לְחִדּוּחַ וְלִחְלֵל
וְלִעֲמַד בְּבִקְרָה בְּבִקְרָה •

אֶת־שֵׁן לִמְדָה בְּכָל־עַל־יִשְׂרָאֵל
וְאֶת־הָאֶת־בְּכָל־שְׁנוֹת־יִשְׂרָאֵל
וְהַכֹּהֲנִים מִדְּלוֹתֶיךָ וְהַסֹּפְרוֹ
וְהַלְוִיִּם מִכָּל־שְׁלֹשִׁים שָׁנָה
וְכָעֵלָה חֲזָרִים מִסְּפָרֵם לִגְדֵּלֵם
לְבָרִים שֶׁל־שָׁנוֹס וְשִׁמוּנָה
אֶת־מֵאֵה לְנֶעֱם עַל־יָדִי
מִל־אֶכֶת בֵּית־יְהוָה עֲשֵׂה־ם
וְאֶרְבַּע־אֶלֶף וְשִׁטְרוֹת י
וְשִׁפְטוֹס שְׁשָׁת אֶלְפִים י
וְאֶרְבַּעַת אֶלְפִים שִׁעֲרוֹס
וְאֶרְבַּעַת אֶלְפִים מִתְּלָתִים
לְיִתְּוֹת בְּכָל־סֵּם אֶשׁוֹר עֲשֵׂתִי
לְחֵלֶל
וְחֵלֶל קֶסֶד־הָיִד
מִתְּלָתִים לְבֵנִי לֵחֵל
לְבֵנֵי שֵׁן קֶדֶת וּמִרְחֵי
לְבֵנֵי שֵׁן לְעִזּוֹ וְשִׁמְעֵי
בְּעַל־עֲזָרָא שִׁמְעֵי
וְהַכֹּהֲנִים שֶׁל־שָׁנָה
בְּכָל־שְׁמֵי שֶׁל־מִוֶּת
וְהַכֹּהֲנִים שֶׁל־לֵחֵל אֶלֶף
כֹּהֲנֵי אֶת־מִוֶּת לְלֵעִזּוֹ
וְכָעֵלָה שְׁמֵי שִׁמְעֵי וְחֵלֶל
וְכָעֵלָה שְׁמֵי שִׁמְעֵי אֶלֶף בְּכָל־
שְׁמֵי שֶׁל־אֶת־בְּכָל־חֲזָרֹת
וְכָעֵלָה שְׁמֵי שִׁמְעֵי וְחֵלֶל
וְכָעֵלָה שְׁמֵי שִׁמְעֵי וְחֵלֶל
וְכָעֵלָה שְׁמֵי שִׁמְעֵי וְחֵלֶל
וְכָעֵלָה שְׁמֵי שִׁמְעֵי וְחֵלֶל

[illegible]

אבותיהם ראשי האבות
לפניהם במספר שמות
גדלתם עשיתם לאמה
לעבדת בית יהודה מן
עשרים שנה ומעלה כי
אמר הויה הנה והנה
אלהי ישראל לעמו שכן
בית ישראל על שלום וגם
ליתם אודל שאת את
המשכון את כל בליו
לעבדת כי בדבריו הויה
האחרים חמה מספר בני
ליו מן עשרים שנה ומעלה
כי מעדס לו בני אחריו
לעבדת בית יהודה על
החירות ועל השכות
ועל טובה לכל קושי
ומעשה עבדות בית יהודה
הלחם תן ערכתו וחסות
למנוחיו ודן דין המצות
ולמעלות מן הכבוד והכל
משרה ומנהיג עמו
בבקר בבקר ויהיה ויהיה
ליו ויבן לעמו ולכל
העם על כל ידיו כי
שמותיהם יסוד ומעשה
במספר בני ישראל על יתם
ומה לפי יהיה ויבן

וַיֹּאמֶר יְיָ בְּעֵינַי וַיִּשְׁאַל מִלְּפָנָיו וַיִּשְׁאַל בְּעֵינָיו
מִלְּפָנָיו וַיִּשְׁאַל בְּעֵינָיו וַיִּשְׁאַל בְּעֵינָיו

וְלֵעֲמֹד וְלֵעֲמֹד לְפָנֵי עַד וְלֵעֲמֹד בְּכֹחַ נִסְחָיו
לְחַזֵּק וְלֵעֲמֹד עַל נִסְחָיו

כחשפט ב' זא"ע בעמק' כחשפט ע"ה ע"ה ע"ה
א"ל וזנע כ

וַעֲשֵׂהוּ
אֱלֹהֵי קִבְלָתָם לַעֲבֹדָתָם
לְבֹאֲלֵי תַּיְתוּחָם כִּמְשַׁפָּטָם
בְּיָד אֲחֵרָה אֲבָתָם כַּאֲשֶׁר
עֲבָדוּ יְתוּחַ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
וְלִבָּנָי לֹא חֲנֻתָּהֶם לִבָּנָי
עֲמָרְסָם שׁוֹבָאֵל לִבָּנָי מ
שׁוֹבָאֵל וְחִדְדָּהוּ
לְרַחֲבָהוּ לִבָּנָי רַחֲבָהוּ
חֲרָא שׁוֹשְׁעָה לְעֲחָרִי
שְׁלֹמֹת לִבָּנָי שְׁלֹמֹת
וְחֹת וְכָנָי וְרַחֲבָהוּ
אֲמִרָהוּ חֲשֵׁנִי וְחֹוֹאֵל
חֲשֵׁנִי שׁוֹמֵק עֵס חֲרָבִי
בִּנָי עֲוִאל מִיכָה
לִבָּנָי מִיכָה שְׁמֹר אֲחֹו
מִיכָה וְשֹׁחַה לִבָּנָי
יִשְׁנֵהוּ וְכִרְחָהוּ בִּנָי
מִכָּר מַחֲלוּ וּמוֹשׁוּ בִּנָי
יִעֲזָבוּ בִּנָי בִּנָי מִכָּר
לְעֲזָבוּ בִּנָי וְשֹׁחַס וְכֹבֵד
וְעֲבָרִי לְמַחֲלוּ אֶלְעִיר
וְלֹא תִּהְיֶה לוֹ בָּנִים לְקִישׁ
בִּנָי קִישׁ שׁוֹכֵחַ מֵאֵל
וְכָנָי מִשֵּׁי מַחֲלוּ וְעֲדָר
וְרִימֹת אֱלֹהֵי בִּנָי חֲלָס
לְבֵית אֲבֹתֵיהֶם וְחִפְלוּ לָגַם

[illegible]

את משמרת אחד למעלה ואת
משמרת הקדש ומשמרת
פני אהרן ואחותם לעבדת
בית יהוה
ולבני אהרן מחלקותם בני
אהרן נדבבואביהוא אלעזר
ואיתמר וחמת נדבבואביהוא
לפני אחיהם ובנים לאחיו
לחסן וכתנו אלעזר ואיתמר
ויחלקם דוד ויצרוק מן
בני אלעזר ואחיהם מן
בני איתמר לפקדתם כי
בעברתם וימצאו בני
אלעזר רבים לראשון כי
חזקו מזה בני איתמר כי
ויחלקום לבני אלעזר
ראשונים לבית אבות ששה
עשר ולבני איתמר לבית
אבותם שמונה ויחלקום
בגדלות אלה עם אחיהם
חזן שריר קדש ושאר
האלהים מבני אלעזר
ובבני איתמר
ויכתבם שמעיה בן
נתנאל סופר מן הדור
לפני חמלה ויהי שריר ויצרוק
חמלה ואחיהם מן אבות
וראשית אבות לפקדתם

וְשֹׁמֵר בְּבֵיתוֹ לֶטֶן וְהִטָּוּ חֲדָבִיעַ קִדְמוֹ
לְהַצִּיחֵם בֵּעַ וְשֹׁמֵר :

אמרו לו ויביא להם וזהו מה שכתבנו
וידוע שזהו וזהו

ובבני ד' ושאויל לכדי ומלכוד וגם כל החודשים
ויחלקום בצדקות ובעניי יחוד :

ויוסף ה' חורר מנימח בן שלשים חוג השלש ויחידיו היה במצרים אלה יעמחו לבני אסף זכור אמר
גאלת בורח עמך ויאמר יואב ה' שם אשם ויערי ב' בתר לשעז נכחתי ויערי לחוס בני חוס

יוסף האלהים ב' כל אלה בעם יוסף האלהים
את דניאל

חם גרלות לעמת אחיהם
בעצתו לפע דגור חמלך
ועדוק ואחיהם לך ונאשו
האבות לפתנים וללוחם
אבות הראש לעמת אחיו
חקטו ויבדל
היה וישירי העבאל ענה
לבע אסף וחיומו וידותיו
הנביאנס בכנרות פנבלום
ובמזלמים ויחל מספרם
אנשי מלאכה לעבדתם
לבע אסף זכור ויוסף
ונתנהו ואשר אלה בע
אסף על יד אסף הנבא
על ידו חמלך לידותיו
בע וידותיו גרלותיו וערי
וישעיהו וקטלוחו מתתו
ישעיה על ידו אבותם
ידותו פכער הנבא על
הדות וקטל ליהוה
לחיומו בע חיומו
פכער מתנהו עמאל
שבו אל וידות חנוכה
חנו אל אתה גרלותו
ורקמתו ער ושבקשה
מלות חותיר מחו את
פלאה בעם להחיותו
חמלך ברביו האלהים

לחרים קרו חותו האלהים
לחיומו בעם ארבעה עשר
ובנות שלו שכל אלה
על ידו אבותם בשיר
בית יהודה במזלמים
נבלום וכנרות לעבדת
בית האלהים על ויהו
חמלך אסף וידותיו
וידותיו מספרם עם
אחיהם מלמד שיר
לחיה כל חמלך מאתם
שמונים ושמונה ויפול
גורלות משמרת לעמת
פכער כגדול מכיו עם
תלמיד
והנא חמלך הראשון
לאסף ליוסף גדלו
השני היא ואחיו ובעז
שנים עשר חשלו
זכור בעז ואחיו שנים
עשר חרביע
לעזרי בעז ואחיו שנים
עשר חמיושו
נתנהו בעז ואחיו שנים
עשר חשלו
בכור בעז ואחיו שנים
עשר חשבוע
וישראל בעז ואחיו שנים

עשר חשמוני
ישעיהו בעז ואחיו שנים
עשר חתשוע
מתנהו בעז ואחיו שנים
עשר חעשור
שמע בעז ואחיו שנים
עשר חעשתוע
עזראל בעז ואחיו שנים
עשר חשנים עשר
לחשבה בעז ואחיו שנים
עשר חשעיה עשר
שבו אל בעז ואחיו שנים
עשר חארבעה עשר
מתנהו בעז ואחיו שנים
עשר חחמש עשר
לירמות בעז ואחיו שנים
עשר חשש עשר
לחנהו בעז ואחיו שנים
עשר חשבעה עשר
לשבקשה בעז ואחיו
שנים עשר חשמונה
עשר לחנה בעז ואחיו שנים
עשר חתשע עשר
למלות בעז ואחיו שנים
עשר חעשרים
לאותה בעז ואחיו שנים
עשר חאחד עשרים
לחותר בעז ואחיו שנים

חמלך בעז ואחיו שנים
חם בני אסף

חמלך כל חמלך ויבא אל חמלך
חמלך אשר חמלך חמלך ויעסר

חמלך חמלך חמלך חמלך
חמלך חמלך חמלך חמלך

השליש ז' מל' ב' כ"פ גשבל חשע ואחר וחיאל לחרם השליש וחיאל ולמסלחודו שר חיבא ב' ב' נ
לראש ז' כל אחד בע וייעאל וזמיו בע אלעזר לאלד מחלקות

פירוש תורה ודברי חכמים
 ודברי חכמים

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל
 וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' אֶת הַקּוֹל

